

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

"Bharati Patalkal" - English Translation,
part 1 (songs 1-50),
edited by T.N. Ramachandran

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
தி. நா. இராமசுந்திரன் (தொகுப்பு),
பாகம் 1 (பாடல்கள் 1-50)
In Tamil/English, Unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2023.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of Tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<https://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

BHARATI PATALKAL - English Translation

Part 1 (songs 1-50)

edited by T.N. Ramachandran

Source:

BHARATI PATALKAL

Edited by Sekkizhar Adi-p-Podi T.N. RAMACHANDRAN

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR Tamil Nadu - India

ISBN: 81-7090-137-5

Tamil University Publication No. : 117

Thiruvalluvar Year 2020; Purattasi - October 1989

Price : Rs. 100-00, Edition : First - 1989

Press : Tamil University (Offset) Press, Thanjavur - 613 001.

CONTENTS

Foreword

Preface

List of Translators

List of Poems

1. An Epistle to the Rajah of Ettaiyapuram

26. Enkal Nadu

2. On Gandhimatinathan

27. Lajapathy

3. Ilacai Eleven

28. On Bhupendra

4. A Sonnet on Solitude

29. Lajapathy's Lament

5. In Praise of Varuna Chintamani

30. An English Official Addresses

an Indian Citizen Bent Upon Freedom

6. On Dadhabhai Naoroji

31. On Maya

7. In Praise of Bengal

32. Arya-Darshan -- A Dream

8. Song of the Nation

33. Liberty

9. From: A Psalm of Life

34. Mehta to Tilak

10. Welcome to the Prince of Wales

35. Mazzini's Vow

11. On Dr. U.V.Swaminatha Iyer

36. An Englishman to an Indian Patriot

12. Vande Mataram, the Mantra

37. The Reply of the Indian Patriot

to the Englishman

13. India's Past

38. Thirst for Freedom

14. The Past Glory and the Present Debasement of My Motherland	39. Aryan Traits
15. To Abhedananda	40. Dasanka of Bharata Devi
16. I	41. Our Mother
17. Lines on the Moon	42. Freedom
18. On Ravi Varma	43. Victory to Mother
19. Chatrapati Shivaji's Address to His Warriors	44. Freedom Plant
20. On Sri Subbarama Dikshitar -- An Eulogy	45. On Tilak Maharaj
21. Vande Mataram -- Hail:	46. Gokhale Swamy's Song
22. May Tamil Flourish For Ever	47. Welcome Muse, the Beloved
23. Vande Mataram	48. Guru Gobind Singh
24. Pseudo-Patriots	49. The Dread Thunderbolt
25. Adoration of the Country	50. The Song of the Nation

FOREWORD

Bharati is probably one of the best poets of modern period in our country and definitely the greatest of Tamil poets of our time and the Tamils can legitimately be proud of this great bard who has given not only a new direction and dimension but a new shape and a new thrust to Tamil poetry as well, it is in his magic hand Tamil Poetry regained its vigour and vitality, clarity and naturalness. It is true that Tamil Poetry has an uninterrupted tradition of more than twenty centuries and yet we find that there was a lull after great Kampan of 12th century! We find a long period of poetic sterility and it is Bharati who has appeared in the poetic scenario in the year 1882 and has changed the whole poetic world into a lively one) With the birth of Bharati a new literary epoch was born, a new trend has begun and a new style was found and above all a new generation of Tamil poets has come into existence. Even after several years of his death, Bharati is still considered to be living with us, speaking and singing to us.) Every day we hear him and we listen to him and we follow him, we appreciate him and above all we adore him. He has become immortal and he is affectionately called Amarakavi, an immortal poet.)

Bharati was a great patriot. He loved his language, literature, culture and tradition.

His love and affection for his country is well known. His concern for the poor and the downtrodden was very great. His interest in the welfare of common man was unsurpassed. His appreciation and admiration for the ancients is unmatched. (His faith and confidence in the future generation is unquestioned. Women's emancipation was very near to his heart. Children's welfare, their good upbringing their development etc., were always in his mind. Human values and their role in the mental make up of young children and the old alike were in this thought. Above all freedom, freedom to India was supreme in his mind.

Freedom is the birth right of humanity. No one is born as slave. Freedom is divine and slavery is man made. Freedom is sublime and slavery is inhuman. Freedom is everything. It is in our blood and in our heart and in the human instinct.

The very thought of freedom to India makes him happy, hilarious and forgetful. It makes him sing and dance. Freedom to India and it alone would guarantee to everything good. Bharati forgets everything and in his hilarious mood he sings:

Freedom! Freedom: Freedom!

Freedom to Tiyaars

To the Parayas, to the Pulayas

To the Kuravas and to the Maravas

.....

.....

No poverty no slavery

No caste no creed

No difference no distinction

Equality! Equality! Equality!

Men and women

No difference, no distinction

No insult No bossing over

Let us burn the evil of the ignorance

Bharati was a poet of patriotism and freedom and it is doubtless to say that he sang his songs for the common man and he always wanted to be direct and simple in his poetry. The supreme aim of this great poet was to penetrate into the hearts of simple folks and to instill passionate love for freedom in their hearts and prepare them to make any kind of sacrifice to achieve the supreme goal viz., Free India and he is rightly called Makkal Kavignar (Poet of the masses).

It is well known that Tamil language is not only one of the very few languages of the world of great antiquity but also its uninterrupted literary history for more than 20 centuries is almost unparalleled in the literary tradition of the world. The immortal Sangam Poetry, Ettuttokai (eight anthology) and Pattuppattu (ten idylls) is a masterpiece of literature. They are secular in nature and they reflect the exalted life of Tamils.

Following Sangam Classics there arose twin epics, Cilappatikaram and Manimekalai, which are in turn followed by what is known as Bhakthi literature. The great trio, Navukkarasar (the king of words and songs), the great Sampantar (who is known for his melodious hymns), jubilant Sundarar and Manickavasagar of great Thiruvacagam are all glories of Tamil poetry, giving new path and new strength to it. By nothing is Tamilnadu so glorious as by her poetry.

The appearance of great Kamban in the literary scenario of Tamilnadu has been a great boon to the literary world. It is the incomparable charm of Kamban's power of poetic style not to speak of his poetic truth and beauty which gives immortality and permanence to the great epic Kamba ramayanam which is considered to be one of the greatest epics in the world.

Knowing fully well the literary history of world languages Bharati is rightly proud of the unbroken tradition of Tamil and the splendid luminaries of the Tamil poetical heaven.

The great antiquity of the poetic tradition, the richness and the brilliance of it, the excellence of Sangam poetry the literary grandeur of Cilappatikaram, the magnificent treatment of religious tenets in Manimekalai, the spontaneous outpourings of Bhakthi movement through great saints of Saivism and Vaishnavism the great master piece endowed by the great master mind Kamban etc., throng into his mind and heart.

Bharati is not a man who is satisfied with past achievements alone. He is a product of a new order and a new generation and a man of new mental make up. He is a man of vigour and vitality, imagination and innovation. It is true that we have great antiquity and inner strength; we have survived many upheavals and onslaughts and still we grow strong. There were hundreds of languages which were once very dynamic, lovely and strong. But alas! they are all gone.

But Tamil is still alive, alive among people. It is a living language, young energetic and ever growing in its own way. For a poet like Bharati this is not enough. He knew that a new explosion of knowledge was around the corner. Many new frontiers were there. New vistas were there. Tamils and their language should be prepared to meet the new challenges in the fast growing world, he thought.

It is true that Bharati was a Tamil and sang his songs in Tamil, But his vision and spirit have not confined to Tamil and Tamilnadu alone and they have transcended linguistic and geographical boundaries.

Freedom and patriotism pristine purity of children and the passionate patriotic fervour of the grown ups, the great cultural heritage of the country, the courage and chastity of Indian women, the National and cultural integration, the regional and the local diversities of India, the great Ganga and Cauveri, the lovely Kashmir and Kanyakumari, the young damsels of Kerala and the great intellectuals of Kasi etc., were in the minds of this great master mind.

Bharati is one of the penetrating poets of this century and he reaches and touches

the inner hearts of his readers and creates poetic ecstasy in their minds. His poetic excellence is so effective and so eloquent that the readers fall under the spell of this great bard.

Bharati is not only known for his choicest diction but also for effectively making use of this in quick succession. The choicest dictions of Bharati in the choicest combinations make it possible to create intended imagery of high order.

The musical diction and moving words that he makes use of the liquid and limpid phrases that are at his beck and call the effective and eloquent sentences that are formed and above all the spontaneous outflow of poetic truth and beauty that we find in him are really marvellous and they make this great master mind "poet among poets" and "bard among bards".

In translating Bharati's poems into English, the Tamil University has fulfilled one of the dreams of Bharati -- the exchange of his own ideals with the rest of the world.

The Tamil University has recently launched an ambitious project, Translation Of Tamil Classics Into English and I am very happy to say that within a short span of time several works have been taken up.

Classics like,

1. Cilappatikaram	2. Manimekalai
3. Bharatiyar Songs	4. Tirukkovaiyar
- have been completed and the following are in progress :
5. Akananuru	6. Purananuru
7. Periyapuramam	8. Kalitrokai

I am sure that these translations will be of great use to understand the poetic tradition of Indian Literature in general and Tamil Literature in particular.

12-10-'89,
Thanjavur.

Dr. S. Agesthalingom,
Vice-Chancellor.

Preface

Mahakavi Bharati had written himself into the history of India. The Poet's prophetic consciousness manifested itself as "Psalms of Patriotism," hailed ever since as "Desopanishad."

Sarojini Naidu declared: "Bharati kindled the souls of men by the million to a more passionate love of freedom and a richer dedication to the service of the country," Fully alive to the multifoliate splendour of Bharati, Jawahar Lal Nehru affirmed: "Bharati is not only the poet of Tamil Nadu, he belongs also to the whole India. His verses should be published in all the Indian languages." A similar appeal couched in impassioned words was made by Bharatidasan, decades ago. "Bharati's vastitudes can be known only when (the poems of the great one, in Tamil, are translated into the languages of the world.)" This volume, we daresay, marks the partial fulfilment of Paventara's noble dream.

Byron and Shelley -- the true soldiers of Goddess Liberty -- were in some measure the inspirers of the Mahakavi, who in all humility, called himself Shelleydasan. Prof. K.Swaminathan's dictum in this connection is significant. "In the course of his evolution from Shelleydasan as he used to describe himself earlier, to Saktidasan (devotee of Sakti, Goddess of Energy), Bharati reflected the great change which transformed, India, a British dependency into a self-reliant power."

Bharati authored the New Poetry in Tamil, which in the words of Prof. K.R.Srinivasa Iyengar, was "at once radiantly autochthonous and bracingly modern." From a mere versifier, he grew, in no time, to be an authentic poet of mysticism by his willing submissions to the compelling rhythm of a larger life. He was able to push back the barricades of the self, one by one, till at last, his life became one of intuitive love.

"Love" said the poet, "is my religion," and no one practised it as the poet did. His incandescent and piercing intellect burnt all dichotomies away. Everything that he beheld was nothing but "the ardent self-expression of that Immanent Being," a lila, a musical manifestation of creative joy. Kaakkai and Kuruvi, "the scuttering insects, the little soft populations of the grass," Katal and Malai and all things animate as well as inanimate, were his comrades and his intense love asserted itself in the most suave way in every one of his poems. To read his poem is to feel the beating of a benign heart, the upleap of a beatific joy -- greater, vaster and richer than anything that one has known. By cultivating Bharati, the aspirant will, sooner or later, discover his fraternal link with all things; he will by and by perceive in the Many the clear and palpable presence of the One: "the changeless and absolute Life, manifesting itself in all the myriad nascent, crescent, cadent lives."

Any translation is but an experiment. A work worth translating has about it a charm that defies transplantation. The lustre of the original grows pallescent in the hands of even the ablest of translators. What is achievable and is usually achieved by a trained hand, is only readability coupled with dependability. If this is made possible, the translator has not flexed his transcreative muscle in vain.

This work which contains the complete English version of the Mahakavi's poems as well as prose poems, is the fruit of the collective endeavour of a number of savants. For the first time, the reader has before him the Englished version of all the poems of Bharati -- the Bard of Bharat. The Tamil University merits no mean accolade for this achievement. It has already brought out an edition of the poems of Bharati in Tamil, chronologically arranged. This work in English punctiliously follows the Tamil edition. A few poems, however, are omitted as they are not from the quill of Bharati's.

The craftsmanship of Bharati, as revealed by his juvenilia, is pretty conventional and is rather dull. However, as years roll by, his irresistible genius starts asserting itself with a wondrous splendour that is truly multi dimensional. The myriad-minded bard's apperception is achieved with a thousand tentacles of awareness and his utterances

-- afire with burning desire --, shoot out like piercing pins of light. His words and vocables energised by a novel poetic fervour, march out, suaviter in modo, fortiter in re, and make a universal conquest.

Almost all the translators of Bharati are represented in this work. Each one in his own way has endeavoured to bring alive in his translation the spirit of the original. Our selection is informed by the sincerity of purpose which has guided each one of them in his labour of love.

Bharati has translated the poems of Sri Aurobindo, John Scurr and Rabindranath Tagore. He has also translated a couple of lines from H.W.Longfellow. His Tamil versions of these poets form part of his poetical works. We have therefore included in this volume the originals. As the poem of Tagore is not traceable, I have done the translation in this connection.

Prof. A.E.Asher has gone through the work with sympathy and understanding. Thanks to his suggestions and corrections, the work is no longer marred by major flaws.

We have provided useful and brief notes wherever necessary. An index to the first lines of the Tamil poems is appended to this volume. It is not alphabetically arranged. However it is in accordance with the order of the poems (Tamil as well English) as published by the University. This will facilitate easy reference.

We render our heart-felt thanks to Dr. S.Agesthalingom, the revered Vice-Chancellor of the Tamil University, for conceiving, processing and implementing the grand scheme of "TRANSLATION: TAMIL WORKS."

We render our special thanks to Thiru Seeni Viswanathan for having helped us in the preparation of the Reading List appended to this volume.

This volume -- so are we prone to think --, typifies the tribute of the devotees of Tamil to Mother Tamil and Her son -- Bharati, the Mahakavi.

Thanjavur,
20-7-1989.

Sekkizhar Adi-p-Podi
T.N.Ramachandran

LIST OF TRANSLATORS

P.N.A - Thiru P.N.Appuswami	C.R. - Thiru C.Rajagopalachariar
R.E.A. - Prof. R.E.Asher	T.N.R. Thiru T.N.Ramachandran
C.S.B. - Mahakavi C.Subramania Bharati.	S.R.K. - Prof. S.Ramakrishnan
D.B. - Thiru David Buck	A.K.R. Prof. A.K.Ramanujan
K.C. Prof. K. Chellappan	S.R. - Prof. S.Raman
J.H.C. -- James H.Cousins -	S.A.S. - Thiru S.A.Sankaranarayan
H.J. Prof. Hephzibah Jesudasan	K.G.S. - Prof. K.G.Seshadri -
Mrs.K. - Prof. (Mrs.) Koppedrayar	A.S.R. Prof. A.Srinivasa Raghavan
P.M. - Prof. P.Mahadevan	P.S.S. - Prof. P.S.Sundaram
P.N. - Dr. Prema Nandakumar	K.S. - Prof. K.Swaminathan

-----

1. எட்டாபுர மன்னருக்கு வண்ணப்பம்

1. திருவளர் மருமத் தொருவனு மயனு
மும்பரு முலக முணரொணப் பெருமையோ -
னம்பதவனெட் டீச னளிர்பூம் பாதத்
தாமரைப் போதினைத் தன்னக நிற்றீஇக்
காமனா ருயர்த்த கவின்பெறு வெண்குடை

5

நேர்தரூஉம் பூந்த ணித்திலக் கவிகை
யார்வுறாம்உம் பொன்னுல களாவிட நிற்றீஇ
யெண்ணெழு நாயிறு மெழுகடற் றீவினும்
பண்ணவ ருலகினும் பாதலப் புவியினு
மணிநெடுஞ் சக்கரத் தாணை நிற்றீஇச்

10

செஞ்சொற் பாவலர் சீர்மா றனென
 வஞ்சிய மாற்றல ரடுங்கூற் றென்ன
 வஞ்சியெ னல்லார் மாமத னென்ன
 விரவலர் கன்னனே யென்றிட மற்றைப்
 புரவலர் தன்மனிற் புண்ணிய னென்றிடம் 15

பார்மிசைத் தானே பேரிசை நிறீஇக்
 காரொடு மயிலினங் கலந்திட நீண்மரஞ்
 சீரொடு வளர்த்த செழும்பொழி லிளசையி
 னேரொடு பொலிந்த வெழின்மா ளிகையிற்
 றெவ்வர் பணிந்திடச் சீரியர் வாழ்ந்திட 20

1. An Epistle to the Rajah of Ettaiyapuram (Thiru T.N.Ramachandran)

An epistle to the lion-hero
 Munificent Venkatesa Retta
 Of great Ilacai city in the south.

He in whose bosom abides Sri, Brahma,
 Heavenly lords and all mankind, cannot
 His glory know; He is Lord Etteesa!
 His cool lotus feet twain are soul-enshrined
 By you; like Kama's fair umbrella white,
 Is your flowery parasol pearly,
 That soars high and scales the heavenly spheres.
 Your ornate disc of royalty holds sway
 Over the seven lands, isles of seven seas,
 Gandharva land and the nether worlds too.
 The bards -- lords of words --, deem you a Pandya;
 Affrighted foes deem you the Lord of Death;
 Seekers of alms deem you to be Karna;

Patrons hold you more righteous than Dharma;
 You yourself your great fame on earth established;
 In Ilacai of great groves and gardens,
 Where peacocks dance by nimbi delighted,
 In a beauteous and lofty mansion,
 Hailed by the wealthy, blessed by the holy,
 As cynosure of neighbouring princes,
 Like the heavenly lord, you sit enthroned
 And rule the world; you are the prince handsome,
 The rock-shouldered, the Monarch of monarchs!
 May you Venkatesu read this in joy,
 This epistle writ by my humble self.

In this sea-girt world thrive many tongues;
 Of them the one of excelling glory,
 To which the Lord whose crown sports the crescent,
 Himself added a rare work, most divine,
 Is Tamil great, much sweeter than nectar.
 This tongue, alas, is least cared for this day;
 Its learners are not benefited now
 And it languishes; petty tongues flourish.
 In tune with the time-spirit, many types
 Of the base and mean now reign-in this world.
 So, seeking your grace as palladium
 My father came here for his welfare sure.
 He bids me learn this alien language.
 What am I to do? If Tamil be learnt
 Then none will support me; so, oh Karna!
 I have now resolved to learn that language;
 Yet, how can the poor ones take to learning?
 Without money, learning is not possible;

Without learning, money cannot be obtained.
 It is but just and proper to learn first.
 I have no money for that; so have I
 Come to you in this, my very sad plight,
 Confident of your rich munificence.
 To save the subjects, is the king's duty;
 So to poor me, this day grant much money
 And all that is needed, in loving grace.
 My tongue, accustomed to hail you alone,
 Will feel sore sad to beg of other kings.
 Will they wallow in a sea of sorrows
 Who come to you-the Mother and Refuge!
 Ignore not this, as that of a mere boy;
 Oh king, foster me by your grace; make me
 Known as one who grew lofty by your grace.
 May this be the talk of other people.
 Grant me this glory! May you flourish sweet!

24-1-1897,   I remain,
 Ettaiyapuram.   Your servant Ilacai Subramanian
                                  - Thiru T.N.Ramachandran

Note: Our poet, according to Navalara Somasundara Bharati, was conferred the title, 'Bharati' when he was eleven years old. From this we can infer that he lisped in numbers even as a child. It is unfortunate that none of his poems composed during this period is extant. The bard's earliest available poem bears the date 24-1-1897 when he was hardly fifteen years old. The original manuscript of this poem was kept treasured by our poet's half-brother, Thiru C. Visvanatha Iyer.

-----

2. காந்திமதி நாத பிள்ளை

காந்திமதி நாத பிள்ளை அவர்களின் பேரில் பாடிழ பாக்கள் (1897-1898)

1. ஆண்டில் இளையவனென் றந்தோ, அகந்தையினால்
 ஈண்டிங் கிகழ்ந்தென்னை ஏளனஞ்செய் - மாண்பற்ற
 காரிருள்போ லுள்ளத்தான் காந்திமதி நாதனைப்
 பாரதி சின்னப் பயல்

2. ஆண்டில் இளையவனென் றந்தோ அருமையினால்
 ஈண்டு இன்றென்னை நீஏந்தினையால் மாண்புற்ற
 காராதுபோ லுள்ளத்தான் காந்திமதிநாதற்குப்
 பாரதி சின்னப் பயல்.

-----

2. On Gandhimatinathan (1898) (Prof. R.E.Asher)

1. Through his arrogance, jeering at me
 As being young in years
 Like a dark heartless storm-cloud
 Was Gandhimatinathan; observe
 Him, the small fellow.

2. Through his affection blessing me
 As being young in years,
 Like a generous-hearted rain-cloud
 Was Gandhimatinathan, here saluted
 By Bharati, the small fellow.

- Prof. R.E.Asher

Note by It will be apparent that the second of these verses is a variant R.E.Asher: of the first. The difference between the two as composed in Tamil by Bharati is, inevitably much more subtle. One aspect of this subtlety that has completely defied translation is the last line, which in each case is Parati cinna-p-payal. Only in the

second version does this have simply the obvious meaning Bharati, the small fellow. In the first version there is a somewhat daring pun, the syllable "par" being given the meaning "see", "ob serve". Thus, the identity of "the small fellow" is different in the two verses.

3. இளசை ஒருபாவொருபஃது [1898]

காப்பு

நித்தரெனும் தென்னிளசை நின்மலனார் தாம்பயந்த
அத்திமுகத் தெங்கோ னடியினையே - சித்திதரும்
என்றமிழி லேது மிழுக்கிலா மேயஃது
நன்றாக வென்றருளு நன்கு.

நூல்

தேனிருந்த சோலைகூழ் தென்னினசை நன்னகரின்
மானிருந்த கையன் மலரடியே - வானிற்
சுரர்தம னியன்மா றொழுங்காற் கிரீடத்
தரதனங்கள் சிந்து மகம். 1

அகலிடத்திற் கோர்திலக மாமென் னிளசைப்
பகவனெட் டசன் பதமே - திகிரி
பொருந்துகரத் தானன்றோர் போத்திரியாய்த் தேடி
வருந்தியுமே காணாச்செல்வம். 2

செல்வ மிரண்டும் செழித்தோங்குத் தென்னிளசை
யில்வளரு மீச ளெழிற்பதமே - வெல்வயிர
மேந்துகரத் தான்கரிய வெண்கணன்ற முள்ளத்துப்
போத்துவளர் கின்ற பொருள். 3

பொருளாளீய வேற்போரிளசை
மருளாள நீச ரடியே - தெருள்சேர்
தமனா மறையவன்மேற் றன்பாச மிட்ட
சமனாவி வாங்கும்பா சம். 4

சங்கத் தவழ்கழனி தண் இளசை நன்னகரில்

எங்கள் சிவனார் எழிற்பதமே- துங்கமிகும்
வேதமுடியின் மிசையே விளங்குநற்
சோதியென நெஞ்சே துணி. 5

துணிநிலவார் செஞ்சடையன் தோள் இளசை ஊரன்
மணிகண்டன் பாதமலரே – பிணிநரகில்
வீழ்ச்செய் யாது விரும்பியஈந் தேஅடியர்
வாழ்ச்செய் கின்ற மருந்து. 6

மருளறக் கற்றோர்கண் மருவிளசை ஊரில்
வருமிறைவன் பாத மலரே – திருவன்
விரைமலரா வட்டவிழியாம் வியன்றா
மரைபூத்த செந்தா மரை. 7

தாமரையின் முத்தெங்குந் தான்சிதறுந் தென்னிளசைக்
கோமானெட் டிசன்மலர் கொள்பதமே – நாமவேல்
வல்லரக்கன் கைலை வரையெடுத்த காலவனை
அல்லற் படவடர்த்த தால். 8

ஆல விழியா ரவர்முலைநேர் தண்வரைசூழ்
கோல மணி இளசைக் கோன்பதமே – சீல
முனிவர் விடுத்த முயலகன் மீதேறித்
தனிநடனஞ் செய்ததுவே தான். 9

தானே பரம்பொருளாந் தண்ணிளசை யெட்டிசன்
தேனேய் கமலமலர்ச் சீரடியே – யானேமுன்
செய்தவினை தீர்த்துச் சிவாநந்தம் பொங்கியருள்
எய்திடவுஞ் செய்யும் எனை. 10

தனி
கன்னெனும் எங்கள் கருணைவேங்க டேசுரட்ட
மன்னவன் போற்றுசிவ மாணடியே – அன்னவனும்
இந்நாலுந் தென்னாரிளசையெனும் நன்னகரும்
எந்நாளும் வாழவைக்கு மே. 11

ஆதாரம்: சக்தி வெளியீடு – பக்கம் 475 – 476

-----

3. Ilacai Eleven (1898) (Thiru T.N.Ramachandran)

Note: The title of this poem is Ilacai Oru Pa Oru Paktu.

As indicated by the title, this poem comprises eleven stanzas in Venpa metre, on the presiding deity of Ilacai which is Ettaiyapuram.

Invocation

The two feet of the elephant-faced Lord,
The Son of the Eternal One blemishless
Of South Ilacai, will grant beatitude,
Bless my Tamil and make it unsullied.

1. When at the flower-feet of Him whose hand
Sports the deer and enshrined in South Ilacai
Bounded by honied groves, fall skyey lords,
Brahma and Vishnu in humble worship,
Gems from their crowns fall and scatter on earth.

2. It is like the world's tilak, this Ilacai
Where our Etteesan the Lord is enshrined;
His two feet are the wealth that could not be eyed
By him--the wielder of the Disc --, who once fretted
And quested after them as a boar divine.

3. In South Ilacai where thrives twofold wealth
Are enshrined the Lord's beauteous feet twain;
These indeed are nourished in the bosoms
Of Indra the lord of fell thunderbolt,
Vishnu the dark One and eight-eyed Brahma.

4. Ilacai's Lord, the queller of darkness
 Deigns to receive when the rich give away;
 His feet -- the lariat--, drew in the life of Death
 Who durst claim the life of the Brahmin-boy
 Dear to the Lord and blessed with clarity.

5. O heart, know this for sure; the shapely feet
 Of Siva enshrined in cool Ilacai
 Where shell-fish crawl in fields,
 Are the benign light That ever glows atop the lofty Vedas.

6. The nectarine flower-feet of the Lord,
 The blue-throated One of crimson locks,
 The God of Ilacai, save the devotees
 From the fettering Hell, and grant them
 Whatever their longing minds are after.

7. The flower-feet of the Lord of Ilacai
 Where abide the clear-minded intellects
 Are adorned by the fragrant eye-flower
 Of the Consort of Lakshmi, and flowers
 Of divine lotuses incarnadine.

8. The flower-feet of King Etteesan
 Of Ilacai where the pearls of lotuses
 Lie scattered all over, are they that crushed
 And sorely pained the great Asura fearsome
 Who durst lift aloft Mount Kailas itself.

9. The King's feet of comely Ilacai ornate

Girdled by the cool hills, hard as the breasts
 Of women whose eyes are with poison filled,
 Are they that danced peerless on Muyalaka
 Who was by the Munis set against Him.

10. The famous feet, honied and lotus-like,
 Of Ilacai's Lord Etteesan who is
 The Ens Entium will sure divest me
 Of all my past Karma, steep me in bliss,
 Siva's own--, and confer on me grace too.

11. Siva's majestic feet, hailed by our king
 Karna-likè, kindly Venkatesu Retta ---,
 Will foster him, this, my work, and also
 Goodly Ilacai in the South for ever.

- Thiru T.N.Ramachandran

-----

4. குயிலனாய்! நின்னொடு குலவியின் கலவி - முதற் பாடல்

தனிமை யிரக்கம்

குயிலனாய்! நின்னொடு குலவியின் கலவி
 பயில்வதிற் கழித்த பன்னாள் நினைந்து பின்
 இன்றெனக் கிடையே எண்ணில் யோசனைப்படும்
 குன்றமும் வனமும் கொழிதிரைப் புனலும்
 மேவிடப் புரிந்த விதியையும் நினைத்தால்
 பாவியென் நெஞ்சம் பகீரெனல் அரிதோ?
 கலங்கரை விளக்கொரு காவதம் கோடியா
 மலங்குமோர் சிறிய மரக்கலம் போன்றேன்
 முடம்படு தினங்காள்! முன்னர்யான் அவளுடன்
 உடம்பொடும் உயிரென உற்றுவாழ் நாட்களில்
 வளியெனப் பறந்தநீர் மற்றியான் எனாது
 கிளியினைப் பிரிந்துழிக் கிரியெனக் கிடக்கும்
 செயலை யென் இயம்புவல் சிவனே!

மயலையிற் றென்றெவர் வகுப்பரங் கவட்கே?

-----

4. A Sonnet on Solitude (July, 1904) (Thiru T.N.Ramachandran)

O lady kuyil-like, getting oned with you
 And joying, I have spent many a day;
 When I think of this and things countless too,
 Driving me as by fate to tread the way
 In hills and jungles and billowed waters,
 My sinner-heart is seized by sudden terror;
 I feel bewildered like a bark that falters
 Miles and miles off the lighthouse in error.
 O lame, limping days! with her inseparate
 Even as body and life, when I dwelt,
 Like wind you sped away; now when my fate,
 Keeps her off, your heavy weight is by me felt.
 O Siva, what am I to say of this?
 Who can ever to her convey my lost bliss?

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original is the earliest of the printed poems of our poet which appeared in a monthly called Viveka Bhanu, the editor of which was the reputed poet Mu.Raa.Kandaswami Kavirayar. The English version is a sonnet, following the Tamil original.

-----

5. சாற்றுக்கவிகள்

செந்தண்மை பூண்டொழுக்குத் திறந்தானே
 யறவோர்தஞ் சிறப்பு வாய்ந்த
 அந்தணரப் பிரமரிலை யறிகுஈரே
 பிராமணரென் றளவி ஜூற்கள்
 சந்ததமுங் கூறியதைத் தேராமே

பிறப்பொன்றாற் நருக்கி நாமே,
எந்த நெறி யுடையசுபிற ரெனினுமவர்
சூத்திரரென் நிகழ்கின் றேமால்.

1

மேழிகொடு நிலமுழுது வாழ்வதுவே
முதல்வாழ்க்கை) வேத மோதல்
வாழியநதி வுஞ்சிறப்பாம், மற்றவிவை
யிரண்டனுக்கும் வல்லார் தம்மைப்
பாழிலிலர் கடைக்குலத்தா ரென்பதுபே
தைமையன்றோ? பார்க்குங் காலைக்
கூழிவரே பிறர்க்களிப்பர் நிலஎழுடைவை
சியரென்றே கொள்வா மன்னோ.

2

பன்னாளா வேளாளர் சூத்திரரென்
றெண்ணிவரும் பழம்பொய் தன்னை
ஒன்னார்பற் பலர்நாண “*வருணசிந்தா
மணி’ மென்னு முண்மை வாளாற்
சின்னாபின் னம்புரிந்து புவியினரைக்
கடப்படுத்தான் சென்னை வாழு
நன்னாவ லோர்பெருமான் கனகசபைப்
பிள்ளையெனு நாமத் தானே.

3

5. In Praise of Varuna Chintamani (1904-1905) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. "As loving kindness marks them
Even as exemplary virtue,
As they know of God's nature
They came to be called the Brahmins".
Although many works aver thus,
We feel proud by mere birth, alas
And condemn others as Sudras
What though their true way of life be.

2. Life linked to ploughing is indeed
 The first and the best in the world,
 Chanting Vedas is even better.
 To call them that are qualified
 For these two, the least of the clans,
 Is idiocy; the truth is,
 It is only these who feed others;
 We'll hail them as landed Vysias.

3. He is Kanakasabhai Pillai
 Who flourishes great in Madras;
 With 'Varuna Chintamani',
 His dagger of truth, putting foes
 To shame, he has cut to pieces
 The old lie which for many years
 Held Velalas to be Sudras;
 To him is this world indebted.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared as a laudatory poem sung by Bharati in honour of the work, 'Varuna Chintamani', Written by Kanakasabhai Pillai.

6, தாதாபாய் ஈவுரோஜி (கவிகள்)

முன்னாளி விராமபிரான் கோதமனா
 தியபுதல்வர் முறையி னீன்று
 பன்னாடு முடிவணங்கத் தலைமைகிறுத்
 தியவெமது பரத கண்ட
 மின்னாளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப்
 பிறரெள்ள வீழ்ந்த காலை

யன்னானைத் துயர்தவிர்ப்பான் முயல்வர்சில
மக்களவ ரடிகள் சூழ்வாம்.

1

அவ்வறிஞ ரனைவோரசுக்கு முதல்வனா
மைந்தன்ற னன்னை கண்ணீ
ரெவ்வகையி னுந்துடைப்பே னின்றேலென்
லுயிர்துடைப்பே னென்னப் போரந்தி'
பெளவனகாள் முதற்கொடுதா னெண்பதின்மேல்
வயதுற்ற வின்று காறும்
செவ்வியுறத் தனதுடலம் பொருளாவி
யானுழைப்புத் தீர்த லில்லான்.

2

கல்வியைப்போ லறிவுமறி வினைப்போலக்
கருணையுமக் கருணை போலப்
பல்விதவூக் கங்கள்செயுக் திறனுமொரு
நிகரின்றிப் படைத்த வீரன்
வில்விறலாற் போர்செய்தல் பயனிலதா
மெனவதனை வெறுத்தே யுண்மைச்
சொல்விறலாற் போர்செய்வோன் பிநர்க்கன்றித்
தனக்குழையாத் துறவி யாவோன்.

3

மாதாவாய் விட்டலற வதைச்சிறிது
மதியாதே வாணாள் போக்குந்
தீதாவார் வரினுமவர்க் கினியசொலி
நன்குணர்த்துஞ் செவ்வி யாளன்
வேதாவா யினுமவதுக் கஞ்சாமே
யுண்மைரெறி விரிப்போ ளெங்கள்
தாதாவாய் விளங்குறுநந்! றாதாபாய்
நவுரோஜி சரணம் வாழ்சு!

4

எண்பஃதாண் டிருந்தவவ னினிப்பல்லாண்
டிருந்தெம்மை யினிது காக்க!
பண்பல்ல ஈமக்கிழைப்போ ரறிவுதிருந்
துக!வெமது பரத காட்டுப்"
பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் டவுரோஜி
போற்புதல்வர் பிறந்து வாழ்க!
விண்புல்லு மீன்களென வவளன்னா

-----

6. On Dadhabhai Naoroji (September, 1905) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Bharat great of yore gave birth to such sons

As godly Rama and Gautama who

The stewardship of many a nation

Secured for Her; this day, alas this day,

She has into decadence, fallen

And is held in derision by others; To rid Her sorrow a few endeavour

And we, the feet of these, gratefully hail.

2. He is the born-leader of those wise ones,

The beloved son of Bharat; he has vowed

To wipe out somehow the tears of Mother Or in that endeavour give up his life.

From his youth and even now when he is

An octogenarian, to this cause

He has nobly dedicated his wealth

Body and dear life, and strives tirelessly.

3. An intellect, to match his vast learning,

A compassion, to match his intellect

And a capacity--to persevere

In many ways-, to match his compassion

Are his, the hero's matchless endowments.

He will not war with bows, futile weapons;

Words he wields, and this selfless sanyasi

For ever works for the good of others.

4. When Mother cries in anguish, evil ones

Are totally blind to it and live in ease.
 If these come to him, even to them he is
 Soft, and preaches good, this man of culture.
 He can even cross swords with Brahma
 To explicate the ways of lasting truth.
 A patron true he is, our Dadhabhai;
 May this old venerable seer's life, span
 Many more years gracefully to guard us!
 May the doers of evil vile, reform!
 May the women great of Mother Bharat
 Give birth to sons like Dadhabhai Naoroji!
 May those sons teem and flourish for ever
 Like innumerable stars that stud the sky!
 May men like unto him flourish everywhere!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: Bharati wrote an article on Dadhabhai Naoroji and it appeared in Chakravartini. His article concluded with the poem here translated.

-----

7. வங்கமே வாழிய

(வங்க வாழ்த்துக் கவிகள்)

அங்க மேதளர் வெய்திய குரலையும்
 அங்கோர் புன்னரி தந்திடு மூனுணாச்
 சிங்க மேயென வாழ்தல் சிறப்பெனாச்
 செம்மை கூறிநந் தாய்ப்பெருந் தேயத்தைப்
 பங்க மேபெறு மிக்கிலை நின்றுயர்
 பண்டை மாண்பிடைக் கொண்டினி துயத்திடும்
 வங்க மேயென வந்தனை வாழி!
 வங்க மேசுனி வாழிய வாழிய!

கற்ப கந்தருப் போலெது கேட்பிலும்
 கடிது நல்கிடும் பாரத நாட்டிளிற்
 பொற்பு றப்பிறக் தேம்,நமக் கோர்ஜிதப்
 பொருளு மன்னிய ரீதல்பொ றுக்கிலேம்.
 அற்பர் போலப் பிறர்கர நோக்கியா
 மவனி லாழ்தலா காதென ஈன்கிதை
 வற்பு றுத்திடத் தோன்றிய தெய்லமே!
 வங்க மேனி வாழிய வாழிய! 2

கண்ணி வீர்துடைப் பாய்புன் எனகொள்வாய்
 கவினு நும்பர தப்பெருந் தேவியே
 உண்ணி கழ்ந்திடும் துன்பங் களைதியால்
 உன்றன் மைந்தர்கள் மேனெறி யுற்றனர்
 பெண்ணி னெஞ்சிற் கிதமென லாவது
 பெற்ற பிள்ளைகள் பீடுறவே யன்றோ?
 மண்ணி ஸீபுகழ் மேவிட வாழ்த்திய
 வங்க மேனி வாழிய வாழிய! 3

7. In Praise of Bengal (15-9-1905) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Even when limbs grow weak, for its food
 The lion accepts not the flesh
 Offered by a fox; she honours
 Such lion-like greatness and strives
 To uplift the Motherland great
 From her fallen state to her former Majesty; she comes as a ship
 Of weal; may she -- Bengal, flourish!

2. In Bharat-land that grants at once,
 The thing wished for, like Karpaka,
 In fame were we born; never would we
 Accept gifts from Strangers or aliens;
 You our god, have come to urge sure

We should not thrive like petty men

Looking up to others at all!

May you for ever flourish well!

3. Beauteous Bharat great!

Wipe out your tears and smile!

Weed out all your inner worries!

Your sons have grown lofty indeed.

That which gives weal to woman's heart

Is indeed her sons' glory great! \br| May Bengal that blesses you with

Life glorious, flourish for ever!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in Swadesamitran. The poem was earlier sung by Bharati in a meeting of Swadesi-students, arranged in the Madras beach.

-----

8. ஜாதீய கீதம்

(பங்கிம் சந்திர சட்டோ பாத்தியாயர் எழுதிய
வந்தே மாதரம் கீதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு)

இனிய நீர்ப் பெருக்கினை! இன்கனி வளத்தினை!
தனிநறு மலயத் தண்காற் சிறப்பினை!
பைந்நிறப் பழனம் பரவிய வடிவினை! (வந்தே)

வெண்ணிலாக் கதிர்மகிழ் விரித்திடும் இரவினை!
மலர் மணிப் பூத்திகழ் மரன்பல செறிந்தனை!
குறுநகை யின்சொலார் குலவிய மாண்பினை!
நல்குவை இன்பம், வரம்பல நல்குவை! (வந்தே)

முப்பதுகோடி வாய் (நின்னிசை) முழங்கவும்
அறுபது கோடிதோ ஞாயர்ந்துனக் காற்றவும்
திறனிலாள் என்றுனை யாவனே செப்புவன்?

அருந்திற லுடையாய்! அருளினைப் போற்றி!
பொருந்தலர் படைபுறத் தொழித்திடும் பொற்பினை! (வந்தே)

நீயே வித்தை நீயே தருமம்!
நீயே இதயம் நீயே மருமம்!
உடலகத் திருக்கும் உயிருமன் நீயே! (வந்தே)

தடந்தோ ளகலாச் சக்திநீ அம்மே!
சித்தம் நீங்காதுறு பக்தியும் நீயே!
ஆலயந் தோறும் அணிபெற விளங்கும்
தெய்விக வடிவமும் தேவியிங் குனதே! (வந்தே)

ஒருபது படைகொளும் உமையவள் நீயே!
கமலமெல் லிதழ்களிற் களித்திடுங் கமலைநீ!
வித்தை நன் கருளும் வெண்மலர்த் தேவிநீ! (வந்தே)

போற்றி வாள்செல்வி! புரையிலை நிகரிலை!
இனிய நீர்ப்ப் பெருக்கினை, இன்கனி வளத்தினை
சாமள நிறத்தினை சரளமாந் தகையினை!
இனியபுன் முறுவலாய்! இலங்குநல் லணியினை!
தரித்தெமைக் காப்பாய், தாயே போற்றி! (வந்தே)

-----

8. Song of the Nation (November, 1905) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Rich with lovely streams and luscious fruitage,
Cool with the soft, peerless winds of the south,
And green with the crops of fields, are you, Mother.

2. Your nights are argent with moon-rayed brightness;
Your are thick with trees in efflorescence;
Bright is your smile and your speech nectarine;
You are free with your many boons of bliss.

3. Your glory is sounded by thirty crores

Of throats, sixty crores of puissant shoulders
 Are armed for you; who can ever call you weak?
 Rare is your might; grace you grant us; praise be!
 You rout and quell the armies of your foes.

4. You are knowledge; you are dharma indeed;
 You are our heart; you are our very soul;
 You are also the life in our body.

5. You are the strength of the shoulder, Mother!
 You are the Heart -- the abode of Bhakti!
 In every temple is only installed
 Your glorious form, ornate and divine.

6. You are Uma with the ten dread weapons!
 You are Lakshmi throned on lotus-petals!
 You are Vani, the grantor of all lore!

7. You are of endless wealth, "pure and peerless;
 You are rich with sweet streams and luscious fruitage,
 Blue-hued are you; candour is your nature;
 Bright is your smile; your jewels -- a glory;
 Pray protect us, peerless Mother! Praise be!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original itself is a translation of Bankim Chandra Chatterji's Bengali poem beginning with the words, "Vande Mataram". That was a poem on Bengal. Credit goes to Bharati for converting it into one on India as a whole. Bharati's version appeared in Chakravartini, Swadesamitran and India.

-----

9. மேலோர் புகழை விரிக்குஞ் சரிதையெலாம்

மேலோர் புகழை விரிக்குஞ் சரிதையெலாம்
 ஏனோர்க்கோ ருண்மை யுணர்த்தும் தென்னையேல்
 (ஊக்கத்தால்) யாமுமெம் வாழ்க்கை யுயர்வுடைய
 தாக்கிட வல்லே மெனல்.

-----

9. From: A Psalm of Life (December, 1905)

"The lives of great men all remind us
 We can make our lives sublime".
 - H.W.L.

Note: The Tamil version of the above lines is found in an article by Bharati on Gopala Krishna Gokhale which appeared in Chakravartini.

-----

10. வேல்ஸ் இளவரசருக்கு நல்வரவு

ஆசிரியப்பா

வருக செல்வ! வாழ்கமன் நீயே!
 வடமேற் றிசைக்கண் மாபெருந் தொலையினோர்
 பொற்சிறு தீவகப் புரவலன் பயந்த
 நற்றவக் புதல்வ! நல்வர வுனதே!
 மேதக நீயும்நின் காதலங் கிளியும்

என்றனைக் காணுமா றித்தனை காதம்
 வந்தனிர்!வாழ்திர்!என் மனம்மகிழ்ந் ததுவே
 செல்வகேள்! என்னரும் சேய்களை நின்னுடை
 முன்னோர் ஆட்சி தொடங்குறாஉம் முன்னர்
 நெஞ்செலாம் புண்ணாய் நின்றனன் யாஅன்.

ஆயிர வருடம் அன்பிலா அந்நியர்
 ஆட்சியின் விளைந்த அல்லல்கள் எண்ணில.
 போனதை எண்ணிப் புலம்பியிங் கென்பயன்?
 மற்றுன் நாட்டினோர் வந்ததன் பின்னர்,
 அகத்தினில் சிலபுண் ஆறுதல் எய்தின.

போர்த்தொகை அடங்கிஎன் ஏழைப் புத்திரர்
 அமைதிபெற் றுய்வ ராயினர். என்வே,
 பாரத தேவி பழமைபோல் திருவருள்
 பொழிகர லுற்றனள்,பொருள்செயற் குரிய
 தொழிற்கணம் பலப்பல தோன்றின,பின்னும்

கொடுமதப் பாவிகள் குறும்பெலாம் அகன்றன.
 யாற்றினிற் பெண்களை எறிவதூஉம்,இரதத்
 துருளையிற் பாலரை உயிருடன் மாய்த்தலும்,
 பெண்டிரைக் கணவர்தம் பிணத்துடன் எரித்தலும்,
 எனப்பல தீமைகள் இறந்துபட் டனவால்.

மேற்றிசை இருளினை வெருட்டிய ஞான
 ஒண்பெருங் கதிரின் ஓரிரு கிரணம் என்
 பாலரின் மீது படுதலுற் றனவே.
 ஆயினும் என்னை?ஆயிரங் கோடி
 தொல்லைகள் இன்னும் தொலைந்தன வில்லை.

நல்குர வாதி நவமாம் தொல்லைகள்
 ஆயிரம் எனைவந் தடைந்துள நுமரால்
 எனினுமிங் கிவையெலாம் இறைவன் அருளால்
 நீங்குவ வன்றி நிலைப்பன வல்ல.
 நோயெலாந் தவிர்ப்பான் நுமரே எனக்கு.

மருத்துவ ராக வந்தனர் என்பதூஉம்
 பொய்யிலை.ஆதலிற் புகழ்பெறும் ஆங்கில
 நாட்டின ரென்றும் நலமுற வாழ்கவே!
 என்னருஞ் சேய்களும் இவரும்நட் பெய்தி
 இருபான் மையர்க்கும் இன்னலொன் றின்றி

ஒருவரை யொருவர் ஒறுத்திட லிலாது,
 செவ்விதின் வாழ்க! அச் சீர்மிகு சாதியின்
 இறைவனாம் உந்தை இன்பொடு வாழ்க!
 வாழ்க நீ! வாழ்கநின் மனமெனும் இனிய
 வேரிமென் மலர்வாழ் மேரிநல் லன்னம்!
 மற்றென் சேய்கள் வாழிய! வாழிய!

10. Welcome to the Prince of Wales

(Sung as bidden by Mother Bharat) (29-1-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

Welcome, Prince! Long may you live!
 The precious son of a great king
 Of an island far in the West,
 You deserve to be welcomed.
 Royal Highness, you and your wife
 Have come across these thousands of leagues
 Just to see me. Hail, all hail!
 Listen to my words that come spontaneous
 From a full and joyous heart.
 Before your fathers started to rule
 My loved children in this land
 My heart was riddled with a hundred sores
 Caused by the numberless torments inflicted
 By unloving aliens for a thousand years.
 No use now to grieve over the past.
 When your people came after them
 Some of those sores have been healed.
 Wars were no more and my poor sons
 Could live at last in peace, and secure.
 Once again upon my land as of old
 The grace of God, rains in abundance.

Many new industries arose
In the land to create wealth.
Besides, all the horrors ceased
Of cruel religious fanatics.
Female infants thrown into rivers,
Children crushed under chariot wheels,
Widows burnt with their husbands' corpses,
And other such evils disappeared.
A ray or two from that sun of knowledge
Which pierced the darkness in the West
Found their way here to light my sons.
But still a billion problems
Remain unsolved.
Poverty and a thousand other
New evils have come with you.
Still all these through God's grace
Will fade away, not strike root.
All diseases your men will cure.
That they came with medicines is no lie.
And so for ever let them flourish,
The people of England worthy of fame.
My dear children and those united
In a friendship devoid of pinpricks
Neither in any way hurting the other
Live well together! And your father the king
Of that fair race, may he be happy!
Live you, and she, Mary your love,
The gentle swan in your heart's sweet lake!
And my own dear children, long may they live!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in Swadesamitran. Bharati was happy to welcome the Prince of Wales as can be seen from his article serialised in November-December (1905) issues of Chakravartini. The Prince referred to here is George, afterwards King George V.

-----

11. மகாமகோபாத்தியாயர்

செம்பரிதி ஒளிபெற்றான்;பைந்நறவு

சுவைபெற்றுத் திகழ்ந்தது;ஆங்கண்
உம்பரெலாம் இறவாமை பெற்றனரென்று
எவரேகொல் உவத்தல் செய்வார்?
கும்பமுனி யெனத்தோன்றும் சாமிநா
தப்புலவன் குறைவில் கீர்த்தி
பம்பலுறப் பெற்றனனேல்,இதற்கென்கொல்
பேருவகை படைக் கின்றீரே?

1

அன்னியர்கள் தமிழ்ச்செல்வி யறியாதார்

இன்றெம்மை ஆள்வோ ரேனும்,
பன்னியசீர் மகாமகோ பாத்தியா
யப்பதவி பரிவுன் ஈந்து
பொன்னிலவு குடந்தைநகர்ச் சாமிநா
தன்றனக்குப் புகழ்செய் வாரேல்,
முன்னிவனப் பாண்டியர்நாள் இருந்திருப்பின்
இவன்பெருமை மொழிய லாமோ?

2

'நிதிய றியோம்,இவ்வுலகத் தொருகோடி

இன்பவகை நித்தம் துய்க்கும்
கதியறி யோம்' என்றுமனம் வருந்தற்க;
குடந்தைநகர்க் கலைஞர் கோவே!
பொதியமலைப் பிறந்த மொழி வாழ்வறியும்
காலமெலாம் புலவோர் வாயில்
துதியறிவாய்,அவர்நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்,

இறப்பின்றித் துலங்கு வாயே.

3

-----
11. On Dr. U.V.Swaminatha Iyer (Thiru T.N.Ramachandran)

1. "The red sun is resplendent; fresh honey
 Is passing sweet; the celestials are
 With immortality endowed." Will any
 Over these rejoice? If Swaminatha
 The poet who is like sage Agastyar
 Comes by blemishless renown unending,
 Is' that a matter for celebration?
 Why do you all revel in delight great?

2. We are this day by the aliens governed;
 Even though they know not of Tamil's greatness
 They in love, have on great Swaminatha
 Of golden Kudanthai city,
 The title "Mahamahopadhyaya"
 Conferred; thus is he by them this day hailed.
 Had he flourished during the olden times
 Of Pandyas, could words spell out his fame?

3. "Silver and gold have I none; nor am I
 In any way blessed to partake daily
 Of the many million joys of this world"..
 Think not so and despair, oh King of bards
 Of Kudanthai. The praise of Tamil bards
 So long as that Potika-bred tongue lasts,
 Shall be yours; their hearts will always bless you;
 You will surely thrive deathless for ever.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in Chakravartini. The original manuscript of this poem was preserved by Dr. U.V.Swaminatha Iyer and is now in the custody of the library which bears the name of Iyer. The poem was sung in honour of Iyer who was the recipient of the title, Maha mahopadhyaya.

12. வந்தே மாதரம்

ஆரிய மென்ற பெரும்பெயர் கொண்டவெ மன்னையின் மீதுதிகழ்
 அன்பெனு மென்கொடி வாடிய காலை யதற்குயிர் தந்திடுவான்
 மாரி யெனும்படி வந்து சிறந்தது வந்தே மாதரமே
 மாணுயர் பாரத தேவியின் மந்திரம் வந்தே மாதரமே
 வீரிய ஞான மரும்புகழ் மங்கிட மேவிநல் ஆரியரை
 மிஞ்சி வளைந்திடு புன்மை யிருட்கணம் வீவுற வங்கமகா
 வாரிதி மீதி லெழுந்த இளங்கதிர் வந்தே மாதரமே
 வாழிந லாரிய தேவியின் மந்திரம் வந்தே மாதரமே.

காரடர் பொன்முடி, வானி மயந்தரு கங்கை வரம்பினிலும்
 கன்னியை வந்தொரு தென்றிசை யார்கலி காதல் செயாயிடையும்
 வீரர்கள் மிஞ்சி விளங்கு புமுடைத்ல் வேறுள ஆர்களிலும்
 விஞ்சை யெனும்படி யன்புடன் யாரும் வியந்திடு மந்திரமும்
 பாரத தேச விரோதிகள் நெஞ்சு பதைத்திடு மந்திரமும்
 பாதக ரோதினு மேதக வுற்றிடு பண்புயர் மந்திரமும்
 வார முறுஞ்சுவை யின்னற வுன்கணி வான மருந்தெனவே
 மாணுயர் பாரத தேவி விரும்பிடும் வந்தே மாதரமே.

12. Vande Mataram, the Mantra (February, 1906.) (Thiru T.N.Ramachandran)

When the soft liana called Love
 That grows on Motherland Arya
 Doth wilt, to infuse it with life,
 Like rain comes Vande Mataram.

Lofty Bharat-Devi's sublime
 Mantra is Vande Mataram.
 When brave wisdom and rare glory
 Of noble Aryas do languish
 They being in base murk immersed,
 That which rises with its young rays
 Over the Bay of Bengal great
 To chase away the darkness dense
 Is Vande Mataram; it is
 The Mantra of Arya-Devi.
 May the noble goddess flourish:
 May Vande Mataram flourish!

From the shores of Ganga that flows
 From the cloud-capped Himalayas
 To Kanya Kumari in the South
 Where flows the Indian Ocean,
 From Pune where heroes abound
 To various other cities,
 The wondrous mantra that in love
 Is chanted, the mantra at which Foes shudder, is Vande Mataram.
 Even if sinners chant this mantra
 They 'll attain to culture sublime;
 It is heavenly nectar; it is
 The lovely taste of honied fruits;
 It is the mantra cherished by Ever-glorious Bharat-Devi.
 Ah, it is Vande Mataram!

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The original Tamil poem appeared in Chakravartini (Feb., 1906) and
 in Swadesamitran (24-2-1906).

13 மல்லார் திண்டோட்ட பாஞ்சாலன்

பிற்சேர்க்கை : பல புதிய பாடல்கள்
என்னே கொடுமை!

மல்லார் திண்டோட் பாஞ்சாலன்
மகள் பொற்கரத்தின் மாலுற்ற
வில்லால் விஜயன் அன்றிழைத்த
விந்தைத் தொழிலை மறந்திலிரால்
பொல்லா விதியால் நீவிரவன்
போர்முன்னிழைத்த பெருந்தொழில்கள்
எல்லா மறந்தீ ரெம்மவர்காள்
என்னே கொடுமை யீங்கிதுவே!

1

வீமன் திறலு மவற்கிளைய
விஜயன் திறலும் விளங்கிநின்ற
சேமமணிப்பூந் தடநாட்டில்
சிறிய புழுக்கள் தோன்றி வெறுங்
காம நுகர்தல் இரந்துண்டல்
கடையாம் வாழ்க்கை வாழ்ந்து பினர்
ஈமம் புகுத லிவைபுரிவார்
என்னே கொடுமை யீங்கிதுவே.

2

ஆதாரம்: பாரதி தமிழ் -- பக்கம் 16

சுதேசமித்திரன்: 4-4-1906

13. India's Past (4.4.1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Seeking the lovely golden hand of her,
The daughter of mighty shouldered Lord of Panchal,
In the past, Vijaya of the famous bow
Wrought wondrous exploits; you have these forgot.

2. You are oblivious alas, of all
The exploits great in the field of battle
He wrought, by reason of your cruel fate.
What horror of horrors is this, oh God!

3. In the jewel of a land, rich and strong
Where valour in war as displayed by Bhima
And his younger brother Arjuna, flourished,
Now teem the little detestable worms.

4. These thrive in a sensual sty; on alms
They thrive; living thus totally debased
They end up on the funeral pyre.
What horror of horrors is this, oh God!

---Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil poem appeared in Swadesamitran. Bharati has prefixed a note to this poem, which runs thus. "Some thoughts which upsurged in our heart on witnessing the shooting marvels of two Rajputs in the tradition of the archery practised by Arjuna and others, celebrated in the ancient Puranas."

**14. எனது தாய்நாட்டின் முன்னாட் பெருமையும் இந்நாட் சிறுமையும்
கண்ணிகள்**

புன்னகையு மின்னிசையு மெங்கொளித்துப் போயினவோ
இன்னலொடு கண்ணீரிருப்பாகி விட்டனவே!

1

ஆணெலாம் பெண்ணாய் அரிவையரெலாம் விலங்காய்
மாணெலாம் பாழாகி மங்கிவிட்டதிந் நாடே!

2

ஆரியர்கள் வாழ்ந்துவரும் அற்புதநா டென்பதுபோய்ப்

பூரியர்கள் வாழும் புலைத்தேச மாயினதே!	3
வீமதி வீரர் விளித்தெங்கு போயினரோ! ஏமாறி நிற்கு மிழிஞர்களிங் குள்ளாரே!	4
வேதவுப நிடத மெய்ந்நூல்க ளெல்லாம்போய் பேதைக் கதைகள் பிதற்றுவரிந் நாட்டினிலே!	5
ஆதி மறைக்கீதம் அரிவையர்கள் சொன்னதுபோய் வீதி பெருக்கும் விலையடிமை யாயினரே!	6
செந்தேனும் பாலும் தெவிட்டி நின்ற நாட்டினிலே வந்தே தீப்பஞ்ச மரமாகி விட்டதுவே!	7
மாமுனிவர் தோன்றி மணமுயர்ந்த நாட்டினிலே காமுகரும் பொய்யடிமைக் கள்வர்களும் சூழ்ந்தனரே!	8
பொன்னு மணியுமிகப் பொங்கிநின்ற விந்நாட்டில் அன்னமின்றி நாளு மழிவார்க ளெத்தனைபேர்?	9

14. The Past Glory and the Present Debasement of

My Motherland (11-4-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

Whither are they gone -- smile and sweet music?

Troubles and tears own the country entire;

Men have women become; women animals;

All majesty is gone; this land lacks lustre.

It is no more the wondrous land of Aryas!

It is now the country base, of mean men!

Are they dead and gone -- valiant heroes? Here are only the disappointed low!

Gone are Vedas, Upanishads, true scriptures! They but blabber here idiotic tales!

Time was when women chanted old Vedic hymns; Today they have become sweepers of streets.

In the sweet land where flowed milk and honey

Famine vile doth hold the sway.

In the land of seers whence wafted wisdom,

Lechers and thieves -- slaves to falsehood, -- abide.

In the land abounding in gold and gems

Very many starve and daily perish.

- Thiru T.N.Ramachandran

(To be continued)

Note: The Tamil poem appeared in Swadesamitran. The note after the poem says that further instalments will be forthcoming. For reasons beyond anybody's guess, the poem was not continued.

-----

15. அபேதாஈந்த ஸ்வாமிகளின் மீது ஸ்தோத்திரக் கவிகள்

சுருதியு மரிய உபநிட தத்தின்

தொகுதியும் பழுதற வுணர்க்தோன்

சுருதிடற் கரிய பிரமஈன் விலையைக்

கண்டுபே ரொளியிடைக் களித்தோன்

அரிதினிற் காணு மியல்பொடு புவிலி

ஸப்புறத் திருந்துஈண் பகலிற்

பரிதிமி னொளியும் சென்றிடா நாட்டில்!

மெய்யொளி பரப்பிடச் சென்றோன்.

1

வேறு

ஒன்றேமெய்ப் பொருளாகு முயிர்களெலா

மதன்வடிவா மோருங் காலை

என்றேவனுன்றேவனென்னுலகர்

பகைப்பதெலா மிழிவா மென்று

நன்றேயிவ் கறிவுறுத்தும் பரமகுரு

ஞானமெனும் பலிரை ஈச்சித்

தின்றேபா முாக்கிடுமைம் புலன் களெனும்
விலங்கினத்தைச் செகுந்த வீரன்.

2

வேறு

வானத் தம்புகழ் மேவி விளங்கிய
மாசி லாதி குரவனச் சங்கரன்
ஞானக் தங்குமிக் காட்டினைப் பின்னரு
கண்ணி னானென்த் தேசுறு மவ்லிவே
கானந் தப்பெருஞ் சோதி மறைந்தபின்
அவனி றைத்த பெருந்தொழி லாற்றியே
ஊனக் தங்கிய மானிடர் தீதெலா
மொழிக்கு மாறு பிறந்த பெருந்தவன்.

3

வேறு

தூயஅபே தாஈந்த னெனும்பெயர்கொண்
டெரளிர் தருமிச் சுத்த ஞானி
கேயமுட ஸிஈகூரிற் நிருப்பாதஞ்
சார்த்தியரு னெஞ்சிற்!" சொண்டு
மாயமெலா நீங்கியினி தெம்மவர்நன்
னெறிசாரும் வண்ணம் ஞானம்
தோயானி பொழிந்திடுமோர் முகில்போன்றான்.
இவன்பதங்கள் துதிக்கின் நாமே."

4

-----

15. To Abhedananda (4-8-1906)

1. Blameless and perfect in his knowledge
of Veda and the rich rare Upanishads,
transfigured by the splendorous Light
which is the Bliss of Brahman,
and endowed with gifts exceptional,
he adventured into a land
where darkness reigns at noon
to radiate the light of Truth.

2. The One remains,
 all living things are its shadow-forms;
 'tis the surest folly
 to call Him thine or mine;
 still the five senses cloud the mind
 and deny the Truth.
 But you have proved their victor,
 O knight-errant of the Spirit:

3. As if great Shankara, flaming minister,
 whose fame reached up to the sky,
 as if Shankara himself had returned
 to revisit this hoary land,
 there came Vivekananda the shining Light
 and when it withdrew,
 you came forward to make good the loss,
 and continue his healing among men.

4. Purest of saints, Abhedananda,
 the light of whose darling feet
 fell upon this blessed city,
 you whose penance is like the cloud
 with its promise of showers,
 cherishing in our hearts the grace of your love,
 we try to pierce the veils of Maya
 and reach the altar of Truth.

- Dr. Prema Nandakumar

Note: The Tamil original appeared in India.:Bharati wrote the poem under the
 pseudonym, "A Vedanti."

He has himself explained the words பரிதியின் ஒளியும் சென்றிடா நாட்டில் thus:-The American continent which is shrouded in night when our continent is having daylight."

Swami Abhedananda, the hero of this poem, is one of the direct disciples of Bhagawan Sri Ramakrishna.

-----

16. யான்

அருளா லெவையும் பார்என்றான் - அதை
அதியாதே கட்டியென் அறிவாலே பார்த்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லால் - கண்ட
என்னையுங் கண்டிலே ளென்னடி தோழி!

- தாயுமானவர்

ஆயிரங் கோடி அறிஞர்கள் பற்பல
ஆயிர யுகங்க ளாராய்ம் தறிகிலா
[யான்உடை யியற்கை யானோ அறிவன்!
மீனுணர்ம் திருங்கொல் வியன்சுடற் பெருமை?
அருள்வழிக் காண்கென் ஐருளினர் பெரியோர்; 5
மருள்வழி யல்லான் மற்றெசன் றுணர்கிலேன்!
அகிலமும் யான்'என ஆன்றோ ரிசைப்பர்.
மகிதலத் திருளின் மண்டிய மனத்தேன்
யானதை யொரோவழிக் கண்டுடேன்) எனிலும்
மானத ஒளியது மங்குமோர் கணத்தே. 10

யானெலும் பொருள்தான் என்னெகொல்? அதனையலிவ்
வூனெனக் கொள்வ ருயிரிலார் சிலரே.
பிரமமே! யானெனப் பேசுவர் பேசுக!
பிரமமே? யானெனப் பேசினச் பெரியோர்.

சுதேசமித்திரன்: 17-9-1908 .

-----

16. 'I' 817-9-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. "Behold but through the eye of grace" said he;
 But I took to knowledge empirical;
 Then nought but murk did I see, oh my dear,
 In which I could not even see my seeing self."
 - Tayumanavar.

(A Sonnet)

2. If billions and billions of scholars wise
 For thousands of yugas failed to know
 This "I", can I its nature realise?
 Can the fish know the greatness of sea, oh!
 Said the great ones: "Behold through the eye of grace."
 Other than my way dark, I know not aught;
 "I am everything" say the wise of human race;
 Plunged in murk phenomenal, I know nought.
 I have somewhat occasionally sensed this,
 Yet mental light would in a moment fade.
 What may this "s" be? Some dead souls, I wis,
 With mere flesh equate it, I am afraid.
 May they that call it "Illusion" so say;
 The great call it God and the fools inveigh.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in Swadesamitran.

-----

17. சந்திரிகை

யாணச்சுக்! குறையுளா மிந்துமா டதனிற்
காணற் கினிய காட்சிகள் பலவிலு
மாணப் பெரிய வனப்பமைக் தின்கவி
வாணர்க் கமுதா வயங்கிடும் பொருளிதென்
மாணப் புலவேச? வுரைத்துளன் முன்னாள். 5

அஃதுதான்.
சுருமையிற் படர்ந்த வானமாங் கடலிடை
ஒருமையிற் flaw மொண்மதித் தீவினின்
நெல்லாத் 'திசையினு மெழில்பெற ஆற்றுஞ்
சொல்லா வினிமைகொள் சோதியென் நோதினன். 10

ஓர்முறை|
கடற்புற மணன்மிசைத் தனியே கண்ணயர்ந்
திடைப்படு மிரவி லினிதுகண் விழித்துயான்
வானக கோக்கினேன் மற்றதன் மாண்பினை
யூனமா காவினி லுரைத்தலும் படுமோ 15

கினைவருக் தெய்விகக் கனவிடைக் குளித்தேன் வாழிமதி
-- சுதேசமித்திரன்: 86-9-1904

-----

17. Lines on the Moon (25-9-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

Among all the lovely sights to behold
In Hindustan -- the Abode of Beauty --
That which is wrought of lofty majesty
And is deemed as nectar by sweet minstrels
In the opinion of an English bard
Is that which is ineffably the sweet light
That pours beauteous in all directions
From the fair isle of moon which glows alone

In the ocean of black extensive sky.
 Once I lay alone asleep on the beach
 And when I woke up at the dead of night
 I eyed the sky; can I its majesty
 Articulate with my tongue of mere flesh?
 In a dream divine that defies the thought
 I bathed! May moon serene flourish for ever!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in Swadesamitran.

18. ரவி வர்மாமீது "செய்யுள்"

இந்தியா: 8-7021906

சந்திர னொளியை யீசன்
 சமைத்தது பருக வென்றே
 வந்திடு சாத கப்புள்
 வருத்தனன், அழுதுண் டாக்கிப்
 பந்தியிற் பருக வென்றே
 படைத்தன னமரர் தம்மை,
 இந்திரன் மாண்புக் கென்ன
 இயற்றினன் வெளிய யானை,

1

மலரினில் நீல வானில்
 மாதரார் முகத்தின் எல்லாம்
 இலகிய அழகை யீசன்
 இயற்றினான், சீர்த்தி யிந்த
 வுலகினி லெங்கும் வீசி
 யோங்கிய இரவி வர்மன்
 அலகிலா அறிவுக் கண்ணா
 லனைத்தையு நுகரு மாறேத்

2

மன்னர்மா ளிகையி லேழை
 மக்களின் குடிலி லெல்லாம்
 உன்னருக் தேசு வீசி
 யுத்தினைக் களிக்கச் செய்வான்
 ஊன்னரோ வியங்கள் தீட்டி
 நல்கிய பெருமான் இந்நாட்
 பொன்னணி யுலகு சென்றான்
 புவிப்புக்ழ் போது மென்பான்.

3

அரம்பையூர் வசிபோ லுள்ள
 அமரமெல் லியலார் செவ்வி
 திரம்பட வருத்த வெம்மான்!
 செய்தொழி லொப்பு நோக்க
 விரும்பியே கொல்லா மின்று
 விண்ணுல கடைந்து விட்டாய்?
 அரம்பையர் நின்கைச் செய்கைக்
 கழிதலங் கறிவை திண்ணம்.

4

காலவான் போக்கி லென்றுய்
 கழிகிலாப் பெருமை கொண்ட
 கோலவான் றொழில்கள் செய்து
 குலவிய பெரியோர் தாமும்
 சீலவாழ் வகற்றி யோர்காட்
 செத்திட லுறுதி யாயின்
 ஞாலவாழ் வினது மாய
 நவின்றிடற் கரிய தன்றோ?

5

-----

18. On Ravi Varma (6-10-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. The Lord God created the rays of the moon
 To serve as food for the Chakor; He made
 Nectar the food of the celestials
 And the tusker white for Indra to ride.

2. In blossoms, in blue sky, and visages

Of women, God deigned to create beauty
That the world-renowned Ravi Varma might
Relish them with his eye of endless wisdom.

3. Glowing with inconceivable lustre
His pictures which adorn mansions and huts
Delight all hearts; gone is he to the heaven
Deeming it enough, his glory on earth.

4. Rambha, Urvashi and dames heavenly
Breathed alive on his canvas; to compare
His copies with originals, he is gone.
The dames divine are bound to wilt in shame.

5. If even great men whose divine works of beauty
That will with everlasting glory endure
Should aye, one day quit their glorious life,
What are we to say of world's Mayic nature?

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India.

-----

19. ஜயஜய பவானி ஜயஜய பாரதம்!!

சத்ரபதி சிவாஜி

(சிவாஜி தன் சைனியத்திற்குக் கூறியது)

ஜயஜய பவானி! ஜயஜய பாரதம்!
ஜயஜய மாதா! ஜயஜய துர்க்கா!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!
சேனைத் தலைவர்கள்! சிறந்த மந்திரிகள்!
யானைத் தலைவரும் அருந்திறல் வீரர்கள்!

அதிரத மனர்காள்! துரகத் ததிபர்காள்
 எதிரிகள் துணுக்குற இடித்திடு பதாதிகாள்!
 வேலெறி படைகாள்! சூலெறி மறவர்காள்!
 கால னுருக்கொளும் கணைதுரந் திடுவீர்.
 மற்றுமா யிரவிதம் பற்றலர் தம்மைச்

10

செற்றிடுந் திறனுடைத் தீரரத் தினங்காள்!
 யாவிரும் வாழிய! யாவிரும் வாழிய!
 தேவிநுந் தமக்கெலாம் திருவருள் புரிக!
 மாற்றலர் தம்புலை நாற்றமே யறியா
 ஆற்றல்கொண் டிருந்ததில் வரும்புகழ் நாடு!

15

வேதநூல் பழிக்கும் வெளித்திசை மிலேச்சர்
 பாதமும் பொறுப்பனோ பாரத தேவி?
 வீரரும் அவரிசை விரித்திடு புலவரும்
 பாரெலாம் பெரும்புகழ் பரப்பிய நாடு!
 தர்மமே உருவமாத் தழைத்தபே ரரசரும்

20

நிர்மல முனிவரும் நிறந்த நன் னாடு!
 வீரரைப் பெறாத மேன்மைநீர் மங்கையை
 ஊரவர் மலடியென் றுரைத்திடு நாடு!
 பாரதப் பூமி பழம்பெரும் பூமி;
 நீரதன் புதல்வர், இந் நினைவகற் றாதீர்!

25

பாரத நாடு பார்க்கெலாம் திலகம்;
 நீரதன் புதல்வர், இந் நினைவகற் றாதீர்!
 வானக முட்டும் இமயமால் வரையும்
 ஏனைய திசைகளில் இருந்திரைக் கடலும்
 காத்திடு நாடு! கங்கையும் சிந்துவும்

30

தூத்திரை யமுனையும் சுனைகளும் புனல்களும்
 இன்னரும் பொழில்களும் இணையிலா வளங்களும்
 உன்னத மலைகளும் ஒளிர்ந்தரு நாடு!
 பைந்நிறப் பழனம் பசியிலா தளிக்க

மைந்நிற முகில்கள் வழங்கும் பொன்னாடு! 35

தேவர்கள் வாழ்விடம், திறலுயர் முனிவர்
ஆவலோ டடையும் அரும்புகழ் நாடு!
ஊனமொன் றறியா ஞானமெய் பூமி,
வானவர் விழையும் மாட்சியார் தேயம்!
பாரத நாட்டிசை பகரயான் வல்லனோ? 40

நீரதன் புதல்வர் நினைவகற் றாதீர்!
தாய்த்திரு நாட்டைத் தறுகண் மிலேச்சர்
பேய்த்தகை கொண்டோர் பெருமையும் வன்மையும்
ஞானமும் அறியா நவைபுரி பகைவர்
வானகம் அடக்க வந்திடும் அரக்கர் போல் 45

இந்நாள் படை கொணர்ந்து இன்னல்செய் கின்றார்!
ஆலயம் அழித்தலும் அருமறை பழித்தலும்
பாலரை விருத்தரைப் பசுக்களை ஒழித்தலும்
மாதர்கற் பழித்தலும் மறைவர் வேள்விக்கு
ஏதமே சூழ்வதும் இயற்றிநிற் கின்றார்! 50

சாத்திரத் தொகுதியைத் தாழ்த்திவைக் கின்றார்
கோத்திர மங்கையர் குலங்கெடுக் கின்றார்
எண்ணில துணைவர்காள்! எமக்கிவர் செயுந்துயர்
கண்ணியம் மறுத்தனர், ஆண்மையுங் கடிந்தனர்,
பொருளினைச் சிதைத்தனர், மருளினை விதைத்தனர் 55

திண்மையை யழித்துப் பெண்மையிங் களித்தனர்,
பாரதப் பெரும்பெயர் பழிப்பெய ராக்கினர்,
சூரர்தம் மக்களைத் தொழும்பராய்ப் புரிந்தனர்,
வீரியம் அழிந்து மேன்மையும் ஒழிந்து நம்
ஆரியர் புலையருக் கடிமைக ளாயினர். 60

மற்றிதைப் பொறுத்து வாழ்வதோ வாழ்க்கை
வெற்றிகொள் புலையர்தாள் வீழ்ந்துகொல் வாழ்வீர்?

மொக்குகள்தான் தோன்றி முடிவது போல
மக்களாய்ப் பிறந்தோர் மடிவது திண்ணம்.
தாய்த்திரு நாட்டைத் தகர்த்திடு மிலேச்சரை 65

மாய்த்திட விரும்பான் வாழ்வுமோர் வாழ்வுகொல்?
மானமொன் நிலாது மாற்றலர் தொழும்பராய்
ஈனமுற் றிருக்க எவன்கொலோ விரும்புவன்?
தாய்பிறன் கைப்படச் சகிப்பவ னாகி
நாயென வாழ்வோன் நமரில்இங் குளனோ? 70

பிச்சைவாழ் வுகந்து பிறருடைய யாட்சியில்
அச்சமுற் றிருப்போன் ஆரிய னல்லன்,
புன்புலால் வாழ்க்கையைப் போற்றியே தாய்நாட்டு
அன்பிலா திருப்போன் ஆரிய னல்லன்.
மாட்சிதீர் மிலேச்சர் மனப்படி யாளும் 75

ஆட்சியி லடங்குவோன் ஆரிய னல்லன்.
ஆரியத் தன்மை அற்றிடுஞ் சிறியர்
யாரிவண் உளரவர் யாண்டேனும் ஒழிக!
படைமுகத்து இறந்து பதம்பெற விரும்பாக்
கடைபடு மாக்களென் கண்முனில் லாதீர்! 80

சோதரர் தம்மைத் துரோகிகள் அழிப்ப
மாதரர் நலத்தின் மகிழ்பவன் மகிழ்க,
நாடெலாம் பிறர்வசம் நண்ணுதல் நினையான்
வீடுசென் றொளிக்க விரும்புவோன் விரும்புக!
தேசமே நலிவொடு தேய்ந்திட மக்களின் 85

பாசமே பெரிதெனப் பார்ப்பவன் செல்க!
நாட்டுளார் பசியினால் நலிந்திடத் தன்வயிறு
ஊட்டுதல் பெரிதென உன்னுவோன் செல்க!
ஆணுருக் கொண்ட பெண்களும் அலிகளும்
வீணில்இங் கிருந்தெனை வெறுத்திடல் விரும்பேன். 90

ஆரியர் இருமின்! ஆண்கள்இங்கு இருமின்!

வீரியம் மிகுந்த மேன்மையோர் இருமின்!
 மானமே பெரிதென மதிப்பவர் இருமின்!
 ஈனமே பொறாத இயல்பினர் இருமின்!
 தாய்நாட் டன்புறு தனையர் இங்கு இருமின்! 95

மாய்நாட் பெருமையின் மாய்ப்பவர் இருமின்!
 புலையர்தம் தொழும்பைப் பொறுக்கிலார் இருமின்!
 கலையறு மிலேச்சரைக் கடிபவர் இருமின்!
 ஊரவர் துயரில்நெஞ் சுருகுவீர் இருமின்!
 சோர நெஞ்சிலாத் தூயவர் இருமின்! 100

தேவிதாள் பணியுந் தீரர் இங்கு இருமின்!
 பாவியர் குருதியைப் பருகுவார் இருமின்!
 உடலினைப் போற்றா உத்தமர் இருமின்!
 கடல்மடுப் பினும்மனம் கலங்கலர் உதவுமின்!
 வம்மினோ துணைவீர்? மருட்சிகொள் ளாதீர்! 105

நம்மினோ ராற்றலை நாழிகைப் பொழுதெனும்
 புல்லிய மாற்றலர் பொறுக்கவல் லார்கொல்?
 மெல்லிய திருவடி வீறுடைத் தேவியின்
 இன்னருள் நமக்கோர் இருந்துணை யாகும்
 பன்னரும் புகழுடைப் பார்த்தனும் கண்ணனும் 110

வீமனும் துரோணனும் வீட்டுமன் றானும்
 ராமனும் வேறுள இருந்திறல் வீரரும்
 நற்றுணை புரிவர்; வானக, நாடுறும்!
 வெற்றியே யன்றி வேறெதும் பெறுகிலேம்!
 பற்றறு முனிவரும் ஆசிகள் பகர்வர் 115

செற்றினி மிலேச்சரைத் தீர்த்திட வம்மீன்!
 ஈட்டியாற் சிரங்களை வீட்டிட எழுமின்!
 நீட்டிய வேல்களை நேரிருந்து எறிமின்!
 வாளுடை முனையினும் வயந்திகழ் சூலினும்,
 ஆளுடைக் கால்க ளடியினுந் தேர்களின் 120

உருளையி னிடையினும் மாற்றலர் தலைகள்
 உருளையிற் கண்டுநெஞ் சுவப்புற வம்மின்!
 நம்இதம், பெருவளம் நலிந்திட விரும்பும்
 (வன்மியை) வேரறத் தொலைத்தபின் னன்றோ
 ஆணெனப் பெறுவோம், அன்றிநாம் இறப்பினும் 125

வானுறு தேவர் மணியுல கடைவோம்,
 வாழ்வமேற் பாரத வான்புகழ்த் தேவியைத்
 தாழ்வினின் றுயர்த்திய தடம்புகழ் பெறுவோம்!
 போரெனில் இதுபோர், புண்ணியத் திருப்போர்!
 பாரினில் இதுபோற் பார்த்திடற் கெளிதோ? 130

ஆட்டினைக் கொன்று வேள்விகள் இயற்றி
 வீட்டினைப் பெறுவான் விரும்புவார் சிலரே
 நெஞ்சகக் குருதியை நிலத்திடை வடித்து
 வஞ்சக மழிக்கும் மாமகம் புரிவம்யாம்
 வேள்வியில்இதுபோல் வேள்வியொன் றில்லை! 135

தவத்தினில் இதுபோல் தவம்பிறி தில்லை!
 முன்னையோர் பார்த்தன் முனைத்திசை நின்று
 தன்னெதிர் நின்ற தளத்தினை நோக்கிட
 மாதுலர் சோதரர் மைத்துனர் தாதையர்
 காதலின் நண்பர் கலைதரு குரவரென்று 140

இன்னவர் இருத்தல்கண்டு, இதயம்நொந் தோனாய்த்
 தன்னருந் தெய்விகச் சாரதி முன்னர்
 ஐயனே! இவர்மீ தம்பையோ தொடுப்பேன்?
 வையகத் தரசும் வானக ஆட்சியும்
 போயினும் இவர்தமைப் போரினில் வீழ்த்தேன். 145

மெய்யினில் நடுக்கம் மேவுகின் றதுவால்,
 கையினில் வில்லும் கழன்றுவீழ் கின்றது.
 வாயுலர் கின்றது; மனம் பதைக்கின்றது,
 ஓய்வுறுங் கால்கள், உலைந்தது சிரமும்,

வெற்றியை விரும்பேன், மேன்மையை விரும்பேன் 150

சுற்றமிங் கறுத்துச் சுகம்பெறல் விரும்பேன்,
எனையிவர் கொல்லினும் இவரையான் தீண்டேன்,
சிணையறுத் திட்டபின் செய்வதோ ஆட்சி?
எனப்பல கூறியவ் விந்திரன் புதல்வன்
கனப்படை வில்லைக் களத்தினில் எறிந்து 155

சோர்வோடு வீழ்ந்தனன், சுருதியின் முடிவாய்த்
தேர்வயின் நின்றநம் தெய்விகப் பெருமான்
வில்லெறிந் திருந்த வீரனை நோக்கி
புல்லிய அறிவொடு புலம்புகின் றனையால்
அறத்தினைப் பிரிந்த சுயோதனா தியரைச் 160

செறுத்தினி மாய்ப்பது தீமையென் கின்றாய்,
உண்மையை அறியாய் உறவையே கருதிப்
பெண்மைகொண் டேதோ பிதற்றிநிற் கின்றாய்
வஞ்சகர், தீயர், மனிதரை வருத்துவோர்,
நெஞ்சகத் தருக்குடை நீசர்கள்; இன்னோர் 165

தம்மொடு பிறந்த சகோதரராயினும்
வெம்மையோ டொறுத்தல் வீரர்தஞ் செயலாம்.
ஆரிய நீதிநீ அறிகிலை போலும்!
பூரியர் போல்மனம் புழுங்குற லாயினை
அரும்புகழ் தேய்ப்பதும் அனாரியத் தகைத்தும் 170

பெரும்பதத் தடையுமாம் பெண்மையெங் கெய்தினை?
பேடிமை யகற்று! நின் பெருமையை மறந்திடேல்!
ஈடிலாப் புகழினாய்! எழுகவோ எழுக! என்று
மெய்ஞ் ஞானம்நம் இறையவர் கூறக்
குன்றெனும் வயிரக் கொற்றவான் புயத்தோன் 175

அறமே பெரிதென அறிந்திடு மனத்தனாய்
மறமே உருவுடை மாற்றலர் தம்மைச்

சுற்றமும் நோக்கான் தோழமை மதியான்
பற்றலர் தமையெலாம் பார்க்கிரை யாக்கினன்.
விசயனன் றிருந்த வியன்புகழ் நாட்டில்

180

இசையுநற் றவத்தால் இன்றுவாழ்ந் திருக்கும்
ஆரிய வீரர்கள்! அவருடை மாற்றலர்,
தேரில்இந் நாட்டினர், செறிவுடை உறவினர்,
நம்மையின் நெதிர்க்கும் நயனிலாப் புல்லோர்,
செம்மைதீர் மிலேச்சர், தேசமும் பிறிதாம்

185

பிறப்பினில் அன்னியர், பேச்சினில் அன்னியர்
சிறப்புடை யாரியச் சீர்மையை அறியார்.

19. Chatrapati Shivaji's Address to His Warriors

(17-1-1906, 25-11-1906, 1-12-1906, 8-12-1906 - India) (Thiru T.N.Ramachandran)

Hail, hail Bhavani! Hail, all hail Bharat
Hail, all hail Mother! Hail, all hail Durga!
Vande Mataram! Praise be to Mother!
Commanders of armies! Ministers great!
Leaders of elephantry! Heroes great!
Atirata Kings! Leaders of cavalry!
Footmen who smite and dumbfound enemies!
Wielders of spears and throwers of javelins!
Unleash your darts that are death incarnate!
Gems of valour that in myriad ways
Can rout the hostile hosts and smite them all!
May you all flourish! May you all flourish!
May Devi great, grant you grace divine!
This is the famous nation that suffered not
The stinking odour of enemies base!
Will Bharat-Devi brook the unblest feet

Of Barbarians --revilers of Veda?
 This is the nation whence wafted to the world
 The fame of heroes through minstrels matchless!
 This is the nation where flourished mighty kings
 And saints blemishless, dharma incarnate!
 This nation dubbed the ignoble woman
 Who bore not heroes, as nullipara!
 'Ancient is Bharat and you her children'
 Forget not; 'Bharat is the tilak of earth:
 You her children'; forsake not this thought.
 Bharat is the deity of the whole world;
 You are her children; forsake not this thought.
 On the north, sky-piercing Himachal
 And on other sides the great seas, protect her.
 Ganga, Sindhu, Jamna of pure billows,
 Spas, Waters, rare gardens sweet, fertile fields
 Peerless, and lofty mountains here abound!
 That ever-green fields may stave off hunger
 The pitch dark rainclouds for ever pour here!
 Divine home of angels! Glorious land
 Eagerly sought by the holy Munis!
 No imperfection mars this Land of Wisdom!
 Majestic land by celestials sought!
 Is Bharat's glory by me effable?
 You are her children, never forget this.
 Ruthless barbarians, men demon-like,

 Enemies dead to glory, hardihood
 And knowledge, doers of evil, the Turks,
 Like Asuras that came to war against
 The realms of heaven, have come with armies

And cause endless woes to our Motherland.
Temples and scriptures sacred, they defame;
Infants, people old and kine they destroy;
Women they rape and do acts that undo
The performance of holy sacrifices.
They set fire to the works-- holy scriptures;
They violate women of good families;
Friends! Countless are the miseries they cause;
They abjure dignity and men unman;
Wealth they lay waste and sow seeds of darkness;
Quelling firmness, they make women of us;
The great name of Bharat they stigmatise;
They make slaves of them -- the sons of heroes.
Shorn of valiancy and loftiness,
Lo, our Aryas became slaves of the base!
Can that be life at all, which endures this?
Like a bubble now born and burst anon
To thrive, will you fall at the feet of the base?
Men that are born on earth, are bound to die.
Call you theirs a life, who seek not to quell
The vile aliens that blast our Motherland?
Will ever men shed their honour and consent
To live base, as slaves of barbarians?
Is there amidst us any, living dog-like
When his dear mother is by aliens held?
Under alien rule, a willing beggar
He lives fear-ridden; he is not an Arya!
He that fosters his body vile with nought
Of love for Motherland, is not an Arya!
He that suffers the capricious reign
Ignoble, of aliens, is not an Arya!

If any be here--small ones and un-Aryan--,
 They many go whithersoever they like!
 They that desire not death and Valhalla,
 May those then flee from the ken of my sight'
 When brothers are by Turks destroyed, he that
 Dailies with women, may in joy revel!
 He does not think of alien tyranny;
 He will hide in his house; lét him seek hiding!
 Dead to the languishing nation he thinks
 But of his sons and daughters, let him go!
 When his countrymen starve, he thinks it great
 To feed and fill his maw, let him away!

I'll not suffer their presence and hatred,
 Mere eunuchs and women in men's disguise!
 May Aryas stay here! May men remain here!
 May the heroic and the lofty, stay here!
 May they to whom honour is all, stay here!
 May they who cannot meanness brook, stay here!
 May sons of ceaseless love for Motherland, stay here!
 May they who die when dies glory, stay here!
 May they who hate slavery base, stay here!
 Haters of barbaric culture, stay here!
 Those who melt for woes of others, stay here!
 The undeceitful and the pure, stay here!
 Heroes who Devi's feet adore, stay here!
 May the quaffers of sinners' blood stay here!
 Lovers of spirit--not body --help us!
 They that are fearless when even the sea overflows, help us!
 Can they-four feeble enemies --, withstand
 Our puissance great, for even a bare hour?

The grace of the heroic Devi's soft feet
 Will be for us, help sure and unfailing.
 May you come friends, Do not feel bewildered.
 Ineffably glorious Arjuna,
 Karna, Bhima, Drona, Bhishma, Rama
 And other heroes of rare valour great
 Will aid us; we will the Heaven attain;
 Nought but sure victory, our lot will be.
 Unselfish saints will shower benedictions.
 Come, do away with the barbarians!
 With spear, decapitate the heads of foes;
 Stand firm and unleash your deadly javelins;
 At the sword-tip and that of the dread trident,
 At soldiers' feet and down the chariots
 And at the wheels thereof, when heads of foes
 Roll and roll, come ye to joy at the sight!
 We shall be deemed men, only when we pull down
 Root and branch our foes, who are out to weaken
 Our weal and welfare great; if in this war
 We die, it is elysium we come by.
 If we live thus, the everlasting fame
 Of securing for Devi supernal
 Her due place of glory divine, shall be ours.
 Is it easy on earth to behold a war
 Like unto this, so holy and divine?
 A few desire the Heaven to attain
 By sacrificing goats in the yaga.
 Well, let us perform the great sacrifice
 By shedding blood and killing deception.

 There is no sacrifice to match this one;

There is no tapas to equal this one.
 Of yore, Arjuna stood on the battle-front
 And when he saw before him in that field,
 Uncles, brothers, brothers-in-law, and men
 Like unto father and god-father too,
 Loving friends and gurus, his heart melted;
 Thus spake he to his godly charioteer:
 "O Lord, will I pierce these with my arrows?
 Even if I over earth and heaven
 Lose lordship, I will not slay them in war;
 Will I ever kill them that are dearer than mother?
 My body is atremble; mine own bow
 From my hand doth slip; my tongue has gone dry;
 My mind is sore agitated; my legs
 Grow limp; my head swims; triumph I seek not;
 Nor greatness, nor weal, killing kith and kin;
 Even if they kill me, I will not harm them;
 It is no reign when extinction is total."
 Thus spake Indra's son and threw on the field
 His mighty bow, and down he fell dispirited.
 Our God of Vedas that stood near the car
 Thys addressed the brave bowman, now bowless:
 "You but blabber with your brain grown addied.
 You call it a sin, to kill them, the gang
 Of Suyodhana, from dharma remote;
 Truth you know not; valuing much, kinship
 And grown womanly, you drool and gibber.
 Traitors, evil ones, they that harass men,
 And the arrogant base-- though these may be
 Their brothers --, it behoves heroes true,
 To punish them all in severity.

You know not perhaps aryan justice;
 Like the vile wicked, you feel sore at heart.
 You've grown womanly; this is un-Aryan
 And inglorious and will annul weal.
 Conquer effeminacy; forget not,
 Peerless prince of fame, your greatness; arise!"
 When the Lord God taught him knowledge true,
 He whose shoulder was strong as diamond
 With a mind glowing with supreme harma,
 Ignoring sibship and companionship,
 Smote the foes, embodiments of evil,
 And scattered their corpses as prey on earth.
 Aryan heroes who are blessed to live
 This day, in the glorious country great
 Where famed Vijaya flourished of yore,

Know that your countrymen are your close kin;
 The evil base that this day, oppose us
 Are vile barbarians and foreigners;
 They are aliens by birth and language too;
 They know not the glory of Aryas great
 (To be continued)

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was serialised in India. Bharati desired to continue the work with intent to produce a poem of outstanding historical eminence surcharged with patriotism. He therefore thought that his desire could be better served by the production of a book in this connection. He even announced that such a book would be forthcoming. However he was unable to implement his promise. Bharati's note to this poem makes it clear that some of the, remarks on Muslims

should not be misunderstood by them. The remarks should be contrued in the light of vira rasa.

-----

20. சுப்பராம தீட்சிதர்

அகவல்

கவிதையும் அருஞ்சுவைக் கான நூலும்
புவியினர் வியக்கும் ஓவியப் பொற்பும்
மற்றுள பெருந்தொழில் வகைகளிற் பலவும்
வெற்றிகொண் டிலங்கிய மேன்மையார் பரத
நாட்டினில் இந்நாள் அன்னியர் நலிப்ப.

ஈட்டிய செல்வம் இறந்தமை யானனும்
ஆண்டகை யொடுபுகழ் அழிந்தமை யானும்
மாண்டன பழம்பெவரு மாட்சியார் தொழிலெலாம்;
தேவர்கள் வாழ்ந்த சீர்வளர் பூமியில்
மேவிய குரக்கர் விளங்குதல் போல.

நேரிலாப் பெரியோர் நிலவிய நாட்டில்
சீரிலாப் புல்லர் செறிந்துநிற் கின்றார்;
இவரிடை
சுரத்திடை இன்னீர்ச் சுனையது போன்றும்,
அரக்கர்தங் குலத்திடை வீடண னாகவும்,

சேற்றிடைத் தாமரைச் செம்மலர் போன்றும்,
போற்றதற் குரிய புனிதவான் குலத்தில்
நாரத முனிவன் நமர்மிசை யரளால்
பாரத நாட்டில் பழமாண் புறுகென
மீட்டுமோர் முறைஇவன் மேவினன் என்ன,

நாட்டுநற் சீர்த்தி நலனுயர் பெருமான்
தோமறு சுப்ப ராமனற் பெயரோன்
நாமகள் புளகுற நம்மிடை வாழ்ந்தான்
இன்னான் தானும் எமையகன் நேகினன்;
என்னே நம்மவர் இயற்றிய பாவம்!

இனியிவ னனையரை எந்நாட் காண்போம்?
 கனியறு மரமெனக் கடைநிலை யுற்றோம்
 அந்தோ மறலிநம் அமுனைக் கவர்ந்தான்!
 நொந்தோ பயனிலை நுவல யா துளதே?

-----
20. On Sri Subbarama Dikshitar -- An Elegy (1-12-1906) (Thiru T.N.Ramachandran)

Poesy, works of excellence and taste,
 The graceful art of painting -- the wonder
 Of the world --, great enterprises many:
 In lofty Bharat which in these excelled,
 These languish by alien tyranny.
 As wealth garnered and manly valour are
 Now dead, gone are the great enterprises,
 Which flourished well of yore, in great glory;
 In the famous land of holy angels,
 In the land where great and peerless men thrived
 Like usurping monkeys, infamous men
 Vile and mean, throng everywhere.
 While so, Like an oasis sweet, midst the desert,
 Like Vibhishana midst Asuric tribe,
 Like a blossom of lotus in mire,
 In the revered heavenly family,

 To restore Bharat's ancient majesty
 Like the second coming of saint Narad,
 Who in grace deigned to dwell with us in sooth,
 He -- the ever-sublime lord glorious,
 Taintless Subba Rama --, came to be born
 And here throve to the delight of Vani.

Lo, even he from us has departed;
 Great is the sin our men have wrought, alas!
 When shall ever come such another man?
 Like a fruitless tree sere, we stand debased.
 Of what avail is sorrow? What is there to say?
 "Munificence great with Karna ended;
 With Kamban great, poesy did perish;
 With glorious Arjun beyond compare,
 Died heroism" say the men of learning.
 With the death of Subbha Rama divine,
 The peerless Master, enshrined in my heart,
 Fecund music with all its excellence Is gone for ever, alas! Sad to tell!
 Oh Lamp of Art! Oh Lamp set on hill-top
 To shed light bright on Ilacai village!
 Oh Lamp of wisdom everlasting to chase
 Away the inner murk of men like us!
 Devi-Muse from yourself rent asunder
 Will languish like the dying flame of wick
 Totally drained of its oil, alas!
 The sorrow of your parting, exceeds words.

I hail not kings, nor do I ever hail
 The pseudo-leaders of religious sects.
 Your glory is paralleled by yours alone;
 I came bowing when I beheld you.
 I came to you deeming your words divine.
 Alas, woe is me! If again I should
 To Ilacai come, how sore would it be --
 The suffering true of my humble heart!

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India. dated 1-12-1906. It is said that it had earlier appeared in Swadesamitran dated 26-11-1906.

The poem is an elegy written in honour of Subbha Rama Dikshitar son of Balaswami Dikshitar. Balaswami was the younger brother of the famous Mutthuswami Dikshitar who along with Shyama Sastri and Thiaga Brahmam formed the trinity of the South Indian Classical Music.

-----

21. வந்தே மாதரம் - ஜய

பல்லவி

வந்தே மாதரம். 1

அனுபல்லவி

வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம் 2

சரணங்கள்

ஆரிய பூமியில் நாரிய ரும் நர
சூரிய ரும்சொலும் வீரிய வாசகம் (வந்தே) 3

நொந்தே போயினும் வெந்தே மாயினும்
நந்தே சத்தர்உ வந்தே சொல்வது (வந்தே) 4

ஒன்றாய் நின்றினி வென்றா யினுமுயிர்
சென்றா யினும்வலி குன்றா தோதுவம். (வந்தே) 5

சோதரர் காள்னிறை மாதரிர் யாவரும்
ஆதர வொடுபல தீதற் வோதுவம் (வந்தே) 6

தாயே, பாரத் நீயே வாழிய,
நீயே சரணினி நீயே யெமதுயிர் (வந்தே) 7

ஜயஜய பாரத ஜயஜய பாரத
ஜயஜய பாரத ஜயஜய ஜயஜய (வந்தே)

-----
21. Vande Mataram – Hail (19-1-1907) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Vande Mataram, Vande Mataram,
Vande Mataram, Vande Mataram, Vande Mataram!

2. In Arya-land men and women
Invoke this brave mantra: Amen. Vande Mataram...

3. In distress and singeing pain
Our countrymen affirm this fain. Vande Mataram...

4. In triumph or death, -- united
We exhort, unabated Vande Mataram...

5. O brothers and all chaste women
With love and without flaw we'll chant Vande Mataram...

6. Mother Bharat, may you flourish!
You are our refuge and our life! Vande Mataram...

7. Jaya Jaya Bharat! Jaya Jaya Bharat!
Jaya Jaya Bharat! Jaya Jaya, Jaya Jaya! Vande Mataram...

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The translation here, given follows the Tamil original as published

in India. Bharati later revised this poem, deleted stanzas 4 and 5, numbered stanza 6 as stanza 1 and also slightly altered the pallavi and anupallavi. It is in this revised form this poem appears in Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

22. வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழர்

புது வருஷம்

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்கநற் றமிழர்!
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு!
இன்றெமை வருத்தும் இன்னல்கள் மாய்க!
நன்மைவந் தெய்துக! தீதெலாம் நலிக
அறம்வளர்ந் திடுக! மறம்மடி வறுக!
ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையோ டியற்றும்
சீரிய முயற்சிகள் சிறந்துமிக் கோங்குக!
நந்தே யத்தினர் நாடொறும் உயர்க!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

-----

22. May Tamil Flourish For Ever (20-4-1907) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. May Tamil great and Tamils good flourish!
May Bharat great, a gem divine flourish!
May ills that this day torture us, perish!
May good things reach us; may all evils die!
May dharma flourish, adharma perishi!
May manly deeds of this noble nation
And great efforts grow lofty and flourish!
May our countrymen grow from strength to strength!
Vande Mataram: Vande Mataram!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India on 20-4-1907. It was republished in India on 16-10-1909. The title given to this poem by Bharati is: "The New year".

-----

23. வந்தே மாதர மென்போம் - எங்கள்

பல்லவி

வந்தே மாதரம் என்போம்-எங்கள்
மாநிலத் தாயை வணங்குதல் என்போம். (வந்தே)

சரணங்கள்

ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்- உயர்
ஜன்மம்இத் தேசத்தில் எய்தின ராயின்
வேதிய ராயினும் ஒன்றே- அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினும் ஒன்றே (வந்தே) 1

ஈனப் பறையர்க ளேனும்-அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவர் அன்றோ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ?-பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ? (வந்தே) 2

ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி-எனில்
அன்னியர் வந்து புகல்என்ன நீதி?-ஓர்
தாயின் வயிற்றில் பிறந்தோர்-தம்முள்
சண்டைசெய்தாலும் சகோதரர் அன்றோ? (வந்தே) 3

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே-நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்-இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்? (வந்தே) 4

எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும்-நம்மில்
யாவர்க்கும் அந்த நிலைபொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்- வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம் (வந்தே) 5

புல்லடி மைத்தொழில் பேணிப்-பண்டு
போயின நாட்களுக் கினிமனம் நாணித்
தொல்லை இகழ்ச்சிகள் தீர- இந்தத்

தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி (வந்தே)

6

-----

23. Vande Mataram (18-5-1907)

1. "Vande Mataram" we will sing!

These words throughout our land shall ring!

"Vande Mataram" we will say!

Motherland, hail! To you we pray.

2. No more talk of caste and creed,

No more talk of birth and breed;

Who first drew breath in this our land,

Brahmin or other caste, with us he will stand.

3. What if an outcaste? Does he not live

With us right here and his labour give?

Has he become a Chinese man

And will harm us the way an alien can?

4. A thousand castes we have, oh dear!

But outsiders have no place here. .

However they quarrel, can the sons of one mother

Cease to be brothers of one another?

5. Only united, true life we attain;

Divided go down, and none of us gain;

This is the lesson we all have to heed;

Once we know this, what else do we need?

6. Whatever fruits our efforts will bear

All of us equally in them will share;
 For all thirty crores of us there shall be life,
 Or for all thirty crores of us death after strife!

7. A pittance we preferred as serfs in a cottage
 Forsaking our birthright for a mess of pottage;
 This scandal and shame we have got to erase,
 Spit on it, spurn it, and end the disgrace!

- Prof. P.S.Sundaram

Note: The translation here given follows the Tamil original as published in India. Bharati revised this later. Stanza 6 was substituted by the following stanza when Bharati published in 1907, the pamphlet entitled Swadesa Gitankal.

(6) "Our Bharat-Devi 'll quell all our evils
 And confer on us boundless grace benign;
 Unto the golden feet of the Mother Dedicate body, life and possessions."

It should also be mentioned here that Bharati restored the original version, later.

-----

24. நடிப்பு சுதேசிகள்

(பழித்தறிவுறுத்தல்)

கிளிக்கண்ணிகள்

நெஞ்சில் உரமுமின்றி
 நேர்மைத் திறமு மின்றி,
 வஞ்சனை சொல்வா ரட! - கிளியே!
 வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி.

1

கூட்டத்தில் கூடிநின்று
 கூவிப் பிதற்ற லன்றி,
 நாட்டத்தில் கொள்ளா ரட! - கிளியே!

- நாளில் மறப்பா ரட 2
- சொந்த அரசும்புவிச்
சுகங்களும் மாண்பு களும்
அந்தகர்க் குண்டாகு மோ? - கிளியே!
அகலிகளுக் கின்ப முண்டோ ? 3
- கண்கள் இரண்டிருந்தும்
காணுந் திறமை யற்ற
பெண்களின் கூட்டமட! - கிளியே!
பேசிப் பயனென் னட 4
- யந்திர சாலை யென்பார்
எங்கள் துணிகளென்பார்,
மந்திரத் தாலே யெங்கும் - கிளியே!
மாங்கனி வீழ்வ துண்டோ ! 5
- உப்பென்றும் சீனி என்றும்
உள்நாட்டுச் சேலை என்றும்
செப்பித் திரிவா ரட! - கிளியே!
செய்வ தறியா ரட! 6
- தேவியர் மானம் என்றும்
தெய்வத்தின் பக்தி என்றும்
நாவினாற் சொல்வ தல்லால் - கிளியே!
நம்புத லற்றா ரட! 7
- மாதரைக் கற்பழித்து
வன்கண்மை பிறர் செய்யப்
பேதைகள் போலு யிரைக் - கிளியே
பேணி யிருந்தா ரட! 8
- தேவி கோயிலிற் சென்று
தீமை பிறர்கள் செய்ய
ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக் - கிளியே

- அஞ்சிக் கிடந்தா ரட! 9
- அச்சமும் பேடி மையும்
அடிமைச் சிறு மதியும்
உச்சத்திற் கொண்டா ரடபூ - கிளியே
ஊமைச் சனங்க ளட! 10
- ஊக்கமும் உள்வலியும்
உண்மையிற் பற்று மில்லா
மாக்களுக் கோர் கணமும் - கிளியே
வாழத் தகுதி யுண்டோ ? 11
- மானம் சிறிதென் றெண்ணி வாழ்வு
பெரிதென் றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந் தனில் - கிளியே!
இருக்க நிலைமை யுண்டோ ? 12
- சிந்தையிற் கள்விரும்பிச்
சிவசிவ வென்பது போல்
வந்தே மாதர மென்பார்! - கிளியே!
மனத்தி லதனைக் கொள்ளார் 13
- பழமை பழமை யென்று
பாவனை பேச லன்றிப்
பழமை இருந்த நிலை! - கிளியே!
பாமர ரேதறி வார்! 14
- நாட்டில் அவமதிப்பும்
நாணின்றி இழி செல்வத்
தேட்டில் விருப்புங் கொண்டே! - கிளியே!
சிறுமை யடைவா ரட! 15
- சொந்த சகோ தரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சிந்தை இரங்கா ரட! - கிளியே!

செம்மை மறந்தா ரட!	16
பஞ்சத்தும் நோய்க ளிலும் பாரதர் புழுக்கள் போல் துஞ்சத்தும் கண்ணாற் கண்டும் - கிளியே! சோம்பிக் கிடப்பா ரட!	17
தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத் தடுக்க முயற்சி யுறார் வாயைத் திறந்து சும்மா - கிளியே! வந்தே மாதர மென்பார்!	18

-----

24. Pseudo-Patriots (1-6-1907, 15-6-1907) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Neither stoutness of heart
Nor nonest skill have they;
Oh parrot, these are cheats
And verbal heroes all.
2. They join the crowd and add
To its noise; nothing great,
Oh parrot, perceive they,
These wilful forgetters.
3. Can the blind hope to have
Autonomy? Comforts? Greatness?
Oh parrot! Can the sexless dream of joy?
4. Eyes they have, but cannot see;
They are a bunch of girls,
Oh parrot! Oh what use

Are words which avail not?

5. "Our textile mills, our own
Garments" they would loud cry.
Oh parrot, did ever
Mantras produce mangoes?

6. "Salt, sugar and sarees
Home-spun", loud will they vaunt,
Oh parrot, and vanish;
They know not how these are wrought.

7. "Women's honour, bhakti
To God": Thus blab their tongues
Oh parrot, they are all
The utterly faithless.

8. When women were raped
And engendered evil
Oh parrot, like cowards
They clung fast to their life.

9. In the Mother's Temple
When others wrought evil
Oh parrot, fear-ridden
They deemed life more precious.

10. Fear and sheer impotence
And petty vassal-mind
Oh parrot, were lofty
To them, the dead and dumb.

11. Do these beasts, oh parrot,
Deserve to live at all
With no passion for truth
Vigour and inner strength?

12. Can one be, oh parrot
Amidst the heinous gang
Who think that life sullied
Is greater than honour?

13. Their heart is after wine,
Their lips chant the Lord's name;
"Hail Mother" they loud shout,
All mindless, oh parrot.

14. "Ancient Past" blabber they,
The hypocrites; what do
The ignoramuses
Know of it, oh parrot?

15. National infamy,
Shameless itch for base wealth
Mark these cads, oh parrot,
Who are in meanness steeped.

16. Their own brothers perish
in misery; yet are they
Without scruple, oh parrot!
Of goodness are these reft.

17. Sons of Bharath die like worms

In famine and disease;
They eye this, oh parrot,
Sunk in unfeeling sloth.

18. They essay not to fend

The famine that preys on
Mother, but shout aloud
"Hail Mother", oh parrot!

- Thiru T.N.Ramachandran

(To be continued)

Note: The Tamil original was serialised in India. Bharati desired to add some more stanzas to this poem. His note at the end of this poem (India) says: "To be continued". However the poem as published later in Swadesa Gitankal (1908) contains eighteen stanzas only.

-----

25. எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி

எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்தது மிந்நாடே -அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே -அவர்
சிந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மிந்நாடே -இதை
வந்தனை கூறி மனதி லிருத்தியென்
வாயுற வாழ்த்தேனோ -இதை
வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ?

.....1

இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த்தரு
ளிந்தது மிந்நாடே -எங்கள்

அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
 அறிந்தது மிந்நாடே -அவர்
 கன்னி யராகி நிலவினி லாடிக்
 களித்தது மிந்நாடே -தங்கள்
 பொன்னுட லின்புற நீர்வினை யாடியில்
 போந்தது மிந்நாடே -இதை
 வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

.....2

மங்கைய ராயவர் இல்லற நன்கு
 வளர்த்தது மிந்நாடே -அவர்
 தங்க மதலைக் ளீன்றமு தூட்டித்
 தழுவி திந்நாடே -மக்கள்
 துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
 சூழ்ந்தது மிந்நாடே -பின்னர்
 அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
 ஆர்ந்தது மிந்நாடே -இதை
 வந்தே மாதரம்,வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

.....3

25. Adoration of the Country (1907)

This is our motherland, Bharat!
 It's here our parents dear loved and lived
 In joyous wedlock pure.
 Our forebears too in ages past
 Had lived for centuries, ere they died.
 A myriad noble thoughts they had
 To enrich the land and make it great
 Shan't I enthrone you in my heart,
 While my grateful tongue doth sing thy praise:
 Salutations to thee! Mother! Salutations!

This our land gave us life
 And sustenance, and blessed us too:
 This is the land of our mothers dear;
 It fostered them in their infancy
 When as babes they lisped their words;
 It saw them grow into tender maids
 And sport and dance in the moonlit night;
 Their golden limbs gladdened the waters
 As they swam and bathed in pure delight,
 Ere they returned to the quiet of their homes.
 I shall sing thy praise in grateful tunes,
 'Salutations to thee! Mother! Salutations!'

In time they loved and wives became
 And learnt to manage households great;
 They fondled and fed their golden babes
 And raised and fostered righteous homes;
 Here all around were temples tall
 That soared aloft to bless the lands;
 When our forefathers died, their flow'ry dust
 Became part of the country's rich humus;
 Shan't I sing thy praise in grateful tunes,
 'Salutations to thee! Mother! Salutations!'

- Prof. K.G.Seshadri

Note: The Tamil original was published along with two other poems in the
 form of pamphlet entitled 'Swadesa Gitanka'. V.Krishnaswami Iyer who later became
 a judge of the High Court of Tamil Nadu met the expenses for the publication.

-----

26. எங்கள் நாடு

மன்னு மிமயமலை யெங்கள் மலையே
 மாநில மீதது போற்பிறி திலையே
 இன்னறு நீர்க்கங்கை யாறெங்கள் யாறே
 இங்கிதன் மாண்பிற் கெதிரெது வேறே
 பன்னரு முபநிட நூலெங்கள் நூலே
 பார்மிசை யேதொரு நூலித போலே!
 பொன்னொளிர் பாரத் நாடெங்கள் நாடே
 போற்றுவ மிஹ்தை யெமக்கில்லை யீடே 1

101. மாரத வீரர் மலிந்தநன் னாடு
 மாமுனி வோர்பலர் வாழ்ந்தபொன்னாடு
 நாரத கான் நலந்திகழ்நாடு
 நல்லன யாவையு நாடு றுநாடு
 பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
 புத்தர் பிரானருள் பொங்கிய நாடு
 பாரத நாடு பழம்பெரு நாடே
 பாடு மிஹ்தை யெமக்கிளையீடே 2

இன்னல்வந் தூற்றிடும் போததற்கஞ்சோம்
 ஏழையராகி யினிமண்ணிற் றுஞ்சோம்
 தன்னலம் பேணி யிழிதொழில்புரியோம்
 தாய்த்திரு நாடெனி லினிக்கையைவிரியோம்
 கன்னலுந் தேனும் கனியுமின்பாலும்
 கதலியும் செந்நெலும் நல்குமெக்காலும்
 உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
 ஒதுவ மிஹ்தை யெமக்கில்லையீடே 3

26. Enkal Nadu (1907) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Himachal is our mountain
 The world hath not its fellow;
 Ganga is our fountain
 Pellucid, sweet and mellow.

Our Upanishads are twelve --
 Unknown to any other clime--:
 Deep into our minds they delve,
 And soar aloft sublime,
 Praise we Bharat, golden fair,
 Our own dear land beyond compare! .

2. Land of the heroic free
 Where sages have lived at peace,
 Soothed by the poesy
 Of Narad's, melodies:
 Where Buddha came to birth,
 -- The embodiment of grace --
 And showed to men on earth
 Divine Compassion's face:
 Sing we Bharat ancient, fair
 Our own dear land, beyond compare!

3. Evil shall not daunt us
 Though poor, we will be proud:
 The world shall no more taunt us
 With being a self-seeking crowd:
 Here Nature's bright and sunny
 And yields us every good,
 Including milk and honey,
 As our unfailing food.
 Land of noble Aryans fair
 Repeat we: 'Bharat is beyond compare!'

--Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original is one of the three poems which constitute Swdesa Gitankal -- 1907. The poem was republished in India. on 14-8-1909.

27. லாஜ்பத்ராய் துதி

விண்ணகத்தே யிரவிதனை வைத்தாலும்

அதன்கதிர்கள் விரைத்து வந்து

கண்ணகத்தே யொளிதருதல் காண்கிலமோ?

நின்னையவர் கனன்றிந் நாட்டு

மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும்

யாங்களெலா மறக்கொ ணாதெம்

எண்ணகத்தே, லாஜபதி, யிடையின்றி

நீவளர்தற் கென்செய் வாரோ?

1

ஒருமனிதன் றனைப்பற்றிப் பலநாடு

கடத்தியவற் கூறு செய்தல்

அருமையிலை; எளிதினவர் புரிந்திட்டா

ரென்றிடினும் அந்த மேலான்

பெருமையைநன் கறிந்தவனைத் தெய்வமென

நெஞ்சினுளே பெட்பிற் பேணி

வருமனித ரெண்ணற்றார் இவரையெலாம்

ஒட்டியெவர் வாழ்வ திங்கே?

2

பேரன்பு செய்தாரில் யாவரே

பெருந்துயரம் பிழைத்து நின்றார்?

ஆரன்பு நாரணன்பா லிரணியன்சேய்

செய்ததினா லவனுக் குற்ற

கோரங்கள் சொலத்தகுமோ? பாரதநாட்

டிற்பத்தி குலவி வாழும்

வீரங்கொள் மனமுடையார் கொடுந்துயரம்

பலவடைதல் வியத்தற் கொன்றோ?

3

27. Lajapathy (1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Even if the Sun be in the skiey expanse
 Dowe not behold its rays flowing down
 And bow, to mingle with the light of eyes
 Thus endowing them with lustre of light?
 Even if they, in wrath, have exiled you
 Away from this soil, if you get established
 In our thought that knows no forgetfulness,
 And if you do flourish there without let
 O Lajapathy! what can they for this do?

2. It spells no good to haunt a man and him
 Exile from country to country; they might
 Have wrought this with ease; but myriads there are
 Instinct with the knowledge of his glory;
 In them is he well enshrined; how can they
 Ever hope to expel these and live in peace?

3. Who among them that practised universal love
 Was ever spared (of punishments)? Hiranya's child
 Showed utmost love unto Narayana;
 Who could ever relate the vile horrors
 He underwent; is it then a wonder
 To witness the miseries of patriots
 Courageously devoted to Bharat!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was one of the poems of Swadesa Gitankal (1908)
 published by Bharati.

-----

28. பூபேந்திர விஜயம்

பாபேந்தி ரியஞ்செறுத்த எங்கள் விவே
காநந்தப் பரமன் ஞான
பூபேந்தி ரன்றனக்குப் பின்வந்தோன்
விண்ணவந்த முலகை யாள்பர

வீழ்த்தல்பெறத் தருமமெலாம், மறமனைத்துங்
கிளத்துவர மேலோர் தம்மை
தாழ்த்தமர் முன்னோங்க நிலைபுரண்டு
பாதகமே ததும்பி நிற்கும்

மண்ணாளு மன்னரவன் தனைச்சிறைசெய்
திட்டாலு மாந்த ரெல்லாங்
கண்ணாகக் கருதியவன் புகழோதி
வாழ்த்திமனங் களிக்கின் றாரால்

இன்னாத பிறர்க்கெண்ணான் பாரத நாட்
டிற்கிரங்கி யிதய நைவான்
ஒன்னாரென் றெவருமிலான் உலகனைத்து
மோருயிரென் றுணர்ந்த ஞானி

-----

28. On Bhupendra (1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. He is the chela of Vivekananda

-- The Conqueror of rebellious organs

Of sense, the one divine whose form is wrought Of supernal wisdom --, even if
exposed

To the wrath of the celestial Lord

He will not from Dharma deviate.

He is Bhupendra, the loving servant

Of Mother India that is Bharat.

2. When dharma falls and unrighteousness thrives,
 When great ones wane and the base do wax great,
 When sin holds sway over deranged nature,
 To kill evil Kali, to' usher in
 The advent of a new blessed era,
 He the diamond-hearted hero great
 Stands firm and reveals to us in all love
 The state of things when this yuga should end.

3. Even if the ruler of earth should have him
 Incarcerated, him the people deem
 As their very eyes, sing his glory great,
 Pour on him blessing and feel delighted.
 Yet there are a few -- thoughtless and mindless --,
 Who do condemn things good, as evil vile.
 These are like the birds of darkness that shun
 The sun and love dearly, dread darkness dense.

4. His thinking cannot harm others at all;
 His heart melts in love for the land of Bharat.
 No one is his foe; this wise seer doth know
 That one Life animates all lives on earth.
 They that imprisoned him are totally blind;
 They know not aught of the great glorious.
 "No joy ensues without pain in the past!"
 Surely have the wise men thus summed it up.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

29. லாஜ்பத்ராய் பிரலாபம்

- நாடிழந்து மக்களையு நல்லாளை யும்பிரிந்து
வீடிழந் திங்குற்றேன் விதியினையென் சொல்கேனே 1
- வேதமுனி போன்றார் விருத்தரா மெந்தையிரு
பாதமலர் கண்டு பரவப் பெறுவேனோ? 2
- ஆசைக் குமர நருச்சுனைப் போல்வான்றன்
மாசற்ற சோதி வதனமினிக் காண்பேனோ? 3
- அன்றிலைப்போன் றென்னை யரைக்கணமே னும்பிரிந்தால்
குன்றிமனஞ் சோர்வாளிக் கோலம் பொறுப்பாளோ? 4
- வீடு முறவும் வெறுத்தாலு மென்னருமை
நாடு பிரிந்த நலிவினுக்கென் செய்கேனே? 5
- ஆதிமறை தோன்றியநல் லாரியநா டெந்நாளு
நீதிமறை வின்றி நிலைத்த திருநாடு 6
- சிந்துவெனுந் தெய்வத் திருநதியு மற்றதிற்சேர்
ஐந்துமணி யாரும் அளிக்கும் புனனாடு 7
- ஐம்புலனை வென்ற அறவோர்க்கு மாற்றலர்தம்
வெம்புலனை வென்ற எண்ணில் வீரருக்குந் தாய்நாடு 8
- நல்லறத்தை நாட்டுதற்கு நம்பெருமான் கௌரவராம்
புல்லரைச் செற்றாழ்த்த புனிதப் பெருநாடு 9
- கன்னாணுந் திண்டோட் களவீரன் பார்த்தனொரு
வின்னா னொலிகேட்ட மேன்மைத் திருநாடு 10
- கன்ன னிருந்த கருணைநிலம் தர்மனெனு

- மன்ன னறங்கள் வளர்த்த புகழ்நாடு 11
- ஆரியர்தந் தர்மநிலை யாதரிப்பான் வீட்டுமனார்
நாரியர்தங் காதல் துறந்திருந்த நன்னாடு. 12
- வீமன் வளர்ந்த விறனாடு வில்லசுவத்
தாம னிருந்து சமர்புரிந்த வீரநிலம் 13
- சீக்கரெனு மெங்கள் விறற்சிங்கங்கள் வாழதரு நல்
லாக்கமுயர் குன்ற மடர்ந்திருக்கும் பொன்னாடு 14
- ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைதந்த
சீரியர் மெய்ஞ் ஞான தயாநந்தர் திருநாடு 15
- என்னருமைப் பாஞ்சால மென்றேனும் காண்பேனோ?
பன்னரிய துன்பம் படர்ந்திங்கே மாய்வேனோ? 16
- ஏதெல்லாம் பாரதத்தே இந்நாள் நடப்பனவோ?
ஏதெல்லாம் யானறியா தென்மனிதர் பட்டனரோ? 17
- என்னை நினைந்து மிரங்குவரோ? அல்லாது
பின்னைத் துயர்களி லென் பேரு மறந்திட்டாரோ? 18
- தொண்டுபட்டு வாடு மென்றன் தூய பெரு நாட்டிற்
கொண்டுவிட்டங் கென்னையுடன் கொன்றாலு மின்புறுவேன் 19
- எத்தனைஜன் மங்கள் இருட்சிறையி லிட்டாலும்
தத்துபுனற் பாஞ்சாலந் தன்னில் வைத்தால் வாடுகிலேன். 20
-

29. Lajapathy's Lament (1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

Am I to bemoan my fate? My country
 I lost; separated from goodly wife
 Children dear and my home here I dwell!
 Will I ever be blessed to behold and hail
 The flower-feet of my aged father who is
 Verily a Rishi of Vedic times?
 Can I ever behold the bright blemishless face
 Of my beloved son, Arjuna-like?
 Can my wife, an anril-bird that brooks not
 Parting of her mate for a split second
 This wretched plight of mine ever suffer?
 Even if my family and relations
 Hate me, Oh, it is nothing; what did I do
 To deserve this exile from my loved land?
 Arya-Varta is the land whence Vedas Sprang;
 it is a land where justice ever prevails!
 It is the land where flows the divine Indus
 To which is linked the five gems of rivers!
 It is the Mother-land of those righteous
 Who quelled the senses five, and of those heroes
 Innumerable, who their enemies vanquished:
 It is the holy land great, where our Deity
 Killed the base Kauravas to stablish Dharma!
 'Tis the noble land divine which heard (in cheer)
 The twang of strong-shouldered Arjuna's bow!
 'Tis the lofty land of mercy where Karna
 Flourished and Dharma the king fostered
 Dharma! It is the great land where Bhishma, the Pillar
 Of Aryan culture lived a celibate!

It is the heroic land where Bhima flourished
 And Aswattama. waged fierce battles!
 It is the golden land fecund with hills,
 The home of Sikhs, our mighty Lions of war!
 It is the divine land where Dayananda
 The Sage of Truth and Saviour of Aryas
 Expounded the true import of the Vedas!
 Will I ever behold my dear land
 Of Panchalam, or will I perish here
 Beset by sorrows unutterable?
 What may be the happenings in Bharat
 These days? What may be the hardships, of which
 I know not aught, my people are put to?
 Are they distressed at my plight? Or have they
 In their miseries forgot even my name?
 If to my enslaved land, holy and great
 I'm brought for killing, I 'll be most happy
 Incarceration in darksome prison
 For generations, I mind not; if I am
 Jailed in Panchalam, I will never wilt.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of 'Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

30. ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரதவாஸிக்கு ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவது

நந்தனார் சரித்திரத்திலுள்ள "மாடு தின்னும் புலையா! உனக்கு
 மார்கழித் திருநாளா?" என்ற பாட்டின் வர்ணமெட்டு

தொண்டு செய்யும் அடிமை! - உனக்கு

சுதந்திர நினைவோடா?
 பண்டு கண்ட துண்டோ? - அதற்கு
 பாத்திர மாவாயோ? (தொண்டு)

ஜாதிச் சண்டை போச்சோ? - உங்கள்
 சமயச் சண்டை போச்சோ?
 நீதி சொல்ல வந்தாய்! - கண்முன்
 நிற்கொ ணாது போடா! (தொண்டு)

அச்சம் நீங்கி னாயோ? - அடிமை
 ஆண்மை தாங்கி னாயோ?
 பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும் - ஆசை
 பேணு தலொழித் தாயோ? (தொண்டு)

கப்ப லேறு வாயோ? - அடிமை
 கடலைத் தாண்டு வாயோ?
 குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே - அடிமை
 கொற்றத் தவிசு முண்டோ? (தொண்டு)

ஒற்றுமை பயின் றாயோ? - அடிமை
 உடல்பில் வலிமை யுண்டோ?
 வெற்று ரைபே சாதே! அடிமை!
 வீரியம் அறி வாயோ? (தொண்டு)

சோர்ந்து வாழு வீரோ? - உங்கள்
 சிறுமைக் குணங்கள் போச்சோ?
 சோர்ந்து வீழ்தல் போச்சோ - உங்கள்
 சோம்பரைத் துடைத் தீரோ? (தொண்டு)

வெள்ளை நிறத்தைக் கண்டால் - பதறி
 வெருவலை ஒழித் தாயோ?
 உள்ளது சொல்வேன் கேள் - சுதந்திரம்
 உனக்கில்லை மறந் திடடா! (தொண்டு)

நாடு காப்ப தற்கே - உனக்கு

ஞானம் சிறது முண்டோ ?

வீடு காக்கப் போடா! - அடிமை

வேலை செய்யப் போடா!

(தொண்டு)

சேனை நடத்து வாயோ? - தொழும்புகள்

செய்திட விரும்பு வாயோ?

ஈன மான தொழிலே - உங்களுக்கு

இசைவ தாகும் போடா!

(தொண்டு)

30. An English Official Addresses an Indian Citizen Bent Upon Freedom

(1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. O slave sunk in thraldom,
Can you think of freedom?
Eler seen it in the past?
Merit none have you, outcast.

2. Done with feuds religious?
Or wars sacriligious?
Speak you of justice here?
I bid you disappear.

3. O slave, is your fear gone?

Are you a man of brawn?

Do you not on alms live,

To beggary a votive?

4. Can you, slave, board a ship

And the ocean outstrip?

Can a cur of dung-hill Aspire a throne to fill?

5. Do you know unity
 Or masculinity?
 Slave, speak not gibberish;
 Your valour is womanish.

6. Could you live together?
 Would your baseness wither?
 Would your lassitude die?
 Could you sloth defy?

7. When you eye the white hue
 Can you, your fright subdue?
 To the bare truth, hearken:
 Freedom is not in your ken.

8. You are not of the sect
 A nation to protect
 Go, the house you should tend
 And to duties attend.

9. Would you an army lead?
 Or deem slaving your meed?
 Lowly jobs fit you well;
 May you in them excel!

--Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

31. மாயையைப் பழித்தல்

உண்மை யறிந்தவர் உன்னைக் கணிப்பாரோ?

மாயையே!-மனத்

திண்மையுள்ளாரை நீ செய்வது மொன்றுண்டோ!-

மாயையே!

எத்தனை கோடி படைகொண்டு வந்தாலும்

மாயையே! நீ

சித்தத் தெளிவெனுந் தீயின்முன் நிற்பாயோ?

-மாயையே!

என்னைக் கெடுப்பதற் கெண்ணமுற்றாய் கெட்ட

மாயையே!-நான்

உன்னைக் கெடுப்ப துறுதியென் றேயுணர்

மாயையே!

சாகத் துணியிற் சமுத்திர மெம்மட்டு

மாயையே!-இந்தத்

தேகம் பொய் யென்றுணர் துரரை யென்

செய்வாய் மாயையே!

இருமை யழிந்தபின் எங்கிருப்பாய்,

அற்ப மாயையே!-

தெளிந் தொருமை கண்டோர் முன்னம்

ஓடாது நிற்பையோ?-மாயையே!

நீதரும் இன்பத்தை நேரென்று கொள்வனோ

மாயையே-சிங்கம்

நாய்தரக் கொள்ளுமோ நல்லர சாட்சியை

-மாயையே!

என்னிச்சை கொண்டுனை யெற்றிவிட

வல்லேன் மாயையே!-இனி

உன்னிச்சை கொண்டெனக் கொன்றும்

வராது காண்-மாயையே! -

யார்க்கும் குடியல்லேன் யானென்ப
 தோர்ந்தனன் மாயையே!-உன்தன்
 போர்க்கஞ்சு வேனோ பொடியாக்குவேன்
 உன்னை-மாயையே!

-----

31. On Maya (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Will knowers of truth think on you Maya?
Can you dare harm the stout-hearted at all?
2. Maya! may be you are armipotent;
Still can you brave the flame of Mind's clarity?
3. You are resolved to spoil me, Maya fou!!
Know that I will rout you sure, oh Maya!
4. To one wooing death, depth of sea is nought;
Can you harm heroes that transcend body?
5. When duality, dies, where will you be?
Can you, little prig, face the great Monists?
6. Will I go in for the joy you offer?
Will a lion accept a cur's sceptre?
1
7. You, will I clapperclaw by my sheet will,
But hurtless, stand 'gainst your impotent will.
8. I am no man's slave, I know oh Maya:
I'm armed for you; I 'll hack you to pieces.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

32. ஆரிய தரிசனம் - ஓர் கனவு

கனவென்ன கனவே -- என்றன்
கண்துயி லாது நனவினிலே யுற்ற (கன) (கன)

கானகங் கண்டேன் -- அடா
கானகங் கண்டேன் -- உச்சி
வானகத்தே வட்ட மதியொளி கண்டேன். (கன) 1

[பாட பேதம்]: 'சிரித்திடுங் கோழியாய்'
'அடா' என்பதற்குப் பதிலாக 'அடர்' என்றும்
பாடபேதமுண்டு.

பொற்றிருக் குன்றம் -- அங்கொர்
பொற்றிருக் குன்றம்-அதைச்
சுற்றி யிருக்கும் சுனைகளும் பொய்கையும். (கன) 2

புத்த தரிசனம்

குன்றத்தின் மீதே -- அந்தக்
குன்றத்தின் மீதே-தனி
நின்றதொர் ஆலநெடுமரங் கண்டேன். (கன) 3

பொன்மரத் தின்கீழ் -- அந்தப்
பொன்மரத் தின்கீழ் -- வெறுஞ்
சின்மய மானதோர் தேவன் இருந்தனன். (கன) 4

புத்த பகவன் -- எங்கள்
புத்த பகவன் -- அவன்
சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சுடர்முகங் கண்டேன். (கன) 5.

காந்தியைப் பார்த்தேன் -- அவன்
காந்தியைப் பார்த்தேன் -- உப
சாந்தியில் மூழ்கித் ததும்பிக் குளித்தனன் . (கன) 6.

ஈதுநல் விந்தை! -- என்னை!
ஈதுநல் விந்தை! -- புத்தன்
சோதி மறைந்திருள் துன்னிடக் கண்டனன். (கன) 7

பாய்ந்ததங் கொளியே; -- பின்னும்
பாய்ந்ததங் கொளியே! -- அருள்
தோய்ந்த தென்மேனி சிலிர்த்திடக் கண்டேன். (கன) 8

கிருஷ்ணார்ஜுன தரிசனம்

குன்றத்தின் மீதே -- அந்தக்
குன்றத்தின் மீதே -- தனி
நின்ற பொற்றேரும் பரிகளும் கண்டேன். (கன) 9

தேரின்முன் பாகன் -- மணித்
தேரின்முன் பாகன் -- அவன்
சீரினைக் கண்டு திகைத்துநின் றேனிந்தக் (கன) 10

ஓமென்ற மொழியும் -- அவன்
ஓமென்ற மொழியும் -- நீலக்
காமன்றன் உருவுமவ் வீமன்றன் திறலும் (கன) 11

அருள் பொங்கும் விழியும் -- தெய்வ
அருள் பொங்கும் விழியும் -- காணில்
இருள் பொங்கும் நெஞ்சினர் வெருள் பொங்குந் திகிரியும், (கன) 12

கண்ணனைக் கண்டேன் -- எங்கள்
கண்ணனைக் கண்டேன் -- மணி
வண்ணனை ஞான மலையினைக் கண்டேன். (கன) 13

- சேனைகள் தோன்றும் -- வெள்ளச்
சேனைகள் தோன்றும் -- பரி
யானையுந் தேரும் அளவில தோன்றும். (கன) 14
- கண்ணன் நற் றேரில் -- நீலக்
கண்ணன் நற் றேரில் -- மிக
எண்ணயர்ந் தானொர் இளைஞனைக் கண்டேன். (கன) 15
- விசையன்கொ லிவனே! -- விறல்
விசையன்கொ லிவனே! -- நனி
இசையுநன் கிசையுமிங் கிவனுக்கின் நாமம். (விசை) 16
- வீரிய வடிவம்! -- என்ன
வீரிய வடிவம்! -- இந்த
ஆரியன் நெஞ்சம் அயர்ந்ததென் விந்தை! (விசை) 17
- பெற்றதென் பேறே -- செவி
பெற்றதென் பேறே -- அந்தக்
கொற்றவன் சொற்கள் செவியுறக் கொண்டேன். (கன) 18
- வெற்றியை வேண்டேன்; -- ஐய,
வெற்றியை வேண்டேன்; -- உயிரை
அற்றிடு மேனும் அவர்தமைத் தீண்டேன். (பெற்ற) 19
- சுற்றங் கொல்வேனோ? -- என்றன்
சுற்றங் கொல்வேனோ? -- கிளை
அற்றபின் செய்யும் அரசமோர் அரசோ?? (பெற்ற) 20
- மிஞ்சிய அருளால் -- மித
மிஞ்சிய அருளால் -- அந்த
வெஞ்சிலை வீரன் பலசொல் விரித்தான். (கன) 21
- இம்மொழி கேட்டான் -- கண்ணன்

- இம்மொழி கேட்டான் -- ஐயன்
செம்மலர் வதனத்திற் சிறுநகை பூத்தான். (கன) 22
- வில்லினை யெட்டா -- கையில்
வில்லினை யெட்டா -- அந்தப்
புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்தி செய்திட்டா. (வில்லினை) 23
- வாடி நில்லாதே; -- மனம்
வாடி நில்லாதே; -- வெறும்
பேடியர் ஞானப் பிதற்றல் சொல்லாதே. (வில்லினை) 24
- ஒன்றுள துண்மை -- என்றும்
ஒன்றுள துண்மை -- அதைக்
கொன்றி டொணாது குறைத்த லொண்ணாது. (வில்லினை) 25
- துன்பமு மில்லை -- கொடுந்
துன்பமு மில்லை -- அதில்
இன்பமு மில்லை பிறப்பிறப் பில்லை. (வில்லினை) 26
- படைகளுந் தீண்டா -- அதைப்
படைகளுந் தீண்டா -- அனல்
சுடவு மொண்ணாது புனல்நனை யாது. (வில்லினை) 27
- செய்தலுன் கடனே -- அறஞ்
செய்தலுன் கடனே -- அதில்
எய்துறும் விளைவினில் எண்ணம் வைக்காதே. (வில்லினை) 28

32. Arya-Darshan-- A Dream (1908)

1. Oh what a dream it was,
The dream I dreamed When I slept not
But was wide awake!

2. A forest I saw;
 A forest dense with trees,
 And in the sky right overhead,
 I saw the light of a full round moon.

3. Oh what a dream it was,
 The dream I dreamed
 When I slept not
 But was wide awake!

4. A lovely golden hill,
 A lovely golden hill was there,
 And many a tarn was round about
 And many a flowery pool!
 (Oh! what a dream it was)

Buddha Darshan

5. Upon the hill,
 There, upon the hill,
 I saw a spreading banyan tree
 Which in solitary grandeur stood. (Oh what a dream it was)

6. Under that golden tree,
 There, under that golden tree,
 Sat a glorious Godly Being
 Compact of Pure Intelligence! (Oh what a dream it was).

7. Lo! 'twas the Lord Buddha,
 Lo! 'twas the Lord Buddha, our own,
 I saw His radiant Lustrous face

Whence Pure Intelligence beamed! (Oh! what a dream it was)

8. I saw His Glory,
I saw the Glory of the Lord,
Immersed He was in a tranquil ocean,
An overflowing Sea of Peace! (Oh what a dream it was)

9. Behold a miracle,
Behold a goodly miracle!
I saw the light of the Buddha vanish;
And a deep darkness fall! (Oh! what a dream it was)

10. Sudden there streamed a light,
Sudden there streamed a light, once again
I saw the dwindling darkness fade;
Amazed and thrilled I stood! (Oh! what a dream it was)

Krishnarjuna Darshan

11. Upon the hill,
There, upon the hill, I saw a single chariot of gold
And a team of horses standing (Oh! what a dream it was)

12. On the box was the charioteer,
On the box was the charioteer of the jewelled car.
Fascinated by His comely grace
In wonder dazed, I stood! (Oh! what a dream it was)

13. Thy mystic 'Om' I heard;
Thy mystic 'Om' I heard Him utter,
Cupid's lovely form He had, but blue;

And Bhima's mighty strength! (Oh! what a dream it was)

14. And eyes brimming with love,
Eyes brimming with love divine;
And a whirling discus which terror struck
Into evil-dwelling hearts! (Oh! what a dream it was)

15. Lo! Armies appeared there,
Lo! Armies appeared there whose name is legion:
And horses, elephants, and chariots tall
In countless numbers stood! (Oh what a dream it was)

16. On Krishna's goodly chariot,
On blue Krishna's goodly chariot,
I saw a youthful warrior standing."
Overborne he seemed with thought! (Oh! what a dream it was)

17. This is he, the Conqueror,
Surely, this Vijaya the bold.
How well does that name become him,
How well that name of fame! (This is he, the conqueror)

18. A valiant, manly form,
Oh what a valiant, manly form!
Yet dejected seemed that noble chief.
Why--How astonishing this! (This is he, the conqueror)

19. Blest indeed was I;
Blest indeed was I to hear:
For with mine own ears I heard
Every word which that chieftain spoke. (Oh what a dream it was)

20. 'I care not for victory,
 I care not for victory, Oh! my Lord,
 I will not hurt them, no, nor touch them
 Though my own life be forfeit.' . (Blest indeed was I)

21. 'Shall I slay my kinsmen?
 Shall I slay dear kinsmen of mine?
 To rule when all kinsfolk are slain,
 Won't it be a worthless rule?' (Blest indeed was I)

22. Out of abounding love,
 Out of super-abounding love,
 That mighty warrior, archer bold,
 Many a word he spoke at length! (Oh what a dream it was)

23. He heard those words;
 He, Krishna, heard those words:
 And on the Lord's countenance, lovely as a lotus,
 There gleamed a gentle smile! (Oh! what a dream it was)

24. 'Oh Come! Take up your bow!
 Oh Come! Take up your bow in your hands
 And this crowd of puny folk
 Pulverise into specks of dust! (Oh Come! Take up your bow)

25. 'Stand up, and yield not to despair!
 Stand up, and yield not your heart to despair!
 No, nor speak words of foolish wisdom
 Which only cowards speak! (Oh Come! Take up your bow)

26. 'One Supreme Truth there is,
 One Supreme Truth eternal,
 Never can that Truth be destroyed;
 Nor ever be whittled down. (Oh Come! Take up your bow)

27. 'There is no sorrow, now:
 There is neither sorrow, nor pain:
 Nor is there any joy:
 Nor birth; no, nor ever death! (Oh Come! Take up your bow)

28. 'Weapons cannot hurt it;
 Weapons cannot hurt it at all:
 Fire cannot burn it;
 Nor can water wet it. (On Come! Take up your bow)

29. 'Your duty is: 'To do."
 Your duty is: 'To do the Right'
 Without bestwoing a single thought
 Upon the fruits thereof!

30. Oh Come! Take up your bow
 Oh Come! Take up the bow in your hands:
 And this crowd of puny folk
 Pulverise into specks of dust'

- Thiru P.N.Appuswami

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankál -- 1908.

**33. வீர சுதந்திரம் வேண்டிநின் றார்பின்னர்
சுதந்திரப் பெருமை**

"தில்லை எவளியிலே கலந்துவிட் டாலவர்
திரும்பியும் வருவாரோ?"என்னும் வர்ணமெட்டு

வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ?-என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற் காசை கொண்டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ? (வீர)

புகழுநல் லறமுமே யன்றியெல் லாம்எவறும்
கொய்யென்று கண்டா ரேல்-அவர்
இகழுறும் ஈனத்தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற்கு
இச்சையுற் றிருப்பாரோ? (வீர)

பிறந்தவர் யாவரும் இறப்ப துறுதியெனும்
பெற்றியை அறிந்தா ரேல்-மானம்
துறந்தறம் மறந்தும்பின் உயிர்கொண்டு வாழ்வது
சுகமென்று மதிப்பாரோ? (வீர)

மானுட ஜன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும்
வாய்மையை உயர்ந்தா ரேல்-அவர்
ஊனுடல் தீயினும் உண்மை நிலைதவற
உடன்படு மாறுள தோ? (வீர)

விண்ணி லிரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும்போய்
மின்மினி கொள்வா ரோ?
கண்ணினும் இனிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பா ரோ? (வீர)

மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழைப்பாரோ?
கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினால்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ! (வீர)

வந்தே மாதரம் என்று வணங்கியபின்

மாயத்தை வணங்குவ ரோ?

வந்தே மாதரம் ஒன்றே தாரகம்

என்பதை மறப்பாரோ?

(வீர)

-----

33. Liberty (1908)

1. Those that set their brave hearts on liberty,

Will they take aught else thereafter?

Thirsting for the nectar of gods,

Would they think of today?

2. Dharma alone lives; All else is transient;

Those that have seen this truth,

Would they seek to live thereafter

In servitude dishonourable?

3. Every one that is born must surely die:

Those that have realised this law,

Would they deem to pleasure to live,

Disregarding honour and duty?

4. To be born as man is rarest privilege:

Those that realise this truth;

Would they agree to enslave their souls,

Even if their bodies be thrown in the fire?

5. Would you barter the sun that shines in the sky

For a glow-worm to play with?

Losing freedom dearer than eyesight

Can you live in servitude bowing?

6. Thinking to enjoy comforts

Would you give up freedom?

Is it not foolish to buy a picture,

Selling both your eyes for the price?

7. Having said Vande Mataram and bowed to the mother,

Can you offer worship to Maya?

How can you ever forget that Vande Mataram

Is the true song of salvation?

- Thiru C. Rajagopalachariar -

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908.

-----

34. மேத்தா திலகருக்குச் சொல்வது

நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ

(புதிய கட்சித் தலைவரை நோக்கி நிதானக் கட்சியார் சொல்லுதல்)

"ஓய் நந்தனாரே! நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ?

நியாயந் தானோ? நீர் சொல்லும்?" என்ற வர்ணமெட்டு

பல்லவி

ஓய் திலகரே! நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ?

செய்வது சரியோ? சொல்லும்

கண்ணிகள்

முன்னறி யாப் புது வழக்கம் நீர்

முட்டி விட்ட திந்தப் பழக்கம் - இப்போது

எந்நகரிலு மிது முழக்கம் - மிக

இடும்பை செய்யும் இந்த ஒழுக்கம் (ஓய் திலகரே)

சுதந்திரம் என்கிற பேச்சு - எங்கள்

தொழும்புக ளெல்லாம் வீணாய்ப் போச்சு - இது

மதம்பிடித் ததுபோலாச்சு - எங்கள்

மனிதர்க் கெல்லாம் வந்த தேச்சு (ஓய் திலகரே)

வெள்ளை நிறத்தவர்க்கே ராஜ்யம் - அன்றி

வேறெ வர்க்குமது தியாஜ்யம் - சிறு

பிள்ளைக ளுக்கே உபதேசம் - நீர்

பேசிவைத்த தெல்லாம் மோசம் (ஓய் திலகரே)

-----

34. Mehta to Tilak (1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

(The Moderates address the leader of the new party)

1. Oh Tilak, will this suit our race?

Can your act ever be of grace?

2. To every precedent unknown

Is this new custom, you own;

This has in every city, sway --

Your novel trouble-fraught way.

3. Resounds everywhere freedom's voice

Extirpating our serfdom's joys;

All this is utter madness sure.

And to our men calumny pure.

4. Unto the whites is this nation:

To all others a damnation;

Your advice to urchins and lads

Is all bad, making them but cads.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908.

35. மாஜினி என்ற இத்தாலி தேசத்துத் தேசாபிமானி தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

'யௌவன இத்தாலி' என்ற சங்கத்திலே செய்துகொண்ட பிரதிக்கினை

மாஜினியின் சபதம் பிரதிக்கினை

பேரருட் கடவுள் திருவடி யாணை,
 பிறப்பளித் தெமையெலாம் புரக்கும்
 தாரணி விளக்காம் என்னரு நாட்டின்
 தவப்பெய ரதன்மிசை யாணை
 பாரவெந் துயர்கள் தாய்த்திரு நாட்டின்
 பணிக்கெனப் பலவிதத் துழன்ற
 வீரர், நம்நாடு வாழ்கென வீழ்ந்த
 விழுமியோர் திருப்பெய ராணை.

ஈசனிங் கெனக்கும் என்னுடன் பிறந்தோர்
 யாவர்க்கும் இயற்கையின் அளித்த
 தேசமின் புறுவான் எனக்கவன் பணித்த
 சீருய ரறங்களி னாணை.
 மாசறு மென்நற் றாயினைப் பயந்தென்
 வழிக்கெலாம் உறையுளாம் நாட்டின்
 ஆசையிங் கெவர்க்கும் இயற்கையா மன்றோ
 அத்தகை யன்பின்மீ தாணை.

தீயன புரிதல் முறைதவி ருடைமை,
 செம்மைதீர் அரசியல், அநீதி
 ஆயவற் றென்னஞ் சியற்கையின் எய்தும்
 அரும்பகை யதன்மிசை யாணை
 தேயமொன் றற்றேன் நற்குடிக் குரிய
 உரிமைகள் சிறிதெனு மில்லேன்,
 தூயசீ ருடைத்தாம் சுதந்திரத் துவசம்
 துளங்கிலா நாட்டிடைப் பிறந்தேன்.

மற்றை நாட்டவர்முன் நின்றிடும் போழ்து
 மண்டுமென் வெட்கத்தி னாணை.
 முற்றிய வீடு பெறுகெனப் படைப்புற்று
 அச்செயல் முடித்திட வலிமை
 அற்றதால் மறுகும் என்னுயிர்க் கதனில்
 ஆர்ந்த பேராவலி னாணை.
 நற்றவம் புரியப் பிறந்த தாயினுமிந்
 நலன்று மடிமையின் குணத்தால்.

வலியிழந் திருக்கும் என்னுயிர் கதன்கண்
 வளர்ந்திடும் ஆசைமீ தாணை.
 மலிவுறு சிறப்பின் எம்முடை முன்னோர்
 மாண்பதன் நினைவின்மீ தாணை.
 மெலிவுடன் இந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
 வீழ்ச்சியி னுணர்ச்சிமீ தாணை.
 பொலிவுறு புதல்வர் தூக்கினி லிறந்தும்
 புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்

வேற்று நாடுகளில் அவர் துரத் துண்டும்
 மெய்குலைந் திறந்துமே படுதல்
 ஆற்ற கிலாராய் எம்மரு நாட்டின்
 அன்னைமார் அழுங்கணீ ராணை.
 மாற்றல ரெங்கள் கோடியர்க் கிழைக்கும்
 வகுக்கொணாத் துயர்களி னாணை.
 ஏற்ற இவ்வாணை யனைத்துமேற் கொண்டே
 யான்செயுஞ் சபதங்கள் இவையே.

கடவுளிந் நாட்டிற் கீந்ததோர் புனிதக்
 கட்டளை தன்னினும் அதனைத்
 திடனுற நிறுவ முயலுதல் மற்றித்
 தேசத்தே பிறந்தவர்க் கெல்லாம்
 உடனுறு கடமை யாகுமென் பதினும்
 ஊன்றிய நம்புதல் கொண்டும்
 தடநில மிசையோர் சாதியை இறைவன்
 சமைகெனப் பணிப்பனேல் அதுதான்.

சமைதலுக் குரிய திறமையும் அதற்குத்
 தந்துள னென்பதை யறிந்தும்
 அமையுமத் திறமை ஜனங்களைச் சாரும்

அன்னவர் தமக்கெனத் தாமே
 தமையல தெவர்கள் துணையு மில்லாது
 தம்மருந் திறமையைச் செலுத்தல்
 சுமையெனப் பொறுப்பின் செயத்தினுக் கதுவே
 சூழ்ச்சியாம் என்பதை யறிந்தும்,

கருமமுஞ் சொந்த நலத்தினைச் சிறிதும்
 கருதிடா தளித்தலுந் தானே
 தருமமாம் என்றும், ஒற்றுமை யோடு
 தளர்விலாச் சிந்தனை கொளவே
 பெருமைகொள் வலியாம் என்றுமே மனத்திற்
 பெயர்ந்திடா உறுதிமேற் கொண்டும்,
 அருமைசால் சபத மிவைபுரி கின்றேன்
 ஆணைக ளனைத்து முற்கொண்டே.

என்னுடனொத்த தருமத்தை யேற்றார்
 இயைந்தஇவ் வாலிபர் சபை க்கே
 தன்னுடல், பொருளும், ஆவியு மெல்லாம்
 தத்தமா வழங்கினேன்; எங்கள்
 பொன்னுயர் நாட்டை ஒற்றுமை யுடைத்தாய்ச்
 சுதந்திரம் பூண்டது வாகி
 இன்னுமோர் நாட்டின் சார்வில தாகிக்
 குடியர சியன்றதா யிலக.

இவருடன் யானும் இணங்கியே யென்றும்
 இதுவலாற் பிறதொழி லிலனாய்த்
 தவமுறு முயற்சி செய்திடக் கடவேன்.
 சந்ததஞ் சொல்லினால், எழுத்தால்,
 அவமறு செய்கை யதனினால் இயலும்
 அளவெல்லாம் எம்மவ ரிந்த
 நவமுறு சபையி னொருபெருங் கருத்தை
 நன்கிதன் அறிந்திடப் புரிவேன்.

உயருமிந் நோக்கம் நிறைவுற இணக்கம்
 ஒன்றுதான் மார்க்கமென் பதுவும்
 செயம்நிலை யாகச் செய்திடற் கறமே
 சிறந்ததோர் மார்க்கமென் பதுவும்,

பெயர்வர எங்கள் நாட்டினர் மனத்திற்
 பேணுமா றியற்றிடக் கடவேன்,
 அயலொரு சபையி லின்றுதோ றென்றும்
 அமைந்திடா திருந்திடக் கடவேன்.

எங்கள்நாட் டொருமை என்னொடுங் குறிக்கும்
 இச்சபைத் தலைவரா யிருப்போர்
 தங்களாக் கினைக ளனைத்தையும் பணிந்து
 தலைக்கொளற் கென்றுமே கடவேன்,
 இங்கென தாவி மாய்ந்திடு மேனும்
 இவர்பணி வெளியிடா திருப்பேன்
 துங்கமார் செயலாற் போதனை யாலும்
 இயன்றிடுந் துணையிவர்க் களிப்பேன்.

இன்றும் எந்நாளும் இவைசெயத் தவறேன்
 மெய்யிது, மெய்யிது; இவற்றை
 என்றுமே தவறு யிழைப்பனேல் என்னை
 ஈசனார் நாசமே புரிக.
 அன்றியும் மக்கள் வெறுத்தெனை இகழ்க
 அசத்தியப் பாதகஞ் சூழ்க
 நின்றதீ யெழுவாய் நரகத்தின் வீழ்ந்து
 நித்தம்யா னுழலுக மன்னோ!

வேறு
 பேசி நின்ற பெரும்பிர திக்கினை
 மாசி லாது நிறைவுறும் வண்ணமே
 ஆசி கூறி யருளு! ஏழையேற்கு
 ஈசன் என்றும் இதயத் திலகியே.-

35. Mazzini's Vow (1908) (Thiru T.N.Ramachandran)

1. I swear by the feet divine of the God
 Of great grace; I swear by the austere name
 Of my nation--a lamp unto the world--,
 That gave birth to us and nourished us all;
 I swear by the lofty ones who perished

Hailing divine motherland of heroes,
 In whose cause they did in a thousand ways
 Suffer excruciating cruelties.

2. I swear by those lofty dharmas famous
 Ordained on me by God that the nation
 Which He gave so naturally to me
 And my brethren may exult in delight.
 Is it not but nature that one doth love
 The nation that gave one, one's own mother
 And serves as the home of one's progeny?
 By such love I do take this solemn oath.

3. I swear by the hostility I bear
 By nature, towards evil-doing vile,
 Improper acquisition, misrule base,
 Injustice and wrongs of similar kind.
 Deprived of nation and the least of rights
 To noble clanship and citizenship
 I am condemned to be born in a country
 Bereft of the banner pure, of freedom.

4. I swear by the shame that wells up in me
 When I stand before other countrymen;
 I swear by the great longing of my life
 Which languishes without strength to achieve
 The Bliss of Release to seek which alone
 My life was with an embodiment blest.
 Though born to perform the goodly tapas
 By reason of the slave's mentality

5. My life is grown effete; but its desire
 Doth swell; by that soaring desire I swear.
 I swear by the memoried majesty
 Of my forbears of abundant renown.
 I swear by the very downfall to which
 We are this day so weakly subjected.
 Glorious sons perish at the gallows;
 They wallow in vile incarceration;

6. They are alas exiled to other lands
 Where they perish utterly mortified.
 At this the Mother of our dear country
 Weeps and weeps; I swear by her sacred tears.
 I swear by the unexampled sorrows
 Caused by our enemies to us--millions.
 You have heard me swear and to these I add
 These, my further solemn obligations.

7. Greater than the holy commandment of God
 Issued to this country, and greater than
 The indispensable duties cast on
 All men born in this country to perform
 God's fiat, is the knowledge that if God should
 Order the creation of a race--firm
 In faith and resolute--, o'er this strong earth,
 That race can flourish only if it is

8. Fully aware of the divine will which
 At its creation infused it with skill
 To flourish; it should again know further
 That its stability depends upon

Its people and that they themselves, without,
 From others seeking help, should ply their skill,
 Bearing well their responsibility,
 Which alone, be it known, will spell success.

9. To perform duty and to give freely
 Not caring a little for petty self
 Are dharma; a spirit of union fired
 By unflinching resolution marks strength
 That is glorious; with these principles
 Indelibly imprinted in my mind,
 I hereby swear these oaths, solemn and rare,
 Well remembering all the vows I have made.

10. To this "Society of the Young" wrought by
 The youths who are wedded to my dharma,
 I dedicate in truth and gift away
 My life, my body and possessions all,
 That our golden country may by power
 Of union and freedom ever flourish
 As a republic, truly pursuing
 The great policy of non-alignment.

11. Companied with these lads, let me always
 Work, with no fault to mar my endeavours;
 I will never think of any other work.
 For sure, always, by word of mouth, by writing,
 And by deed from blemish totally free,
 To the extent which is possible for me,
 I will explicate the great ideal
 Of this novel society to our men.

12. For fruition of this lofty ideal
 The only way is unity; to stablish
 Triumph and to make it endure for eter,
 Dharma alone is the goodly way true;
 I will strive to imprint these indelibly
 In the tablets of the hearts of our men.
 Any society other than this--ours --,
 Never will I at any point of time join.

13. This society marks our iand's unity;
 I will e'er abide by all the behests
 Of its leaders in strict obedience
 And aye, in wilful veneration.
 Even if I were to forfeit my life
 I will not publish their secret commands.
 By righteous practice and precept also
 I will render them my very best help.

14. From this day and always, I'll not omit
 To do these; I swear, I swear; if ever
 I should from this course deviate at all,
 May the Almighty annihilate me!
 May people too condemn and contemn me!
 May evil false surround me for ever!
 May I into flaming inferno fall
 And suffer perdition everlasting!
 May the Lord -- God abide in me
 And keep me steadfast by His Grace
 In these solemn obligations
 To which I have willingly sworn.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Swadesa Gitankal -- 1908. The poem was composed at the request of the great patriot V.O.Chidambaram Pillai.

-----

36. வெள்ளைக்கார விஞ்ச் துரை கூற்று

ராகம்-தண்டகம் தாளம்-ஆதி

நாட்டி லெங்கும் சுதந்திர வாஞ்சையை
நாட்டினாய்;-கனல்-மூட்டினாய்;
வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே
மாட்டுவேன்;-வலி-காட்டுவேன்.

(நாட்டி)

கூட்டங் கூடி வந்தே மாதரமென்று
கோஷித்தாய்;-எமைத் தூஷித்தாய்;
ஓட்டம்நாங்களெடுக்க வென்றே கப்பல்
ஓட்டினாய்; பொருள்-ஈட்டினாய்.

(நாட்டி)

கோழைப் பட்ட ஜனங்களுக் குண்மைகள்
கூறினாய்;-சட்டம்-மீறினாய்;
ஏழைப்பட்ட டிங்கு இறத்தல் இழிவென்றே
ஏசினாய்;-வீரம்-பேசினாய்

(நாட்டி)

அடிமைப் பேடிகள் தம்மை மனிதர்கள்
ஆக்கினாய்;-புன்மை-போக்கினாய்;
மிடிமை போதும் நமக்கென் றிருந்தோரை
மீட்டினாய்;-ஆசை-ஊட்டினாய்

(நாட்டி)

தொண்டொன் றேதொழி லாக்கொண் டிருந்தோரைத்
தூண்டினாய்; புகழ்-வேண்டினாய்
கண்ட கண்டதொழில் கற்க மார்க்கங்கள்
காட்டினாய்;-சோர்வை-ஓட்டினாய்.

(நாட்டி)

எங்கும் இந்தசூய ராஜ்ய விருப்பத்தை
 ஏவினாய்;-விதை-தூவினாய்;
 சிங்கம் செய்யும் தொழிலைச் சிறுமுயல்
 செய்யவோ?-நீங்கள்-உய்யவோ?-

(நாட்டி)

சுட்டு வீழ்த்தியே புத்தி வருத்திடச்
 சொல்லுவேன்:-குத்திக்-கொல்லுவேன்;
 தட்டிப் பேசுவோ ருண்டோ?சிறைக்குள்ளே
 தள்ளுவேன்:-பழி-கொள்ளுவேன்.

(நாட்டி)

36. An Englishman to an Indian Patriot (Thiru T.N.Ramachandran)

1. You have roused the passion for liberty
 Throughout the country; fire kindled burns, see.
 I will cause you suffer travail in jail,
 Can aught ever my power countervail?

2. With your crowds, 'Vande Mataram' you cry,
 Thus it is aye, you choose us to decry;
 Building ships you cause them ply over sea
 To amass wealth immense and make us flee.

3. To the timid, truths you inculcated
 And against laws of land militated;
 'To perish impoverished is disgrace'
 You cried and spoke with valour us to outface.

4. The eunuch slaves into men you transformed,
 No longer would they be the old deformed;
 You redeemed them content with indigence;
 Firing them with greed of magnificence.

5. The servile workers you have incited;
To seek glory great you have ignited.
The way to undertakings you have shown
Killing lassitude and seeking renown.

6. Passion for Swaraj everywhere you lit,
Seeds of freedom you sowed for your benefit.
Can a rabbit do what the lion can? Can you hope to survive, sect and clan?

7. I will shoot you, din into your good sense,
I'll kill you and cause you troubles immense,
Who can dare defy me? You, will I jail;
Wreak vengeance; nought over me can prevail.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original forms part of Janma Bhumi -- 1909. This and the following poem, according to the "Native Paper Reports" appeared in India dated 4-4-1908. The Reports contain a line by line translation of both the poems. They were again translated during the proceedings of the Ashe murder case.

The titles given to this and the following poem by Bharati are respectively as follows:

1. What Collector Wynch says to Sri Chidambaran Pillai.
2. The reply by Sri Chidambaram Pillai to Collector Wynch.

-----

37. 'கலெக்டர் வினசுக்கு ஸ்ரீ சிதம்பரம்பிள்ளை சொல்லிய மறுமொழி'

சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை செய்தே
துஞ்சிடோம் -- இனி -- அஞ்சிடோம்;
எந்த நாட்டினும் இந்த அநீதிகள்
ஏற்குமோ? -- தெய்வம் -- பார்க்குமோ?

வந்தே மாதரம் என்றுயிர் போம்வரை
 வாழ்த்துவோம் -- முடி -- தாழ்த்துவோம்;
 எந்த மாருயி ரன்னையைப் போற்றுதல்
 ஈனமோ? -- அவ -- மானமோ? 2

பொழுதெல்லாம் எங்கள் செல்வங் கொள்ளைகொண்டு
 போகவோ? -- நாங்கள் -- சாகவோ?
 அழுது கொண்டிருப் போமோ? ஆண்பிள்ளைகள் நாங்கள்
 அல்லமோ? -- உயிர் -- வெல்லமோ? 3

நாங்கள் முப்பது கோடி ஜனங்களும்
 நாய்களோ -- பன்றிச் -- சேய்களோ?
 நீங்கள் மட்டும் மனிதர்களோஇது
 நீதமோ? -- பிடி -- வாதமோ? 4

பாரத தத்திடை அன்பு செலுத்துதல்
 பாபமோ? -- மனஸ் -- தாபமோ?
 கூறு எங்கள் மிடிமையைத் தீர்ப்பது
 குற்றமோ -- இதில் -- செற்றமோ? 5

ஒற்றுமை வழி யொன்றே வழியென்பது
 ஓர்ந்திட்டோம் -- நன்கு -- தேர்ந்திட்டோம்
 மற்று நீங்கள் செய்யுங்கொடு மைக்கெலாம்
 மலைவுறோம் -- சித்தம் -- கலைவுறோம். 6

சதையைத் துண்டுதுண் டாக்கினும் உன்னெண்ணம்
 சாயுமோ? -- ஜீவன் -- ஓயுமோ?
 இதயத் துள்ளே இலங்கு மஹாபக்தி
 ஏகுமோ? -- நெஞ்சம் -- வேகுமோ? 7

-----

37. The Reply of the Indian Patriot to the Englishman (1909) (Thiru

T.N.Ramachandran)

1. Slaves to aliens we will no longer be

In our land; we will be from fear free;

No nation will your injustice endure,

Will God to this be a witness for sure?

2. 'Vande Mataram' we will hail till we die;

Thus will we ever our Mother glorify.

Is it sin to hail Mother as life dear?

Will dishonour to our worship adhere?

3. Are we to suffer your constant plunder

Which will in days to come, our death engender?

Are we not men? Will we merely weep?

Will we ever live cheap? Are we but sheep?

4, Are the thirty crores of us curs and dogs?

Are we the progeny of pigs and hogs?

Think you only to be men? Is this fair

Your stubborn stand of a mere doctrinaire?

5. Is love of Mother-Bharat a great sin?

Can this be a matter for chagrin?

We 'll end poverty: Is this with crime fraught?

Can you to this grow angry, all distraught?

6. That is the true way that leads to unity,

We have known this to be a certainty.

Your cruelty will not us dismay.

We will stand firm for ever, come what may.

7. Us you may hack and whack, yet your desire
Will not fruit bear; never will quench our life's fire.
Great Bhakti is indeed our strength inner,
It will to our broken hearts minister.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: See Note for 36.

-----

38. என்று தணியுமிந்த சுதந்திர தாகம்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்தோத்திரம்
கவிகள்
ராகம் கமாஸ், ஆதி தாளம்

என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்
என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்
என்று எமது அன்னை கை விலங்குகள் போகும்
என்று எமது இன்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்

அன்றொரு பாரதம் ஆக்கவந் தோனே!
ஆரியர் வாழ்வினை ஆதரிப் போனே!
வென்றி தருந்துணை நின்னரு ளன்றோ?
மெய்யடி யோம்இன்னும் வாடுதல் நன்றோ?

பஞ்சமும் நோயும் நின் மெய்யடியார்க்கோ
பாரினில் மேன்மைகள் வேரிநியார்க்கோ
தஞ்சம் அடைந்த பின் கை விடலாமோ
தாய் உந்தன் குழந்தையை தள்ளிடபோமோ

அஞ்சலென் றருள் செயுங் கடமை யில்லாயோ?
ஆரிய! நீயும்நின் அறம்மறந் தாயோ?
வெஞ்செயல் அரக்கரை வீட்டிடு வோனோ!
வீர சிகாமணி! ஆரியர் கோனே!

-----

38. Thirst for Freedom (1909)

1. When will this thirst for freedom slake?

When will our love of slavery die?

When will our Mother's fetters break?

When will our tribulations cease?

2. Lord! Architect of the Bharat war,

And sustainer of Aryan life!

Lead, lead us, to victory!

Is it right we remain slaves?

3. Are famine and disease alone our share?

For whom, then, are the laurels and fruits?

Would you abandon us, your suppliants?

Could the mother cast her child aside?

4. Brave Warrior! Aryan Lord!

Destroyer of the demon-race,

Where's your dharma? Is not your duty

To revive us, and chase Fear away?

- Dr. Prema Nandakumar

Note: The Tamil original forms part of Janma Bhumi.'

From the "Native Paper Reports" of the British Government of India, we learn that the Tamil original appeared in India dated 7-3-1908. The Reports also contain a translation of the first lines of the poem under the heading, "Exhortation to Sree Krishna."

On 9-3-1908 Bharati sang this song at the meeting held in Triplicane beach to celebrate the release of Bipin Chandra Pal from imprisonment. A translation of this song was marked as an Exhibit in the Ashe murder case.

**39. ஆரியர் கட்சிங் கமைகுணம் பலவே
குணம் பல**

ஆரியர் கட்சிங் கமைகுணம் பலவே.
அவையே,
முன்னோர் பயின்ற முறைமையினன்மையைப்
பின்னோர் தமவெனப் பேணுத லொன்றே,
தான் பிறந்திட்ட தகைபெறு நாட்டிற்
பின்னிடா வன்பைப் பெற்றிட லொன்றே,
அவர் பெறும் பேரினை யருமகற் கிட்டு
வாய்மணந்திடவே வழங்குத லொன்றே,
இற்புத மாகர வகைசெய லொன்றே.

-----

39. Aryan Traits (2-5-1908). (Thiru T.N.Ramachandran)

Many indeed are the Aryan traits;
To embrace for sure, the practised virtue
Of their ancients as their own, is one of them.
To come by a love unexcellable
For their Motherland is one such trait.
To name their progeny after the great
And mouth such names in ecstasy, is one.
To guard the home from aliens too, is one.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was published in India. Bharati wrote an article on Rani Lakshmi Bai. The article concluded with this poem.

-----

40. பாரததேவியின் திருத்தசாங்கம்

நேரிசை வெண்பா

நாமம் (காம்போதி)

பச்சை மணிக்கிளியே! பாவியெனக் கேயோகப்
பிச்சை யருளியதாய் பேருரையாய்! - இச்சகத்தில்
பூரணமா ஞானப் புகழ்விளக்கை நாட்டுவித்த
பாரதமா தேவியெனப் பாடு.

நாடு (வசந்தா)

தேனார் மொழிக்கிள்ளாய் தேவியெனக் கானந்த
மானாள் பொன் னாட்டை அறிவிப்பாய்! - வானாடு
பேரிமய வெற்புமுதல் பெண்குமரி ஈறாகும்
ஆரியநா டென்றே அறி.

நகர் (மணிரங்கு)

இன்மழலைப் பைங்கிளியே! எங்கள் உயிரானாள்
நன்மையுற வாழும் நகரெதுகொல்? - சின்மயமே
நானென் றறிந்த நனிபெரியோர்க் கின்னமுது
தானென்ற காசித் தலம்.

ஆறு (சுருட்டி)

வண்ணக் கிளி! வந்தே மாதரமென் றோதுவரை
இன்னலறக் காப்பா ளியாறுரையாய்! - நன்னர்செயத்
தான்போம் வழியெலாம் தன்மொடு பொன்விளைக்கும்
வான்போந்த கங்கையென வாழ்த்து.
மலை (கானடா)

மலை (கானடா)

சோலைப் பசுங்கிளியே! தொன்மறைகள் நான்குடையாள்
வாலை வளரும் மலைகூறாய்! - ஞாலத்துள்

வெற்பொன்றும் ஈடிலதாய் விண்ணில் முடிதாக்கும்
பொற்பொன்று வெள்ளைப் பொருப்பு.

ஊர்தி (தன்யாசி)

சீரும் சிறப்புமுயர் செல்வமுமோ ரெண்ணற்றாள்
ஊரும் புரவி உரைத்தாய்! தேரின்
பரிமிசையூர் வாளல்லள் பாரனைத்தும் அஞ்சும்
அரிமிசையே ஊர்வாள் அவள்.

படை (முகாரி)

கருணை யுருவானாள் காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்
செருநரைவீழ்த் தும்படையென் செப்பாய்! - பொருபவர்
மேல்தண்ணளியால் வீழாது, வீழின் தகைப்பரிதாம்
திண்ணமுறு வான்குலிசம் தேறு.

முரசு (செஞ்சுருட்டி)

ஆசை மரகதமே! அன்னை திரு முன்றிலிடை
ஓசை வளர்முரசம் ஓதுவாய்! - பேசுகவோ
சத்தியமே, செய்க தருமமே என்றொலிசெய்
முத்திதரும் வேத முரசு.

தார் (பிலகரி)

வாராய் இளஞ்சுகமே! வந்திப்பார்க் கென்றுமிடர்
தாராள் புனையுபணித் தார்கூறாய்! - சேராரை
முற்றாக் குறுநகையால் முற்றுவித்துத் தானொளிர்வாள்
பொற்றா மரைத்தார் புனைந்து.

கொடி (கேதாரம்)

கொடிப்பவள வாய்க்கிள்ளாய்! சூத்திரமும் தீங்கும்
மடிப்பவளின் வெல்கொடிதான் மற்றென்? - அடிப்பணிவார்
நன்றாரத் தீயார் நலிவுறவே வீசுமொளி

குன்றா வயிரக் கொடி.

-----

40. Dasanka of Bharata Devi (10-10-1908). (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Parrot green and gem-like!

Who did bless this sinner

With the boon of Yoga?

Declare her name, the Mother's

It is Bharat Devi!

Hail her in 'solemn verse

Who has on earth stablished

The famous lamp unique

Of perfect wisdom great.

2. Parrot of honied words

Devi to me is bliss.

Pray declare unto me

Her great golden country.

Let that be known to you

As the Arya-country

From sky-capped Himachal

To Kanyakumari.

3. O parrot babbling sweet

She in truth is our life.

What indeed is the town

That holds her blessed home?

It is Varanasi --

True nectar to the wise

Who know them to be

God Steept in godly wisdom--,

4. O my comely parrot!
Them she frees from trouble
And protects, who ever chant
"Vande Mataram".
What may her river be?
'Tis supernal Ganga
That irrigating flows
With piety and gold.

5. Green parrot of Eden
Hers are the Vedas four,
Eternal is her youth.
Point to me her mountain.
Know that for sure, to be
The one of unsunned snow,
The one that peerless stands
The very sky piercing.

6. O parrot, winged wonder!
Beyond reckoning she's
Great, glorious, wealthy.
What courser does she ride?
Know this to be the truth:
No car of steeds, she rides,
She does a lion ride.
The terror of this earth.

7. She is mercy incarnate
Yet, oh pretty parrot,
With what weapon does she

Her foes quell, when provoked?
 Her mercy prevents her
 From wielding the weapon;
 But should she wield. Kulis
 Sure death to all the foes.

8. Lovely emerald, what drum,
 Pray, tell me, resounds there
 Fronting Mother's dwelling?
 'Tis the drum of Vedas
 Whose gift is salvation
 Hearken to its message:
 "For ever speak the truth
 And do that which is righteous."

9. Come my tender parrot
 Freed are they from sorrows
 That ever adore her.
 What garland does she wear?
 A garland of lotus--
 All golden she does wear,
 And by her tender smile
 Subdues foes, and dazzles,

10. Coral-mouthed parrot!
 Sin and evil she quells.
 What triumphal flag is hers?
 It is that which protects
 Them that hail her feet twain
 Laying low evil ones;
 The Flag of Thunderbolt

Of undiminished lustre!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India.

-----

41. எங்கள் தாய்

(காவடிச் சிந்தில் ஆறுமுக வடிவேலவனே என்ற மெட்டு)

தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்ந்திடு
சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்
என்று பிறந்தவள் என்றுண ராத
இயல்பின ளாம் எங்கள் தாய்.

யாரும் வகுத்தற் கரிய பிராயத்த
ளாயினு மேயங்கள் தாய் - இந்தப்
பாருள்எந் நாளுமோர் கன்னிகை என்னப்
பயின்றிடு வாள்எங்கள் தாய்.

முப்பதுகோடி முகமுடை யாள்உயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடையாள் - இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடை யாள் எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்.

நாவினில் வேத முடையவள் கையில்
நலந்திகழ் வாளுடை யாள் - தனை
மேவினர்க் கின்னருள் செய்பவள் தீயரை
வீட்டிடு தோளுடையாள்.

அறுபது கோடி தடக்கைக ளாலும்
அறங்கள் நடத்துவள் தாய் - தனைச்
செறுவது நாடி வருபவ ரைத்துகள்
செய்து கிடத்துவள் தாய்.

பூமி யி னும்பொறை மிக்குடை யாள்பெறும்
புண்ணிய நெஞ்சினள் தாய் - எனில்
தோமிழைப் பார்முன் நின்றிடுங் காற்கொடுந்

துர்க்கை யனையவள் தாய்.

கற்றைச் சடைமதி வைத்த துறவியைக்
கைதொழு வாள்ளங்கள் தாய் - கையில்
ஒற்றைத் திகிரிகொண் டேழுல காளும்
ஒருவனை யுந்தொழு வாள்.

யோகத்தி லேநிக ரற்றவள் உண்மையும்
ஒன்றென நன்றறி வாள் - உயர்
போகத்தி லேயும் நிறைந்தவள் எண்ணரும்
பொற்குவை தானுடையாள்.

நல்லறம் நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி
நயம்புரி வாள்ளங்கள் தாய் - அவர்
அல்லவ ராயின் அவரைவி முங்கிப்பின்
ஆனந்தக் கூத்தி டுவாள்.

வெண்மை வளரிம யாசலன் தந்த
விறன்மக ளாம்எங்கள் தாய் - அவன்
திண்மை மறையினும் தான்மறை யாள்நித்தஞ்
சீருறு வாள்ளங்கள் தாய்.

41. Our Mother

1. Wher was our Mother born--
Who can hazard a guess?
Not even the learned that discern
What happened in the days of yore.

2. Though our Mother's age
No one can compute,
Alone on earth does she shine
For ever in virgin bloom.

3. Three hundred million

Her faces are;
But all, all of them
Throb with one vibrant life.

4. Eighteen are the languages
That she speaks;
But animating them all
Is only one thought.

5. Vedas are the speech
Of this sword-wielding Lady;
Merciful to her votaries,
She extirpates evil men,

6. Six hundred million
Her hands are;
All of them perform
Only righteous deeds.

7. If vile wretches there are
That seek to subdue her,
She routs them all
And reduces them to pulp.

8. More patient than Earth
Is our Holy Mother;
But before wicked men
She is Durga, the destroyer,

9. She adores the ascetic God
That wears the horned moon on the matted locks.

She worships as well the discus--bearer
That protects the seven Worlds.

10. Peerless in mystic meditation,
She perceives that Truth is One;
She also revels in worldly joys --
This Lady of immense riches.

11. Rulers reputed for
Justice seasoned with mercy
he blesses with boons in plenty
Others she devours and dances in delight.

12. Heroic daughter she is
Of the snow-clad Himavant;
Even if his might should melt away
She will grow from strength to strength.

- Prof. S.Ramakrishnan

Note: The Tamil original appeared in India.

-----

42. சுதந்திரம்

தாதையர் குருதியிற் சாய்ந்து தாம் மடியினும்
பின்வழி மக்கள் பேணுமா றளிக்கும்
சுதந்திரம் பெரும்போர் ஓர்காற் றொடங்குமேற்
பன்முறை தோற்கும் பான்மைத் தாயினும்
இறுதியின் வெற்றியொ டிலகுதல் திண்ணம்.

42. Freedom (21-11-1908). (Thiru T.N.Ramachandran)

Though we sink and die for the cause

For which our fathers shed their blood
 Our progeny will be by Freedom fostered
 And the great war once begun in its cause
 Though destined to meet with many failures
 Yet in the end will achieve victory.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India. It was prefixed to the essay called 'The First Attempt' by Bharati. The Tamil version, according to Bharati, is a free rendering of a verse by Lord Byron. Our poet has given in prose the meaning of his rendering. It is as follows: "Shedding blood, though men might die generation after generation, yet the war of freedom continued by the sons would ultimately end in victory notwithstanding many failures."

-----

43. ஐய பாரத!

சிறந்து நின்ற சிந்தை யோடு
 தேய நூறு வென்றிவள்
 மறந்த விரந்தந் நாடர் வந்து
 வாழி சொன்ன போழ்தினும்,
 இரந்து மாண்பு! தீர மிக்க
 ஏழ்மை கொண்ட போழ்தினும்,
 அறந்த லிர்கி லாது நிற்கும்
 அன்னை வெற்றி கொள்கவே!

1

நூறு கோடி நூல்கள் செய்து
 நூறு தேய வாணர்கள்
 தேறு நுண்மை கொள்ல விங்கு
 தேடி வந்த நாளினும்,
 மாறு கொண்டு கல்வி தேய
 வண்மை தீர்ந்த நாளினும்,
 ஈறு நிற்கு முண்மை யொன்றி
 றைஞ்சி நிற்பள் வாழ்கவே!

2

வில்லர் வாழ்வு குன்றி யோய

வீர வாளு மாயவே.

வெல்லு ஞானம் விஞ்சி யோர்செய்

மெய்ம்மை நூல்கள் தேயவும்

சொல்லு மிவ்வ னைத்தும் வேறு

சூழு நன்மை யுந்தர

வல்ல நூல்கெ டாதுகாப்பள்

வாழி யன்னை வாழியே

3

தேவ ருண்ணு ஈன்ம ருந்து

சேர்ந்த கும்ப மென்னவே"

மேவு வார்க டற்க ணுள்ள

வெள்ள நீரை யொப்பவும்

பாவ கெஞ்சி னோசர்நி தம்ப

நித்தல் செங்வ ராயினும்

ஓவி லாத செல்வ மின்னும்

ஓங்கு மன்னை வாழ்கவே!

4

இதந்தரும் தொழில்கள் செய்து

இரும்பு விக்கு நல்கினள்

பதந்தரற் குரிய வாய

பன்ம தங்கள் நாட்டினள்

விதம்பெறும்பல் நாடி னர்க்கு

வேறொ ருண்மை தோற்றவே

சுதந்திரத்தி லாசை இன்று

தோற்றி னாள்மன் வாழ்கவே!

5

-----

43. Victory to Mother (5-12-1908). (Thiru T.N.Ramachandran)

1. With lofty thoughts soaring high

Mother her triumph registers

Over a hundred nations;

The vanquished, shorn of bravery

Bow before Mother and hail her.

(The wheel of fortune turns alas!)
 Mother stands steeped in indigence
 Shorn of her heroic majesty.
 What though her state be, never does
 Great mother, from piety swerve.
 May success be Mother's always!

2. Time was when pandits the world over,
 -- Authors of millions of great works--,
 Came thronging here in longing quest
 Of the unique truth ultimate.

(The wheel of fortune turns alas!)
 Learning, this day, is on the wane
 As patronage has ceased to be.
 What though her state be, the
 Mother For ever adores that which is
 The Residue of Residues,

The Ultimate Truth Immortal!
 May Mother flourish for ever!

3. Gone is the life of bowmen great,
 Gone is the day of heroic sword,
 Gone are the great scriptures of truth
 Wrought by men of excelling wisdom.
 All these to resuscitate
 That benefits may be restored
 She will provide what is needed,
 By sàving that work that saves.
 May Mother flourish for ever!

4. Even when sinners daily exploit

And denude her of her great wealth,
 Like a jar of nectar --drink divine --,
 That suffers no diminution
 Like the waters of ocean-streams,
 She yields eternal wealth endless
 Much sought after by so many.
 May Mother flourish for ever!

5. She devised crafts and granted them
 To this world to thrive in well.
 Many religions she revealed
 To usher in beatitudes;
 To envision a different truth
 For multitudinous nations
 She hath this day fostered a love
 So great and grand for Liberty! May
 Mother flourish for ever!

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India. Bharati explains Valla nul occur
 ring in stanza 3 as the Upanishad or the Gita.

-----

44. ஸ்வதந்திர தாகம்

சுதந்திரப் பயிர்

தண்ணீர்விட் டோ வளர்த்தோம்? சர்வேசா! இப்பயிரைக்
 கண்ணீராற் காத்தோம்; கருகத் திருவுளமோ?

எண்ணமெலாம் நெய்யாக எம்முயிரி னுள்வளர்ந்த
 வண்ண விளக்கிஃது மடியத் திருவுளமோ?

ஓராயிர வருடம் ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர்
வாராது போலவந்த மாமணியைத் தோற்போமோ?

தர்மமே வெல்லுமேனும் சான்றோர்சொல் பொய்யாமோ?
கர்ம விளைவுகள் யாம் கண்டதெலாம் போதாதோ?

மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில் வீழ்ந்து கிடப்பதுவும்
நூலோர்கள் செக்கடியில் நோவதுவுங் காண்கிலையோ?

எண்ணற்ற நல்லோர் இதயம் புழுங்கியிரு
கண்ணற்ற சேய்போற் கலங்குவதுங் காண்கிலையோ?

மாதரையும் மக்களையும் வன்கண்மை யாற்பிரிந்து
காத லிளைஞர் கருத்தழிதல் காணாயோ?

எந்தாய்! நீ தந்த இயற்பொருளெ லாமிழந்து
நொந்தார்க்கு நீயன்றி நோவழிப்பார் யாருளரோ?

இன்பச் சுதந்திரம்நின் இன்னருளாற் பெற்றதன்றோ?
அன்பற்ற மாக்கள் அதைப்பறித்தாற் காவாயோ?

வான்மழை யில்லையென்றால் வாழ்வுண்டோ ?எந்தை சுயா
தீனமெமக் கில்லை யென்றால் தீனரெது செய்வோமே?

நெஞ்சகத்தே பொய்யின்றி நேர்ந்ததெலாம் நீ தருவாய்
வஞ்சகமோ எங்கள் மனத்தாய்மை காணாயோ?

பொய்க்கோ உடலும் பொருளுயிரும் வாட்டுகிறோம்?
பொய்க்கோ தீராது புலம்பித் துடிப்பதுமே?

நின்பொருட்டு நின்னருளால் நின்னூரிமையாம் கேட்டால்,
என்பொருட்டு நீதான் இரங்கா திருப்பதுவோ?

இன்று புதிதாய் இரக்கின்றோ மோ? முன்னோர்
அன்றுகொடு வாழ்ந்த அருமையெலாம் ஓராயோ?

நீயும் அறமும் நிலத்திருத்தல் மெய்யானால்
ஓயுமுனர் எங்களுக்கிவ் ஓர்வரம் நீ நல்குதியே”

-----

44. Freedom Plant (19-12-1908). (Thiru T.N.Ramachandran)

i. With tears, not water, this plant we reared:

Is it your pleasure, Lord, it should be seared?

2. A lustrous lamp with our life's ghee fed:

Is it your pleasure it should be dead?

3. After years a thousand there came on a day

A diamond most dazzling: shall we throw it away?

4. Virtue will win --- is it a lie of the sages?

Our suffering not enough through all these ages?

5. Can't you see heroes and men of letters

Slaving at mills, rotting in fetters?

6. Countless good ones, their hearts stifled,

Blinded, bewildered, of all things rifled?

7. By baleful tyranny kept separated

Fathers from families, lovers ill-fated?

8. O Father, we have abused all that you gave us:

Who but you now to heal and save us?

9. Isn't sweet freedom the best of your boons?

Will you not guard it against unkind baboons?

10. Can life exist if there is no rain?

Without freedom are not all things vain?

11. Merciful, generous, can you not see

How our hearts are of falsehood free?

12. Is it in vain our substance we spend?

Torture our bodies, moan without end?

13. When for you and through you we fight for your right,

How comes it you cannot pity our plight?

14. Is this a new thing to which we aspire?

Didn't our forefathers have all we desire?

15. If virtue and you abide as they say

Grant us this one gift in our day!

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India.

-----

45. பால கங்காதர திலகம்

நாம கட்குப் பெருந்தொண் டியற்றிப்பன்
 னாட்டி னோர்தங் கலையிலு மவ்வவர்
 தாம கத்து வியப்பப் பயின்றொரு
 சாத்தி ரக்கட லென்ன விளங்குவோன்;
 மாம கட்குப் பிறப்பிட மாகமுன்
 வாழ்ந்திந் நாளில் வறண்டயர் பாரதப்
 பூம கட்கு மனந்துடித் தேயிவள்
 புன்மை போக்குவ லென்ற விரதமே. 1

நெஞ்ச கத்தோர் கணத்திலு நீங்கிலான்
 நீத மேயொ ருருவெனத் தோன்றினோன்
 வஞ்ச கத்தைப் பகையெனக் கொண்டதை
 மாய்க்கு மாறு மனதிற் கொதிக்கின்றோன்
 துஞ்ச மட்டுமிப் பாரத நாட்டிற்கே
 தொண்டி றைக்கத் துணிந்தவர் யாவரும்
 அஞ்செ ழுத்தினைச் சைவர் மொழிதல்போல்
 அன்பொ டோதும் பெயருடை யாரியன். 2

வீர மிக்க மராட்டியர் ஆதர
 மேவிப் பாரத தேவிதிருநுதல்
 ஆரவைத்த திலக மெனத்திகழ்
 ஐய னல்லிசைப் பாலகங் காதரன்
 சேர லர்க்கு நினைக்கவுந் தீயென
 நின்ற வெங்கள் திலக முனிவர்கோன்
 சிர டிக்கம லத்தினை வாழ்த்துவேன்
 சிந்தை தூய்மை பெறுகெனக் சிந்தித்தே. 3

45. On Tilak Maharaj (Thiru T.N.Ramachandran)

1. To Saraswati he had service great
 Rendered and mastered other nations' arts
 At which the great masters are struck with awe;
 Verily he is the sea of sastras,

Our Bharat, once Saraswati's birth-place
 Is this day a barren desert become;
 Heart-sore at Her plight, he has bound himself
 To a vow, to chase the meanness away.

2. In the heart of Bharat ever shrined is he
 Who of justness is an embodiment;
 An eternal foe to deception vile,
 To extirpate it his heart doth ever rage.
 They that have resolved to serve Bharat-land
 Till the very last moment of their life,
 Hold fast to this Arya's name and chant it
 In love, as Saivites the sacred pentad.

3. Dear are the heroic Marathis
 To Bharat-Devi who wears the Tilak.
 Like that very Tilak is he, the famed one,
 Bal Gangadhar Tilak, the Maharaj,
 A flaming fire is he to the hostile,
 Our Tilak the peerless Prince of Munis.
 I hail his glorious lotus-feet twain
 That I may come by Thought immaculate.

-- Thiru T.N.Ramachandran

Note: M.V.Easwara Iyer published a biography on Bal Gangadhar Tilak in 1908. This work contains the Tamil original. Tilak was the political guru of our poet.

-----

46. கோகலே சாமியார் பாடல்

களக்கமுறு மார்லி நடம் கண்டுகொண்ட தருணம்
 கடைச்சிறியேன் உளம்பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான்
 விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்புயுதிர்ந் திடுமோ
 வெம்பாது விழினுமென்றன் க்ரத்திலகப் படுமோ
 வளர்த்தபழங் கர்சனென்றாகுரங்குகவர்ந்திடுமோ
 மற்றிங்ஙன் ஆட்சிசெயும் அணில்கடித்து விடுமோ
 துளக்கமற யான்பெற்றில் குண்ணுவனோ வல்லால்
 தொண்டைவிக்கு மோ. ஏதும் சொல்லரி தாமே.

46. Gokhale Swamy's Song (2-1-1909).

While witnessing the flawed dance of Morley
 In poor me effloresced and grew a fruit;
 Would it grow ripe or perish premature?
 Should it grow full ripe, would it still reach me?
 Would it be snatched by Curzon the monkey?
 Would squirrel-rulers nibble it away?
 Could I get it and eat it with relish?
 Would hiccough beset me? Who could predict?

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was published in India.

47. கவிதைக் காதலி

வாராய்! கவிதையாம் மணிப்பெயர்க் காதலி!
 பன்னாள் பன்மதி ஆண்டுபல கழிந்தன,
 நின்னருள் வதனம் நான் நேருறக் கண்டே
 அந்தநாள் நீயெனை அடிமையாக் கொள,யாம்
 மானிடர் குழாத்தின் மறைவுறத் தனியிருந்து

எண்ணிலா இன்பத்து இருங்கடல் திளைத்தோம்;
 கலந்துயாம் பொழிலிடைக் களித்தவந் நாட்களிற்
 பூம்பொழிற் குயில்களின் இன்குரல் போன்ற
 தீங்குரலு டைத்தோர் புள்ளினைத் தெரிந்திலேன்;
 மலரினத் துன்தன் வாள்விழி யொப்ப

10

நிலவிய தொன்றினை நேர்ந்திலேன்; குளிர் புனற்
 சுனைகளில் உன்மணிச் சொற்கள் போல் தண்ணிய
 நீருடைத் தறிகிறேன்; நின்னொடு தமிழனாய்
 நீயே உயிரெனத் தெய்வமும் நீயென
 நின்னையே பேணி நெடுநாள் போக்கினேன்.

15

வானகத் தமுதம் மடுத்திடும் போழ்து
 மற்றத னிடையோர் வஞ்சகத் தொடுமுள்
 வீழ்ந்திடைத் தொண்டையில் வேதனை செய்தன.
 நின்னொடு களித்து நினைவிழந் திருந்த
 எனைத்துயர்ப் படுத்தவந் தெய்திய துலகிற்

20

கொடியன யாவுளும் கொடியதாம் மிடிமை
 அடிநா முள்ளினை அயல்சிறி தேகிக்
 களைந்து பின்வந்து காண்பொழுத ஐயகோ!"
 மறைந்தது தெய்வ மருந்துடைப் பொற்குடம்
 மிடிமைநோய் தீர்ப்பான் வீணர்தம் முலகப்

25

புன்தொழில் ஒன்று போற்றுதும் என்பாள்
 தென்திசைக் கண்ணொரு சிற்றூர்க் கிறைவனாம்
 திருந்திய ஒருவனைத் துணையெனப் புகுந்து, அவன்
 பணிசெய இசைந்தேன், பதகிநீ! என்னைப்
 பிரிந்துமற் றகன்றனை பேசொணா நின்னருள்.

30

இன்பமத் தனையும் இழந்துநான் உழன்றேன்,
 சின்னாள் கழிந்தபின் -யாதெனச் செப்புகேன்!
 நின்னொடு வாழ்ந்த நினைப்புமே தேய்ந்தது.
 கதையிலோர் முனிவன் கடியதாஞ் சாப
 விளைவினால் பன்றியா வீழ்ந்திடு முன்னர்த்

35

தன்மக னிடை “என் தனயநீ யான்புலைப்
 பன்றியாம் போது பார்த்துநில் லாதே!
 விரைவிலோர் வாள்கொடு வெறுப்புடை யவ்வுடர்ல
 துணித்தெனைக் கொன்று தொலைத்தலுன் கடனாம்.
 பாவமிங் கில்லையென் பணிப்பிஃ தாகலின்!” 40

தாதைசொற்கு இளைஞன் தளர்வொடும் இணங்கினான்.
 முனிவனும் பன் றியா முடிந்தபின்,மைந்தன்
 முன்னவன் கூறிய மொரீயினை நினைந்தும்,
 இரும்புகழ் முனிவனுக்குன இழியதா மிவ்வுடல்
 அமைந்தது கண்டுநெஞ் சமுன்றிடல் கொண்டும். 45

வாள்கொடு பன்றியை மாய்த்திட லுற்றனன்,
 ஆயிடை மற்றவ் வருந்தவப் பன்றி
 இனையது கூறும்.“ஏடா!நிற்க!
 நிற்க!நிற்க!முன்னர்யாம் நினைந்தவாறு
 அறத்துணைத் துன்புடைத் தன்றிவ் வாழ்க்கை 50

காற்றும் புனலும் கடிப்புற் கிழங்கும்
 இனையபல் லின்பம் இதன் கணே யுளவாம்;
 ஆறேழ் திங்கள் அகன்றபின் வருதியேல்
 பின்னெனைக் கோறலாம்”பீழையோ டிவ்வுரை
 செவியுறீஈ முடிசாய்த் திளையவன் சென்றனன். 55

திங்கள்பல போனபின் முனிமகன் சென்ற
 தாதைப் பன்றியோர் தடத்திடைப் பெடையொடும்
 போத்தினம் பலவொடும் அன்பினிற் பொருத்தி
 ஆடல்கண் டயிர்த்தனன். ஆற்றொணா தருகுசென்று
 “எந்தாய்!எந்தாய்!யாதரோ மற்றிது! 60

வேதநூ லறிந்த மேதகு முனிவரர்
 போற்றிட வாழ்ந்தநின் புகழ்க்கிது சாலுமோ?”
 எனப்பல கூறி இரங்கினன்;பின்னர்
 வாள்கொடு பன்றியை பாய்ததிடல் விழைந்தான்.

ஆயிடை முனிவன் அகம்பதைக் துரைக்கும் 65

“செல்லடா! செல்க தீக்குணத் திழிஞு!
எனக்கிவ் வாழ்க்கை இன்புடைத் தேயாம்;
நினக்கிதில் துன்பம் நிகழுமேல் சென்றவ்
வாளினின் நெஞ்சை வகுத்து நீ மடிக
என்றிது கூறி இருந்தவப் பன்றிதன் 70

இனத்தொடும் ஓடி இன்னுயிர் காத்தது.
இன்னது கண்ட இளையவன் கருதும்.
“ஆவா!மானிடர் அருமையின் வீழ்ந்து
புன்னிலை யெய்திய போழ்ததில் நெடுங்கால்
தெரு மரு கின்றிலர் சிலபகல் கழிந்தபின் 75

புதியதா நீசப் பொய்மைகொள் வாழ்வில்
விருப்புடை யவராய் வேறுதா மென்றும்
அறிந்திலரேபோன் றதிற்களிக் கின்றார்.
என்சொல்கேன் மாயையின் எண்ணரும் வஞ்சம்”.
திமிங்கில வுடலும் சிறியபுன் மதியும் 80

ஓரேழ் பெண்டிரும் உடையதோர் வேந்தன்
தன்பணிக் கிசைந்தென் தருக்கெலாம் அழிந்து
வாழ்ந்தனன் கதையின் முனிபோல் வாழ்க்கை!

.....

.....

-----

47. Welcome Muse, the Beloved (16-1-1909, 23.1.1909) (Thiru T.N.Ramachandran)

Welcome my bejewelled beloved, hailed as Muse!
Many days and months and years have rolled by
Since I straight beheld your gracious visage.
During those days when you held me your slave,

In solitude, far from the madding crowd,
 We revelled in the sea of endless joy.
 During those days of our idyllic union,
 Among wafted voices like Kuyil's from groves,
 There was none so sweet-throated as your own;
 Nor could the flowers, so many, ever boast 10

Of a lustre matching your eyes'; waters
 Of the cool springs gushed not with the coolness.
 Of your words -- gems of purest ray serene.
 Alone with you, deeming you as my life
 And my deity, I served you many days.
 As a thorn sticking in the throat pains him
 That quaffs a cup of nectarean drink.
 When I was oblivious of myself
 Immersed in the bliss, of your company,
 Came indigence to me, aye, the vilest
 Of the vile on earth to besiege me sore. 20

When for a while he absented himself
 And had the thorn removed and returned,
 The golden jar of nectar had gone, alas!
 To rid my penury when I undertook
 One of the jobs in which the futile are
 Engaged, by enlisting myself under
 The service of the lord of a village
 Situate in the South and him did serve,
 One with a whale's body and a whelp's brain 30

You the treacherous one, abandoned me.
 I wallowed in misery, totally robbed

Of all your gracious joy ineffable.
 Somedays passed on; ha, what am I to day!
 The very memory of my life with you Wore away.
 Thus is a fable related:
 A saint cursed to become a pig, addressed
 His son thus: "Son, when I into a base pig Turn
 suffer me not to live wretched;
 To cut that body abominable

40

With a sword, shall indeed be your duty;
 No sin you commit, as you obey me."
 To this, the son did consent reluctant.
 When the saint turned into a pig, the son,
 The words of the Muni remembering,
 Much grieved at the present form of the great
 And glorious saint, rushed to knife the pig.
 Then spake the sanctimonious pig thus:
 "Sirrah, cease, desist, stop. This life indeed
 Is not at all as painful as I once thought;

50

Wind and water and esculent tubers
 And such other countless joys here abound;
 Go; after six or seven months come back;
 You may then kill me." With disgust he heard
 These words and moved away by shame besieged.
 Many months rolled by; the son of the Muni
 Was aghast to behold his porcine father
 Gladly frolic with his sow and piglets,
 A good many. Unable to bear this He spoke thus:
 "Father, oh father, whay may

60

This be? Can this ever square with the life
 You lived, hailed by saints in Vedas well-versed?
 Words as these he spoke and stood. sorrowing.
 He desired to kill the pig with his sword.
 Then the saintly pig atremble spake thus:
 "Stop, go away, you wretched evil one!
 This life unto me is sure very sweet!
 If you feel aggrieved at this, take your sword
 And plunge it in your bosom and perish!
 This saying the saintly pig ran away 70

With his family go guard their dear lives.
 At this the young man began to muse thus:
 "Alas, when men from their state fall into
 A plight wretched, they are for quite sometime
 Unaware of it, all bewildered!
 After a few days they begin to feel
 A fascination for their novel life,
 As false as base; they delight in this, as if
 They had never known of any other life.
 Thus thought-defying Maya cheats us all. 80

Like the fabled saint, that sexless one throve
 With a whale-like body and a cur's mind,
 Surrounded by wives seven in number.
 I served him, forfeiting my sense of pride
 And wallowed like the saint in the fable.
 O Goddess of Poesy, forgetting
 Your love I lived; thereafter this poor one
 Roamed many a country for a few years;
 With many I lived doing many things;

Many many I saw and sorrowed; 90

My days passed on; like the ship on a sea,
 That had lost its captain, on Time's ocean
 I suffered wave-tossed and was bewildered;
 I came to know what pain and pleasure were.
 Height and depth, light and darkness, good and bad,
 Esteem of countrymen and blame, friendship
 And enmity: These I learned to assess. you
 Damsel-Poesy, all these days
 Even in my dream, you would not grace me
 With your beauteous face of lustrous smile.
 Like a sword deprived of its keen splendour, 100

Like a face robbed of its joy, like the land
 Of servitors shorn of all liberty,
 Like sastras divorced from truth--mere garbage--,
 Utter darkness pervaded my whole life.
 Time passed, my thought grew averse to this life.
 I longed for the life of renunciation;
 Those are the true renouncers who receive
 Pain and pleasure with equal thanks,
 When taste-buds blunt,
 one hates toothsome morsels; 110

Will any call that one a renouncer?
 When dead to the joy of life, one hates life;
 Is that renunciation? Why spin words?
 Six or seven months passed; it dawned on me
 That between my poor self and the great state
 Of renunciation, the gap was vast.

What was there for me to do in this world?
 I could not come by the state that is next
 To renunciation and much sought by
 The resolute of mind; I would not set 120

My mind on sensuous meanness praised by
 Countless men; I would not deem it proper
 To do away with the blame-worthy body
 By giving up life through suicide.
 'Of the various joys known to mankind,
 If something untinged by animalism
 Could be gained, it would be worthwhile to work
 For it with unabated zeal and zest.'
 Thus I thought and at that very moment,
 Oh gracious Damsel of sweet Poesy! 130

I thought of your love. If a man that lay
 Accursed, a stone for centuries on end,
 Should regain his human form and become
 Aware of his wondrous transformation,
 How happy would he be? I, the poor one
 Felt even so. Again I felt like him
 Who, a hero, eager for battle, was
 Released after shameful imprisonment,
 And was blessed to fight for a righteous cause.
 O bejewelled Kuyil! Your smiling lips, 140

Your deep eyes, your clear forehead, the sweetness
 Of your words, the thrill of your touch:
 All these Again took shape in my thought and again,
 Oh great Glory! I sought refuge in you!

Pray, protect me; if I should lack your grace,
 I--a sinner with nothing else on earth
 To support me--, will die in misery;
 Think on this and deign to be merciful.
 The majestic poet who in Sanskrit
 Composed Sakuntala of global fame 150

And the great authors of Tamil Cilampu
 And the epic of divine Rama's life
 Were all endowed with hearts filled with your grace.
 Should you think that I cannot rank with them
 I do not aspire for that eminence;
 Sovereignty of your heart ill-becomes me:
 I do not seek it: oh soft one, bless me
 With a word of yours very like a fruit;
 I will abide by it and that will do.
 If you with your cool and flower-soft fingers 160

Soothe my head, I will dwell in happy pride.
 Of the loved union -- full and free--, you had
 With me in the past, I will not dare think.
 Gone are my youthfulness and clarity;
 While young all men are gods; as days roll by
 They decay. O lady whose eyes are like swords
 I, the poor one, am again bent upon
 Serving your good self with a melting heart.
 Muse ---loved and jewelled--, I bid you welcome!
 It is your duty to bless me with grace! 170

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was serialised in India. However, so far only a portion of this poem has been published. Even here the words of the bard have been tampered with. For the first time the entire poem as published by Bharati is brought to the notice of the public by the Tamil University.

48. குரு கோவிந்தர்

{[குறிப்பு]: 'குரு கோவிந்தசிம்ஹ விஜயம்' -- என்பது 1941ஆம் வருடப் பதிப்பின் தலைப்பு ஆகும்.}

ஆயிரத் தெழுநூற் றைம்பத் தாறு விக்ரம னாண்டு, வீரருக் கமுதாம் ஆனந்த புரத்தி லார்ந்தினி திருந்தனன் பாஞ்சா லத்துப் படர்தரு சிங்கக் குலத்தினை வகுத்த குருமணி யாவான்	5
ஞானப் பெருங்கடல், நல்லிசைக் கவிஞன் வானம்வீழ்ந் துதிரினும் வாள்கொடு தடுக்கும் வீரர் நாயகன், மேதினி காத்த குருகோ விந்த சிங்கமாங் கோமகன் அவன்திருக் கட்டளை அறிந்துபல் திசையினும்	10
பாஞ்சா லத்துறு படைவலோர் நாடொறும் நாடொறும் வந்து நண்ணுகின் றாரால். ஆனந்த புரத்தில் ஆயிர மாயிரம் வீரர்கள் குருவின் விருப்பினைத் தெரிவான் கூடிவந் தெய்தினர் கொழும்பொழி லினங்களும்	15
புன்னகை புனைந்த புதுமலர்த் தொகுதியும் பைந்நிறம் விரிந்த பழனக் காட்சியும் “நல்வர வாகுக நம்மனோர் வரவு” என்று ஆசிகள் கூறி ஆர்ப்பன போன்ற புண்ணிய நாளிற் புகழ்வளர் குரவன்	20
திருமொழி கேட்கச் செறிந்தனர் சீடர்கள். “யாதவன் கூறும்? என்னெமக் கருளும்? எப்பணி விதித்தெம தேழேழ் பிறவியும்	

இன்புடைத் தாக்கும்?" எனப்பல கருதி,
 மாலோன் திருமுனர் வந்துகண் ணுயர்த்தே 25
 ஆக்கினை தெரிவான் ஆவலொடு துடிக்கும்
 தேவரை யொத்தனர் திடுக்கெனப் பீடத்து
 ஏறிநின் றதுகாண்! இளமையும் திறலும்
 ஆதிபத் தகைமையும் அமைந்ததோ உருவம்
 விழிகளில் தெய்வப் பெருங்கனல் வீசிடத் 30

திருமுடி சூழ்ந்தோர் தேசுகாத் திருப்ப
 தூக்கிய கரத்தில் சுடருமிழ்ந் திருந்தது
 கூறநா நடுங்குமோர் கொற்றக் கூர்வாள்
 எண்ணிலா வீரர் இவ்வுரு நோக்கி 35
 வானின் றிறங்கிய மாந்திரிகள் முனர்ச்
 சிங்கக் கூட்டம் திகைத்திருந் தாங்க்
 மோனமுற் றடங்கி முடிவணங் கினரால்
 வாள்நுனி காட்டி மாட்சியார் குரவன்
 திருவுள நோக்கஞ் செப்புவன். தெய்வச்
 சேயித முசைவுறச் சினந்தோர் எரிமலைக் 40

குமுறுதல் போல்வெளிக் கொண்டன திருமொழி:
 “வாளிதை மனிதர் மார்பிடைக் குளிப்ப
 விரும்புகின் றேன்யான் தீர்கிலா விடாய்கொள்
 தருமத் தெய்வந் தான்பல குருதிப்
 பலிவிழை கின்றதால் பக்தர்காள்! நும்மிடை 45
 நெஞ்சினைக் கிழித்து நிலமிசை யுதிரம்
 வீழ்த்தித் தேவியின் விடாயினைத் தவிர்ப்ப
 யார்வரு கின்றீர்!” என்னலும் சீடர்கள்
 நடுங்கியோர் கணம்வரை நாவெழா திருந்தனர்.
 கம்மென ஓர்சிறு கணங்கழி வற்றது 50

ஆங்கிருந் தார்பல் லாயிர ருள்ளொரு
 வீரன்முன் வந்து விளம்புவன் இஃதே:
 “குருமணி, நின்னொரு கொற்றவாள் கிழிப்ப
 விடாயறாத் தருமம் மேம்படு தெய்வதத்து
 இரையென மாய்வன் ஏற்றருள் புரிகவே.” 55
 புன்னகை மலர்ந்தது புனிதநல் வதனம்

கோயிலுள் அவனைக் குரவர்கோன் கொடுசெல
மற்றதன் நின்றோர் மடுவின்வந் தாலெனக்
குருதி நீர்பாயக் குழாத்தினர் கண்டனர்.
பார்மின்! சற்குரு பளீரெனக் கோயிலின் 60

வெளிப்போந் தாங்கு மேவினோர் முன்னம்
முதற்பலி முடித்து முகமலர்ந் தோனாய்
மின்னெனப் பாய்ந்து மீண்டு வந்துற்றனன்.
மீண்டுமவ் வுதிரவாள் விண்வழி தூக்கிப்
பின்வரு மொழிகள் பேசுவன் குரவர்கோன்: 65

“மானுடர் நெஞ்சிலிவ் வாளினைப் பதிக்கச்
சித்தம்நான் கொண்டேன் தேவிதான் பின்னுமோர்
பலிகேட் கின்றாள் பக்தர்காள்! நும்முளே
இன்னும் இங் கொருவன் இரத்தமே தந்துஇக்
காளியைத் தாகங் கழித்திடத்துணிவோன் 70

எவனுளன்?” எனலும் இன்னுமோர் துணிவுடை
வீரன்முன் நின்று விருப்பினை உணர்த்தினன்.
இவனையுங் கோயிலுள் இனிதழைத் தேகி
இரண்டாம் பலிமுடித் தீண்டினன் குரவன்
குருதியைக் கண்டு குழாத்தினர் நடுங்கினர். 75

இங்ஙன மீண்டுமே இயற்றிப்
பலியோ ரைந்து பரமனங் களித்தனன்.
அறத்தினைத் தமதோர் அறிவினாற் கொண்ட
மட்டிலே மானிடர் மாண்பெற லாகார்
அறமது தழைப்ப நெஞ்சகம் காட்டி 80

வாட்குத்து ஏற்று மாய்பவர் பெரியோர்,
அவரே மெய்ம்மையோர் முத்தரும் அவரே
தோன்று நூறாயிரம் தொண்டர் தம்முள்ளே
அத்தகை நல்லரை அறிகுதல் வேண்டியே
தண்ணருட் கடலாந் தகவுயர் குரவன் 85

கொடுமைசேர் சோதனை புரிந்திடல் குறித்தனன்
அன்பின் மிகையால் ஆருயிர் நல்குவோர்
ஐவரைக் கண்டபின் அவ்வியல் உடையார்
எண்ணிலர் உளரெனத் துணிந்துஇன்பு எய்தினன்

- வெய்யசெங் குருதியின் வீழ்ந்துதா மிறந்து 90
- சொர்க்கமுற் றாரெனத் தொண்டர்கொண் டிருக்கும்
ஐந்துநன் மணியெனும் ஐந்துமுத் தரையும்
கோயிலு ளிருந்துபே ரவைமுனர்க் கொணர்ந்தான்!
ஆர்த்தனர் தொண்டர்! அருவியப் பெய்தினர்!
விழிகளைத் துடைத்து மீளவும் நோக்கினர்! 95
- ஐயஐய குருமணி ஐயகுரு சிங்கம்
எனப்பல வாழிகள் இசைத்தனர், ஆடினர்
அப்போழ் தின்னருள் அவதரித் தனையான்,
நற்சுடர்ப் பரிதி நகைபுரிந் தாங்கு
குறுநகை புரிந்து குறையறு முத்தர் 100
- ஐவர்கள் தம்மையும் அகமுறத் தழுவி
யாசிகள் கூறி அவையினை நோக்கிக்
கடல்முழக் கென்ன முழங்குவன்: -- “காணீர்!
காளியும் நமது கனகநன் னாட்டுத்
தேவியும் ஒன்றெனத் தேர்ந்தநல் அன்பர்காள், 105
- நடுக்கம்நீரெய்த நான் ஐம் முறையும்
பலியிடச் சென்றது, பாவனை மன்ற
என்கரத் தாற்கொலோ நும்முயிர் எடுப்பன்
ஐம்முறை தானும் அன்பரை மறைத்துநும்
நெஞ்சகச் சோதனை நிகழ்த்தினன் யானே. 110
- தாய்மணி நாட்டின் உண்மைத் தனயர்நீர்
என்பது தெளிந்தேன். என்கர வாளால்
அறுத்ததிங் கின்றைந் தாடுகள் காண்பீர்!
சோதனை வழியினுந் துணிவினைக் கண்டேன்
களித்ததென் நெஞ்சம் கழிந்தன கவலைகள்.” 115
- குருகோ விந்தன் கொண்டதோர் தருமம்
'சீடர்தம் மார்க்கம்' எனப்புகழ் சிறந்தது
இன்றுமம் மார்க்கத் திருப்பவர் தம்பெயர்
'காலசா' என்ப 'காலசா' எனுமொழி
முத்தர்தம் சங்க முறையெனும் பொருளது 120

முத்தர்தம் சபைக்கு மூலர்க ளாகமற்று
 ஐவரன் னோர்தமை அருளினன் ஆரியன்.
 சமைந்தது 'காலசா' எனும்பெயர்ச் சங்கம்
 பாரத மென்ற பழம்பெரு நாட்டினர்
 ஆவிதேயந் தமிழ்நிலர், ஆண்மையிற் குறைந்திலர் 125
 வீரமுஞ் சிரத்தையும் வீந்தில ரென்று
 புவியினோர் அறியப் புரிந்தனன் முனிவன்.
 அந்நாள் முகுந்தன் அவதரித் தாங்கு ஓர்
 தெய்விகத் தலைவன் சீருறத் தோன்றி
 மண்மா சகன்ற வான்படு சொற்களால் 130

எழுப்பிடுங் காலை, இறந்துதான் கிடக்கிலள்,
 இளமையும் துணிவும் இசைந்துநம் அன்னை
 சாதியின் மானந் தாங்கமுற் படுவளென்று
 உலகினோ ரறிவிடை யறுத்தினன் முனிவன்
 ஐம்பெரும் பூதத் தகிலமே சமைத்த 135
 முன்னவ னொப்ப முனிவனும் ஐந்து
 சீடர்கள் மூலமாத் தேசுறு பாரதச்
 சாதியை வகுத்தனன் தழைத்தது தருமம்
 கொடுங்கோல் பற்றிய புன்கைக் குரிசிலர்
 நடுங்குவ ராயினர். நகைத்தனள் சுதந்திரை. 140

ஆயிரத் தெழுநூற் றைம்பத் தாறு
 விக்கிர மார்க்க னாண்டினில், வியன்புகழ்க்
 குருகோ விந்தன் கொற்றமார் சீடரைக்
 கூட்டியே தெய்வக் கொலுவொன் றமைத்தனன்
 காண்டற் கரிய காட்சி! கவின்திகழ் 145
 அரியா தனத்தில் அமர்ந்தனன் முனிவர்கோ.
 சூழ்ந்திருந்தனர் உயிர்த் தொண்டர்தா ஐவரும்
 தன்திருக் கரத்தால் ஆடைகள் சார்த்தி
 மாலைகள் சூட்டி மதிப்புற இருத்திக்
 கண்மணி போன்றார் ஐவர்மேற் கனிந்து 150

குழைவுற வாழ்த்திக் குழாத்தினை நோக்கி
 "காண்டிரோ! முதலாங் `காலசா," என்றனன்
 நாடுந் தருமமும் நன்கிதிற் காப்பான்

- அமைந்ததிச் சங்கம் அறிமின் நீர் என்றான்.
 அருகினில் ஓடிய ஆற்றின் நின் றையன் 155
 இருப்புச் சிறுகலத் தின்னீர் கொணர்ந்து
 வாள்முனை கொண்டு மற்றதைக் கலக்கி
 மந்திர மோதினன் மனத்தினை அடக்கிச்
 சித்தமே முழுதுஞ் சிவத்திடை யாக்கிச்
 சபமுரைத் திட்டான், சயப்பொருந் திருஅக் 160
- கொலுமுனர் வந்து குதித்துநின் றிட்டாள்.
 ஆற்றுநீர் தனையோ அடித்ததத் திருவாள்
 அயர்ந்து போய்நின்ற அரும்புகழ் பாரதச்
 சாதியின் திறல்கள் தம்மையே இயக்கி
 நல்லுயிர் நல்கினன். நாடெலாம் இயங்கின. 165
 தவமுடை ஐவரைத் தன்முனர் நிறுத்தி
 மந்திர நீரை மாசறத் தெளித்து
 அருள்மய மாகி அவர்விழி தீண்டினன்
 பார்மினோ உலகீர்! பரமனங் கரத்தால்
 அவர்விழி தீண்டிய அக்கணத் தன்றே 170
- நாடனைத் திற்கும் நல்வழி திறந்தது!
 சீடர்க ளனைவரும் தீட்சைஇஃ தடைந்தனர்.
 ஐயன் சொல்வன், “அன்பர்காள்! நீவிர்
 செய்திடப் பெற்ற தீட்சையின் நாமம்
 அமிர்தம் என்று அறிமின்! அரும்பேறாம் இது 175
 பெற்றார் யாவரும் பேரருள் பெற்றார்.
 நுமக்கினித் தருமம் நுவன்றிடக் கேண்மின்.
 ஒன்றாம் கடவுள். உலகிடைத் தோன்றிய
 மானிட ரெல்லாஞ் சோதரர் மானுடர்
 சமத்துவ முடையார், சுதந்திரஞ் சார்ந்தவர். 180
- சீடர்காள்! குலத்தினும் செயலினும் அனைத்தினும்
 இக்கணந் தொட்டுநீர் யாவிரு ஒன்றே.
 பிரிவுகள் துடைப்பீர்! பிரிதலே சாதல்.
 ஆரியர் சாதியுள் ஆயிரஞ் சாதி
 வகுப்பவர் வகுத்து மாய்க, நீர் அனைவிரும் 185
 தருமம், கடவுள், சத்தியம், சுதந்திரம்

என்பவை போற்ற எழுந்திடும் வீரச்
சாதியொன் றனையே சார்ந்தோ ராவிர்.
அநீதியும், கொடுமையும் அழித்திடுஞ் சாதி;
மழித்திட லறியா வன்முகச் சாதி; 190

இரும்பு முத்திரையும் இறுகிய கச்சையும்
கையினில் வாளும் கழன்றிடாச் சாதி;
சோதர நட்புத் தொடர்ந்திடு சாதி;
அரசன் இல்லாது தெய்வமே யரசா
மானுடர் துணைவரா, மறமே பகையாக் 195
குடியர சியற்றுங் கொள்கையார் சாதி;
அறத்தினை வெறுக்கிலீர் மறத்தினைப்
பொறுக்கிலீர் தாய்த்திரு நாட்டைச் சந்ததம் போற்றிப்
புகழொடு வாழ்மின்! புகழொடு வாழ்மின்!”
என்றுரைத் தையன் இன்புற வாழ்த்தினன் 200

அவனடி போற்றி ஆர்த்தனர் சீடர்கள்
குருகோ விந்தக் கோமகன் நாட்டிய
கொடிஉயர்ந் தசையக் குவலயம் புகழ்ந்தது
ஆடியே மாய்ந்தது அரங்கசீப் ஆட்சி. 205

48. Guru Gobind Singh (30-1-1909, 6-2-1909, 13-2-1909, 20-2-1909.)

(Thiru T.N.Ramachandran)

Vikrama of Seventeen fiftysix,
'Annus mirabilis!! ..... Guru Gobind,
The elixir great of mighty victors
Flourished at Anandpur in joyance great.
Ha, he was the jewel of a Guru
Who fashioned the race of lions of Panchal,
An ocean of wisdom and a poet Of melodic harmony.
He, the Lord. Of heroes, could stay with his sword

The crumbling heavens. The solemn mandate 10

Of this soterial Lord of the wide world -- The Prince
 Guru Gobind Singh-, drew to him
 Aye, day by day, from all the directions
 The valiant warriors of brave Panchal.
 Afire with a desire to know the hest
 f "Heroes' Guru", thronged they in thousands
 At Anandpur; thither did they gather
 On that hallowed day, to drink in the words
 Of the divine Guru ever-glorious.

The fecund groves and gardens, fresh flowers 20

Of iris-hues and green fields extensive Blessed and
 smiled and thus joyous greeted them;
 "We bid our people a hearty welcome".
 "What may he say? How may he grant us grace?
 What may he bid us do to sanctify our lives --
 Seven of the past, and seven, future-?"
 Thus they did muse and like anxious Devas
 Stood before him who was Vishnu Himself
 And looked up to him to know of their task.
 On a sudden ascended and there stood 30

On the pedestal, a form wrought of youth
 Valour, and aye, regal authority.
 From the eyes flashed forth divine flame immense,
 A shield of halo encircled the crown,
 A sword, keen and kingly, emitting fire,
 - No tongue on earth can describe this terror --
 Was held aloft by the uplifted hand.

Him the heaven-descended holy magus,
 The pride of lions in a spell of trance
 Eyed in sheer silence bowing low their heads.
 To the sword-tip, the majestic Guru 40

Pointed and made bare the holy intent
 Of his hallowed heart; divine words gushed forth
 Like the rumbling of an angry volcano
 As his divine red lips parted to speak:
 "I wish to plunge this sword into the hearts
 Of men and there bathe it; O ye chelas!
 Full many a bloody sacrifice seeks
 The Deity of Dharma, aye, all a-thirst.
 Is there amongst you any that is willing 50

To have his heart ripped open, that the thirst
 Of Devi may be quenched by ruddy drops
 That fall drenching earth? Him the chelas heard
 And stood for a moment in mute terror.
 A small second in stillness sped away.
 From out of the assembled myriads
 Came forth a hero and humbly spake thus:
 "Gem of Guru! Rent by your kingly sword,
 As food for God of excelling Dharma
 That as yet is unslaked, I offer to die. 60

May you this votive offering approve".
 The sacred visage was wreathed in smiles.
 Into the temple the kingly Guru
 Went with him; very soon, the gathered crowd
 Witnessed blood streaming forth as from a tank.

Lo, the Sad-Guru comes from the temple
 Like a flash, and lightning-like he shoots
 Before the assembly; with the triumph
 Of the first sacrifice, his visage beams.
 The Guru--King lifts aloft once again
 The blood-soaked sword and articulates thus: 70

"I did desire to deep implunge this sword
 Into the hearts of men; o ye chelas!
 Devi demands yet another sacrifice.
 Is there any another, aye, amidst you
 Who can dare appease Kali with his blood?"
 Hearing this a second hero walked forth
 As a willing victim; him the Guru
 Led into the temple; there performing
 Sacrifice again, the Guru returned.
 The crowd beheld the blood and quaked in fear. 80

Again, yet again, and aye, once again.
 Five were by the supreme one sacrificed.
 Men who are merely in dharma well-versed
 Are not to be reckoned as truly great.
 They indeed are the great ones who expose
 Their bosoms to the sword-thrust and perish
 That Dharma may thrive well; these are the true;
 These are the ones truly liberated.
 Amid the hundred thousands of devotees, 90

To identify these few, the Guru--
 An ever-glorious sea of mercy--,
 Devised this test of utter cruelty.

As he came by Five who in boundless love
 Could offer their dear lives, the happy truth
 Dawned on him: "Countless are they like the Five."
 The devotees thought the Five goodly gems,
 The five that shed their blood, precious red,
 Had truly gained valhalla, the Veer-Swarg.
 As them the Guru from the teinple fetched,
 Loud did roar the devotees in sheer joy; 100

Great was their wonder; wiping their eyes twain
 They looked deep at them, again and again,
 "Hail, hail Gem of Guru, hail Guru-Lion!"
 Thus they hailed him in hymn and solemn strain
 And danced in joy. He, the incarnation
 Of Grace, smiled; it was like the lustrous smile
 Of the goodly sun. He embraced the Five,
 The blemishless Muktas, and on them poured
 Benedictions; then to the assembly
 He spake in words resounding as the sea: 110

"Behold, Kali and our auric Devi
 Of Bharat are but one as you well know.
 My loved ones, five times did I, aye, fare forth
 To sacrifice, striking terror in you.
 It was but a make-believe; would I ever
 With my hands take the life of any one
 Of you? I concealed all the while the Five
 Thus putting your mettle to cruel test.
 Now am I convinced that you indeed are 120

The true sons of Mother-Bharat.

My sword Did tear this day, you see, five goats only.
 The test but attests your great courage true;
 Rid of sorrows, my heart revels in joy."
 The Dharma that the Guru did preach
 Grew in glory as the Way of the Chelas.
 To this day the adherent of the Way
 Is called Khalsa. Khalsa means the Great Way
 Of Guru-mukh Sangat, the Society

130

Of the Liberated while yet alive.
 The Arya graciously decreed the Five
 To be the founders of Muktas Sabha";
 Thus was constituted Khalsa the Sang.
 "With wilted spirit they have not perished yet;
 The renowned people of hoary Bharat;
 Loss of manliness, they have not yet suffered;
 Valour and devotion are still their lot."
 The Saint declared these to the world.
 A leader unique, divine, glorious,
 Like Krishna of yore, he did birth assume.

140

Behold! As he with pure heaven-bred words
 Uncontaminated by dirt of earth,
 Chose to bestir, She wasn't dead, the Mother --
 The resolute One of eternal youth --
 Sure would she rise to defend the honour
 Of Her clan. This the world from the Saint, learnt.
 As the First One fashioned the universe
 With elements five, so too the great Saint
 With five disciples wrought the lustrous race
 Of Bharat; Dharma throve, aye, thus revived.

150

The nominal men who tyrannously
 Wielded a sinful sceptre shook with fear.
 Goddess Liberty -- Magna Mater --, smiled.
 In Vikrama -- seventeen fifty six --,
 Guru Gobind Singh of wondrous glory
 Summoned his princely disciples, and held
 A durbar -- a rare sight of great marvel --.
 The King of Saints was seated on the throne
 Of wondrous beauty; the five disciples
 Dear as life, him encircling stood; them he

160

Robed and garlanded with his divine hands;
 He assigned unto them seats of honour
 And blessed them, dear as precious orbs of eyes,
 In melting love, and then, the gathering
 He addressed: "Behold this, the first Khalsa!
 O ye! Know this to be the Sang, to guard
 Well the nation and its Dharma." Thus he.
 From the river that flowed nearby, the Lord
 Fetched water sweet, in a small iron-pail.
 He stirred it with the tip of his sword
 The while chanting mantras; he stilled his mind;

170

With heart oned with Shiva, he did 'japa',
 Into that solemn durbar, there came
 Great Goddess Victory in joyous leaps.
 Did he merely stir with sword the water
 Of river? He did in truth, stir to life
 The waning skills of the race of Bharat,
 Infusing into it fresh vital life;

The whole nation became quick and vibrant.
 He made the Five of tapas, stand before him 180

And on them the holy water sprinkled
 To rid them of all blemish; the Guru--
 Grace-incarnate--, touched their eyes.
 Behold this, O ye of the world! That very moment
 The godly one touched their eyes, the goodly way
 For the whole nation, was flung open.
 Initiated were the chelas all,
 Spake the Lord thus: "My loved ones, this Diksha
 To you administered, is called Amrit;
 It is indeed a rare beatitude;
 Great grace is the lot of all Dikshitas. 190

Now hearken to your Dharma: One only
 Is God; all men in the world are brothers;
 All are equal and are with freedom blessed.
 O ye disciples! From now on, ye all
 Are but one in family, deed and all.
 Wipe out divisiveness; division
 Indeed is death; may they all, all, perish,
 The fell devisers of divisive castes
 Amongst Aryas. You are all of that one caste 200

Wrought of heroism, ushered in to hail
 Dharma and Godhead, Truth and Liberty.
 It is your caste that shall quell injustice
 And shall annihilate all cruelty,
 Yours is the brave-faced caste, whose hair shall never
 Be cut; never shall your caste throw away

Iron-bangle, breeches and girded sword...
 Your caste shall ever foster brotherly friendship.
 No king but God shall rule you; men indeed
 Are your friends; you are the foe of tyranny;

210

Thus shall thrive the Republic of your caste.
 For ever hail you Motherland divine
 And live in glory, aye, in all glory."
 Thus he spoke and them blessed in great delight.
 His feet his chelas hailed and roared in joy.
 As the flag hoisted aloft by the King
 Guru Gobind wafted, the world extolled;
 Wholly perished the reign of Aurangzeb.

-Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original was serialised in India.

-----

49. வெய்ய இடி

இடியேறு சார்பிலுற உடல் வெந்தோன்
 ஒன்றுரையா திருப்ப ஆலி
 முடியேறி மோதியதென் றருள் முகிலைக்
 கடுஞ்சொற்கள் மொழிவான் போலக்
 கடியேறு மலர்ப்பந்து மோதியதென் றினியாளைக்
 காய்கின்றானால்
 வடியேறு வேலெனவெவ் விழியேறி
 யென்னாவி வருந்தல் காணான்.

-----

49. The Dread Thunderbolt (27-2-1909)

While one who is burnt by its close passage
 Of a thunderbolt says nothing, another

Whose head is struck by a few hailstones
 Castigates the merciful clouds with harsh words;
 Even so, that one berates his loved one
 For throwing at him a ball of flower petals
 Totally ignoring my deep suffering, when
 I am wounded by the spears of her lovely eyes.

- Prof. R.E.Asher

Note: Bharati's 'Inana Ratam' was serialised in India. This poem is recited by Chittaranjan, the younger brother of the heroine of 'Inana Ratam.' Bharati has also given the meaning of this poem in simple prose.

-----

50. ஜாதீய கீதம்

நளிர்மணி நீரும், நயம்படு கனிகளும்
 குளிர்பூந் தென்றலும் கொழும்பொழிற் பசுமையும்
 வாய்ந்துநன் கிலகுவை வாழிய அன்னை!

(வந்தே)

தெண்ணில வதனிற் சிலிர்த்திடும் இரவும்
 தண்ணியல் விரிமலர் தாங்கிய தருக்களம்
 புன்னகை ஒளியும் தேமொழிப் பொலிவும்
 வாய்ந்தனை, இன்பமும் வரங்களும் நல்குவை,

(வந்தே)

கோடி கோடி குரல்கள் ஒலிக்கவும்
 கோடி கோடி புயத்துணை கொற்றமார்
 நீடு பல்படை தாங்கிமுன் நிற்கவும்
 கூடு திண்மை குறைந்தனை' என்பதென்?
 ஆற்றலின் மிகுந்தனை, அரும்பதங் கூட்டுவை
 மாற்றலர் கொணர்ந்த வன்படை யோட்டுவை

(வந்தே)

அறிவுநீ, தருமம்நீ, உள்ளம்நீ, அதனிடை
 மருமம்நீ, உடற்கண் வாழ்ந்திடும் உயிர்நீ;

தோளிடையெவன் புநீ நெஞ்சுகத்து அன்புநீ
ஆலயந் தோறும் அணிபெற விளங்கும்
தெய்வச் சிலையெலாம், தேவி, இங்குனதே. (வந்தே)

பத்துப் படைகொளும் பார்வதி தேவியும்
கமலத் திகழ்களிற் களித்திடும் கமலையும்
அறிவினை யருளும் வாணியும் அன்னை நீ! (வந்தே)

திருநி றைந்தனை, தன்னிக ரொன்றிலை!
தீது தீர்ந்தனை, நீர்வளஞ் சார்ந்தனை;
மருவு செய்களின் நற்பயன் மல்குவை,
வளனின் வந்ததோர் பைந்நிறம் வாய்ந்தனை
பெருகு மின்ப முடையை குறுநகை
பெற்றொ ளிர்ந்தனை, பல்பணி பூண்டனை;
இருநி லத்துவந் தெம்முயிர் தாங்குவை,
எங்கள் தாய்நின் பதங்கள் இறைஞ்சுவாம்! (வந்தே)

50. The Song of the Nation (19-3-1909). (Thiru T.N.Ramachandran)

1. Mother! Thou art rich with splendid waters,
Ambrosial fruitage, cool fragrant winds,
Gardens galore of jasper greenery. Vande Mataram...
2. Moon-thrilled nights, fragrant trees with cool blossoms,
Lustre of smile and mellifluous words are thine.
Thou art a grantor of and boons. Vande Mataram ...
3. Billions and billions of thy voices resound;
Thy countless phalanxes stand in order;
Is it not lack of sense, should they call thee weak?
In excelling might thou wilt surely secure
Beatitudes and drive away hostile forces. Vande Mataram ...

4. Thou art Buddhi: Thou art Dharma!
 Thou art The Bosom and the Arcanum therein!
 Thou art life animating Body!
 Thou art the Strength of Shoulder, Love of Heart:
 Divine and beautiful icons that grace
 Every temple are indeed thine own forms. Vande Mataram ...

5. Goddess Parvati who wields ten weapons,
 Lakshmi gladly throned on lotus, Vani
 By whom is Buddhi blest, are but Thee, Mother! Vande Mataram ...

6. Thou art sheer divinity, peerless One!
 Thou art blemishless; Thou art blessed with
 The wealth of waters; Thou wilt grant us
 The rich yield of fields; green in hue Thou art
 Fresh and fecund; Thou art joy; Thy face is
 Lit by a lovely smile; richly bejewelled
 Thou dost our life ever sustain on earth.
 Our great Mother we hail Thy golden feet.

- Thiru T.N.Ramachandran

Note: The Tamil original appeared in India. It was re-published in Karma-Yogi in February, 1910. This is a second rendering of Bankim Chandra Chatterji's poem, "Vande Mataram" by Bharati who says that this translation is better suited for musically rendering the song. It should be mentioned here that Sri Aurobindo also translated Bankim Chandra's poem twice.
